

“Sabrımızı taşırmayın”

Yaklaşık 3 aydır direnişlerini tüm saldırılara rağmen devam ettiren SEKA işçileri; “SEKA kıvılcım, TEKEL ateş” sloganı ile harekete geçen TEKEL işçileri ve ülkenin daha birçok yerinde işçi, köylü el ele düzenlenen mitingler 2005 yılının henüz başlarında bu yılın daha zorlu ve çetin muharebeler ile geçeceğinin sinyallerini veriyor. SEKA işçilerine yönelik Cemil Çiçek’in “**Vatandaşın kesesinden kimseye ağalık yapacak halimiz yok**” ve T. Erdoğan’ın “**Artık daha fazla tahammül edemeyiz**” sözlerine yanıtımız ise asıl biz size daha fazla tahammül edemeyiz, sabrımızı taşırmayın diyoruz, bu ülkenin işçi, köylü ve emekçileri olarak. İstanbul ve Malatya’da devletin 8 Mart mitinglerine yönelik gerçekleştirdiği saldırı yaklaşan tarihsel günlerle birlikte ele alındığında önemlidir. Bu günleri sembolik, takvimsel günler olmaktan çıkarmak; devrim ile karşı-devrim arasındaki savaşımın pratiğinde ele almak ve sınıf savaşımının güncel talepleri ile anlamlandırmakla sorumluyuz.

“1857’den 2005’e bu direniş sürüyor/sürecek”

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları için Sarayhanede toplanan kitleye saldıran polis 65 kişiyi gözaltına almış, onlarca insanı biber gazı ve cop darbeleri ile yaralamıştır. Bu saldırının ardından Beyazıt’ta toplanan ve “**Faşizme karşı omuz omuza**” sloganı ile yürüyüşe geçen kitleye çevik kuvvet dağılma esnasında tekrar saldırmıştır. Bu saldırı sadece alandakilere yönelik değil SEKA’da, TEKEL’de, daha birçok yerde direnenlere, emekçilere yöneliktir. Devrimci dayanışmanın bir ürünü olarak ortaya çıkan 6 Mart Beyazıt eylemine saldıran devlet, aynı zamanda demokratikleşme çöğlklarının bir yalandan ibaret olduğunu da ortaya koymuştur. **Sayfa 32-31**

SEKA’da direniş herşeye rağmen sürüyor!

SEKA ve TEKEL işçilerinin haykırdığı “**SEKA kıvılcım, TEKEL ateştir**” sloganı aynı zamanda egemenlerin planlarının tutmadığını göstermektedir. Geçtiğimiz aylarda Aydın’da yapılan “**Büyük Üretici Mitingi**” ve 13 Şubat’ta Malatya’da yapılan miting, sınıf kardeşliğinin, işçi ve köylülerin buluşmasının güzel örneklerini teşkil etmektedir.

SEKA direnişinin başlamasının ardından gündeme tekrar oturan TEKEL’in özelleştirilmesi de çeşitli eylemler ile protesto ediliyor. İçinden geçtiğimiz süreç ülkenin dört bir yanında eylemlere ve direnişlere tanıklık ediyor.

Sayfa 16-17-18-19

Emperyalizme ve uşaklarına karşı İnadına anti-emperyalizm!

Bugün İncirlik’in sınırlı kullanımının yanında Amerikancı politikaların halkımızda yarattığı tepkiler ortada iken, önümüzdeki dönem bunun açık bir saldırı ortaklığına dönüşmesi durumunda ABD emperyalistleri ve yerli uşakları için faturanın ağır olacağını şimdiden söyleyebiliriz. Geçtiğimiz yaz NATO Zirvesi’nde ortaya konulan güçlü ve kararlı anti-emperyalist iradeyle tutuşturulan sokakların, bu kez yangınlara dönüşme ihtimalinin oldukça büyük olduğunu bizzat emperyalistlerin kamuoyu araştırma sonuçları gösteriyor. Emperyalistler ve uşaklar takımı Türkiye halkının Amerikan düşmanlığını, anti-emperyalist duygularını yok edebilirler mi? **Sayfa 3**

“Muharrem Yiğitsoy, Aşkın Günel, Cafer Kara 2005 EĞİTİM KAMPI BAŞARIYLA SONUÇLANDI!”

Elimize posta kanalıyla ulaşan TKP/ML militanları imzalı bildiri; “Bizler TKP/ML militanları, Dersim şehitlerimiz adına düzenlemiş olduğumuz **2005 Eğitim Kampı**’nı başarıyla sonuçlandırdığımızı çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza duyurmanın haklı gururu ve onurunu taşımaktayız.

Partimiz, Parti ve Devrim şehitlerini anma etkinliklerimizin bir devamı olarak Dersim’de şehit düşen yoldaşlarımız adına bir Eğitim Kampı örgütlemeyi faaliyetçilerimizin önüne görev olarak koymuştur. Bu kamp faaliyeti hem şehit düşen yoldaşlarımızı anmak, hem de ideolojik, politik ve askeri eğitim ça-

lışmalarında yoğunlaşmak amacını gütmektedir” denildi.

Son olarak Kamp’la ilgili görüşlere yer verilen bildiriye ayrıca “Bizler TKP/ML militanları olarak şehitlerimizden devraldığımız silahlarımıza daha sıkı sarılma, cüreti kuşanıp savaşı yükseltme şiarıyla yoldaşlarımızı anıyoruz. Onları anmanın; dava adamı olmaktan, savaşı yükseltmekten geçtiğini iyi biliyoruz. Böylesi süreçler sınıf mücadelesinin önemli dönemeçleridir. Öyleyse ideolojik-politik olarak yetkinleşmenin, askeri olarak uzmanlaşmanın, MLM bilimi ile donanıp savaşı yükseltmenin adıdır şehitlerimizi anmak” sözlerine yer verildi.

Sayfa 8

ILPS: “Emperyalistler kanlı pençelerinizi halkların üzerinden çekin”

Halkların emperyalizme karşı mücadelesinin ihtiyacı ve ürünü olarak ortaya çıkan ve anti-emperyalist mücadeleyi merkezi hedefine oturtmuş olan Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS), emperyalizmin Ortadoğu’dan sonra, Güneydoğu Asya’ya dönük yeni saldırılara karşı durmak ve genelde tüm dünya halklarıyla, özeldde ise bölge halklarıyla dayanışma sorumluluğunu yerine getirmek, böylelikle de misyonunu oynamak için Şubat ayı içerisinde gerçekleştirdiği bir dizi etkinlikle “**Emperyalistler, Ortadoğu’dan ve Güneydoğu Asya’dan elinizi çekin!**” dedi.

Sayfa 12

İşçi-köylü’den

BUSH’UN FİYASKO GEZİSİ VE İNCİRLİK ÜSSÜ İLE BİRLİKTE YENİ ÖDEVLER

Sayfa 30

TPAO ve TÜPRAŞ'a sahip çıkalım

AKP hükümeti özelleştirme saldırılarını hızlandırırken işçiler ve emekçiler ise özelleştirme saldırılarına karşı çeşitli eylemlere başladılar. SEKA işçileri kendilerini fabrikaya kapatırken TEKEL işçileri de SEKA işçilerinin direnişine paralel fabrikalarında direnişe başlamışlardı. İşçilerin eylemlikleri dalga dalga ülke çapına yayılırken petrol kenti **Batman**'da ise **TÜPRAŞ**'ın özelleştirilmesine karşı Petrol İş Batman Şubesi öncülüğünde "**Batman'ın yaşatılması için TPAO ve TÜPRAŞ'a sahip çıkalım**" kampanyası başlatıldı. İşçiler Batman halkına bildiriler dağıtıyor, fabrika ile ilgili afişler asıyor, insanları bilgilendiriyorlar.

TÜPRAŞ ve TPAO'da toplam 2 bin 500 işçi çalışıyor. Türkiye'nin ilk rafinerisi olan Batman TÜPRAŞ daha sonra kurulan diğer üç rafineriye (Aliağa, İzmit ve Kırıkkale) öncülük yaptı. Ama şimdi bu rafinerilere yatırım yapılmayarak zarar eder hale getiriliyor. Özelleştiril-

en/özelleştirilmek istenen diğer tüm kurumlar gibi TÜPRAŞ'a da yatırım yapılmayarak zarar ettirilirken yapılacak küçük yatırımlarla bu işletmeler daha verimli hale getirilebilir. 1954 yılında kurulan TÜPRAŞ'ta hala 1954'ün teknolojisiyle çalıştırılıyor. TÜPRAŞ'taki en "yeni" makine 1972 yılına ait.

Petrol-İş Batman Şube Başkanı **Nimetullah Sözen** yaptığı açıklamada "**Genel merkezin desteğiyle özelleştirmeye karşı kampanya başlattık. TPAO petrol alanında Türkiye'nin yüzde 12-13'lük ihtiyacını karşılıyor.**

1980'lerde fabrikaya 300 milyon dolar yatırım yapılırken son on yıldır fabrikaya yapılan yatırım 20-30 milyon dolara kadar düştü. TPAO'nun bulunduğu, ürettiği petrolü buradaki TÜPRAŞ rafinerisi işliyor. TÜPRAŞ'ın kapanması TPAO'yu da kapatacak" dedi. Sözen "son iki yılda TPAO'dan 500 teknik eleman işten atıldı, taşeronlaştırma yaygınlaştırıldı. Petrol kuleleri ise personel yokluğu öne sürülerek 3 Mart'ta ihaleye çıkarılacak. Hem her ay 20-30 personel çıkarılıyor hem de personel yetersizliğinden ihale açılıyor. Bu birilerine rant sağlamaktır" dedi. Sözen konuşmasını "Batman petrol kentidir. Yapılacak özelleştirmeler bölgeyi bitirir. Fabrikalarda istihdam ve üretim anlamında düşüş yaşanıyor. Büyüme ve üretim artırılmalı, bunun için de yatırım yapılması sağlanmalı. Kampanya çerçevesinde halkı aydınlatmaya çalışıyoruz. Binlerce broşür ve afişle kamuoyu yaratmaya çalışıyoruz. Batman artık ses çıkaracak ve halkla birlikte ayağa kalkacağız" sözleriyle noktalandı. **(Kartal)**

EMEP'e saldırı protesto edildi

ANKARA

EMEP Genel Merkezi'ne düzenlenen silahlı saldırıya karşı biraraya gelen güçler tepkilerini dile getirdi.

26 Şubat günü saat 13:00 sıralarında EMEP Genel Merkezi'nin kapısını çalarak, kapıyı açan **Emek Gençliği Merkez Yöneticisi Cem Gurbetoğlu**'na ateş edip kaçan saldırgan Gurbetoğlu'nu ayağından yaralamıştı.

EMEP'e düzenlenen bu saldırıya karşı aynı gün, saat 16:00'da EMEP Genel Merkez binasının önünde bir basın açıklaması yapıldı. Sendika temsilcilerinin, demokratik kitle örgütü yöneticilerinin, başkanlarının, devrimci ve sosyalist basın okurlarının destek verdiği açıklamada "**Kahrolsun faşist diktatörlük**", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**", "**Yaşasın demokrasi mücadelemiz**" sloganları atıldı. EMEP Genel Merkezi adına basın açıklamasını okuyan Yönetim Kurulu Üyesi **İsmail Sağdıç**; son dönemde SEKA ve TE-

KEL işçilerine yapılan saldırıyla EMEP'e yapılan saldırının aynı amacı taşıdığını, ancak baskılara rağmen işçi ve emekçilerin mücadelesinin süreceğini ve büyüyeceğini ifade etti. EMEP'e yapılan saldırının peşini bırakmayacaklarını dile getiren Sağdıç, sorumluların açığa çıkartılmasını istedi.

EMEP'e yapılan saldırı ertesi gün tüm ülkede yapılan eylemlerle kınandı. Ankara'da çeşitli dernek yöneticileri EMEP'i ziyaret ederken; **Adana, İstanbul, Antalya, Çorlu, Edirne, Bolu, Tunceli ve Elazığ**'da saldırı basın açıklamalarıyla protesto edildi.

28 Şubat Pazartesi günü saat 12:30'da EMEP Genel Merkezi önünde toplanan yaklaşık 250 kişilik kitle Adalet Bakanlığı'na yürüdü. "**Faşizme ölüm halka hürriyet**" sloganı atan eylemciler saldırganların bulunmasını istedi. **(Ankara)**

BURSA

EMEP Genel Merkezi'ne yapılan

silahlı saldırı Bursa'da da protesto edildi.

27 Şubat günü **Fomara Meydanı**'nda EMEP'in yaptığı eyleme **TÜM-TİS, KESK** Şubeleri, **Partizan, SDP, ESP, DEHAP** gibi kurumlar da destek verdi. Eylemde açıklamayı EMEP Genel Yönetim Kurulu Üyesi **Sinan Ceviz** yaptı. Ceviz, AB süreciyle beraber ileri sürülen Türkiye'nin demokratikleştiği tezinin tamamen bir yalan ve aldatmacadan ibaret olduğunu söyleyerek **Kızıltepe**'de öldürülen **Uğur Kaymaz**'ın ve babasının katillerinin serbest dolaşması, **Mersin**'de bir gösteriye katılan **Ümit Gönültaş**'ın yargısız infazı gibi olaylar ülkemizde bazı şeylerin hiç değişmediğinin göstergesidir" dedi.

TÜM-TİS ve **Eğitim-Sen** şube temsilcileri de eylemde birer konuşma yaparak saldırıyı protesto ettiler. İkiyüze yakın kitlenin katıldığı eylem alkış ve sloganlarla sona erdi.

Irak'ta direniş sürüyor

Irak'ta emperyalist işgale karşı direniş savaşı veren Irak halkının bir hedefini de ABD'ye mal taşıyan kamyon şoförleri oluşturuyor. Bu anlamda birçok Türkiyeli şoför de bu saldırılara maruz kalıyor. Çoğunluğu ekonomik zorluklar ve işsizlikten kaynaklı Irak'a giden emekçiler olsa da bunun bedelini ödemek zorunda kalıyorlar. Son olarak **5 Mart** günü de kimliği açıklanmayan bir şoförün bir saldırıda yaşamını yitirmesiyle Irak'ta öldürülen Türkiyeli sayısı 87'ye yükseldi.

TC ordusunun Irak'ta fiili olarak işgalde yer almadıkları ifade edilse de Türkiye Irak'ta en çok kayıp veren ülkelerin başlarında geliyor.

8 Mart günü ise Iraklı direnişçiler tarafından kaçırıldıktan sonra serbest bırakılan İtalyan **Giuliana Sgrena**'yı taşıyan araca ABD askerlerinin ateş açması sonucu **Sgrena** yaralanırken araçta bulunan bir İtalyan ajan ise öldü.

Aracın **Bağdat Havalimanı**'na gidişi sırasında bir kontrol noktasında, ABD'li askerler tarafından açılan ateşte ayrıca **SISMI**'ye bağlı iki ajan da yaralandı. ABD Savunma Bakanlığı **Pentagon**'un sözcüsü, aracın hızla bir askeri kontrol noktasına yaklaşması üzerine uyarı ateşi açıldığını belirtti. Sgrena'nın çalıştığı gazetenin editörü **Gabriele Polo** da, "**bu trajik olay, Irak'ta olan herşeyin ne kadar anlamsız ve delice olduğunu gösteriyor**" açıklamasını yaptı.

Sgrena'nın rehin alındığı sırada çekilen ve serbest bırakılmasının ardından yayımlanan bir video kasette, Sgrena'nın arkasında duran iki silahlı kişi, yüksek sesle okudukları açıklamada, "**Araştırmalardan sonra, bize önerilen ve reddettiğimiz fidye olmadan onu serbest bırakmaya karar verdik. Bu, direnişin prensiplerinden biri değil**" diyor.

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Emperyalizme ve Amerikan uşaklarına karşı; inadına anti-emperyalizm!

Eski ABD Dışişleri yetkililerinden Strobe Talbott, TOBB Başkanı Rıfat Hırsarcıklıoğlu'nu ziyaret ediyor. Talbott, Türkiye halkının Amerikan düşmanlığından rahatsızlığını ve kaygılarını dile getiriyor: "Türkiye'ye ilk kez 32 yıl önce gelmiş biri olarak; anti-Amerikanizmin bugünkü düzeyi beni şaşkınlığa uğrattı. Bunun aşılması için herkese çok iş düşüyor ve sadece Amerikalılara değil. İkili işbirliğinin önemine inananlar, oluşan bu zehirli ortamın resmi ilişkiyi çok zora soktuğunu görmeliler... Anti-Amerikanizmin Türkiye'de ulaştığı boyut bende çok etkisi yaptı." (14 Şubat Milliyet)

Benzer düşünce ve yorumlarla yarı resmi Pentagon gazetesi olarak bilinen 'The Wall Street Journal'da Robert L. Pollock imzası ile yayınlanan bir makalede karşılaşıyoruz. Türkiye'deki anti Amerikanizmin ulaştığı boyutu uzun uzadıya anlatan Pollock yazısını "Türk liderleri kamuoyu tavrını tersine döndürebilir" diyerek bağlıyor.

ABD Savunma Bakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı C. Rice Türk devleti ile olan ilişkilerinin geleceğini Türkiye'de var olan "Amerikan karşıtlığının aşılmasına" bağlıyorlar.

Kuşkusuz ki tüm bunlar yüzde 82'leri aşan orandaki Amerikan işgal ve saldırganlığına karşı nefret duyan Türkiye halkından duyulan tedirginlik ve korkunun dışavurumları Amerikan emperyalist haydutları resmi, gayri resmi değişik yollarla endişe ve kaygılarını dile getiriyorlar. Fakat bununla sınırlı değil; aynı zamanda "ümit ve beklentilerini" ortaya koyuyorlar. ABD düşmanlığı bertaraf edilmeli, ilişkileri zora sokan bu "zehirli" atmosfer dağıtılmalı, ilişkilerin geleceğinin buna bağlı olduğu görülmeli, ABD'nin bu "beklentilerini" biz TC'ye verilen bir ultimatom olarak da okuyabiliriz.

Irak işgalini, bölgedeki ve ülkemizdeki emperyalist ABD varlığı ve hegemonyasını meşrulaştırmaya yönelik bu çıkışların aynı zamanda Suriye ve İran üzerinde somutlaşan kuşatma ve saldırganlık tutumlarını halkımıza onaylatma, olası yeni saldırılarda ülkemizi etkili bir saldırı üssü olarak kullanma planının bir parçası olduğu açıktır. Bu planın işleminde Türkiye halkının Amerikancı bir rotaya çekilmesi, en azından Amerikan saldırganlığına karşı hayırhah bir tutumda sessiz-tepkisiz bir pozisyona getirilmesi önemlidir. Bugün İncirlik'in sınırlı kullanımının yanında Amerikancı politikaların halkımızda yarattığı tepkiler ortada iken, önümüzdeki dönem bunun

açık bir saldırı ortaklığına dönüşmesi durumunda ABD emperyalistleri ve yerli uşakları için faturanın ağır olacağını şimdiden söyleyebiliriz. Geçtiğimiz yaz NATO zirvesinde ortaya konulan güçlü ve kararlı anti-emperyalist iradeyle tuşturulan sokakların, bu kez yangınlara dönüşme ihtimalinin oldukça büyük olduğunu bizzat emperyalistlerin kamuoyu araştır-

ma sonuçları gösteriyor.

Emperyalistler ve uşaklar takımı Türkiye halkının Amerikan düşmanlığını, anti-emperyalist duygularını yok edebilirler mi? Kendilerinin de itiraf ettikleri işgalci saldırganlığa yönelik öfke, mazlum halkların katledilmesine ve zulme karşı nefret duyguları, emperyalizme karşı mücadele ve mazlum halklarla dayanışma eylemlerini yok edebilirler mi? Bunu başaramayacakları açıktır. Ne Amerikan gazeteci Pollock'un düşündüğü gibi "Türk liderleri" ne de medyada bir çoğunu satın alıp maaşla yazı yazdırdıkları "iştirilmiş" Amerikan müsveteleri bunu başaramaz. Hatırlayalım: Irak işgali öncesi 1 Mart tezkeresini çıkartmak ve işgali onaylatmak için az çabalamamışlardı. "Tezkere çıkmazsa borçlarımızı döndüremeyiz, ekonomik kriz çıkar" yaygarası ve tehditle ve uşaklıkta sınır tanımayan satılık Amerikancılar, halkımızı etkilemeye ve kendi onursuzluklarına ortak etmeye çalışmışlardı. Amerikancı uşaklara inat sokağa taşan halk tepkisi tezkere oylamasını trajik bir "kazaya" uğrattıktan sonra ise aynı uşaklar şunları söylüyordu. "Tarihi hata, ABD bizi asla affetmez, üzerimizi çizdiler." Şimdi yine aynı koroyla karşı karşıyayız. Amerikan uşaklarının ulumasıdır duyduğumuz. Halkımız bu sesi en az sahibini tanıdığı kadar iyi tanır.

ABD işgalini ve emperyalist saldırganlığı eleştirenleri Ortadoğu'nun çağdışı-gerici BAAS'çı rejimlerinin destekçileri olarak suçlayıp etkisizleştirmeye ve sindirmeye çalışmaları bir yana Amerikan uşakları yer yer egemenlere ve iktidar partisine akıl hocalığı, kimi zamanda tehditler yapmaktan geri durmuyorlar: "ABD Türkiye'de yükselen anti-Amerikanizmden şikayetçi, kendimi-

ze çeki düzen verelim". "Türkiye'de ABD desteği alamayan hiçbir sağ hükümetin başarı şansı yoktur, sizi alaşağı ederler".

Öncelikle Amerikancı uşakların son söyledikleri doğru aslında. Gerçekten de yalnız sağ değil, maskesi sol da olsa faşist diktatörlüğün bütün hükümetleri Amerikancıdır ve ABD'nin tercihi ile başa gelip desteği ile ayakta dururlar. ABD'nin tercihlerine uygun davrandıkları oranda destek görüp, uygun davrandıkları sürece görevde kalırlar. Aksi durumda, istifa etmek, dağılmak, parçalanmak gibi akıbetler onları bekler. TC egemenlik sisteminin yani faşist Kemalist diktatörlüğün emperyalizm uşağı pozisyonunun doğrudan yansıması olan bu siyasal olgu bütün egemen sınıf partilerinin gerçekliğidir. Bir bakıma onların

Amerikancı komprador karakterlerinin alın yazısıdır. Amerikancı olacaklar, Amerikan merkezli emperyalist politikalara ve tercihlere uygun davranacaklar ve efendilerine güven verecekler... Ta ki bu uşaklık politikaları sonucu yıpranıp kitle desteğini yitirene ya da kitlelerin muhalefet ve zorlaması ile emperyalist politikaları sürdürmekte-uygulamakta tereddüt veya zorlanmaya dek...

İçinden geçtiğimiz süreç AKP iktidarının Amerikancı politikaları uygulama noktasında gereken-istenen performans gösteremediğini, zorlandığını göstermektedir. Henüz milletvekili değilken Pentagon'a gidip rozet alarak Başbakanlık koltuğuna oturan Amerikancı Tayyip hükümetini zorlayan esas mesele ise Türkiye halkının ABD işgal ve saldırganlığına tepkisi ve ülkemizin ABD destek üssü olarak konumlandırılması planına karşı gösterdiği duruştur. Irak Kürdistan'ındaki fiili devletleşme olgusu ve PKK-KADEK'e yönelim konusunda efendi-uşak arasında gündeme gelen sorunların varlığı ki bu sorunlar, geleneksel TC siyaseti ve varlığı açısından Türk egemenlerince oldukça önemsenen hassas olunan problemlerdir. Kitlelerin anti-Amerikancı duyguları ve öfkesiyle birleşince AKP iktidarı oldukça zorlanmaktadır. TC Başbakanı'nın zaman zaman Felluce katliamına, Filistin'e, Kerkük'e vs. göndermeler yaparak "eleştirel" görünümlere bürünme çabaları özünde onun Amerikan karşıtlığını değil, kitlelerden gelen zorlamaya uygun siyasal argümanlar kullanma ihtiyacının bir sonucudur. Şu gerçeğe bir kez daha yüz yüzeyiz: en azılı Amerikancılar da olsalar, kitlelerin gazabına, nefretine ve muhalefetine rağmen açıktan Amerikancılık yapmak her zaman mümkün oluyor ve böylesi bir cürete sahip olmak yüklü bir bedeli gerektirir. Bu bedel,

yüzde 40'ları aşan son AB sürecindeki hamleleri ile zirveye varan siyasal popülaritenin hızla kaybolması ve ayağının altındaki toprağın kayması olacaktır. Bu bedeli göze alamadığında da ödeyecek olduğu bedeller bulunuyor kuşkusuz: Rice'nın "ilişkilerimizin geleceği Amerikan karşıtlığının aşılmasına bağlıdır" ultimatomu ve aynı günlerde gündeme gelen ve AKP içinde yaşanan kopmalar ve Erkan Mumcu depremi gibi... Bu gelişmelerin siyasal anlamını AKP'ye yönelik ABD'nin balans ayarı ve hizaya çekme operasyonu olarak okumak gerekir. ABD emperyalizminin seçeneksiz olmadığını emperyalist hegemonyasına uygun bulmadığı tutumlara sessiz kalmayacağını ve boş durmayacağını göstermesi anlamında etkili ve önemsenmesi gereken bir hamledir bu operasyon. Ne diyelim; varlığını emperyalizme borçlu olanlar, emperyalistlerin elinde bir oyuncak ve piyon olarak oynamaya mahkumdurlar.

Sonuç olarak: ülkemizin emekçileri ve çeşitli milliyetlerden halkımız ABD emperyalizmine karşı öfke yüklüdür. Güçlü ABD karşıtı duygular taşımaktadır. Bu tepki ve öfkeyi kimi zaman sokağa yansıtırsa da esas olarak bunun derinlerde biriktirilmiş yüksek bir potansiyel olduğunu söylemek daha doğrudur. Bu yoğunlaşmış potansiyel öfkenin etkili bir anti-emperyalist mücadelenin imkanlarını ve koşullarını yarattığını görmek durumundayız. Bunu kavramak ve bu mücadeledeki öncülük misyonumuzu belirgin bir pozisyona dönüştürmek aslolan görevdir.

Kitlelerin bilinç ve duygularındaki anti-Amerikanizmi güçlü ve tutarlı anti-emperyalist bilince dönüştürmek; potansiyel bakımdan güçlü olanı açığa çıkarıp sokağa-eyleme-pratiğe dönüştürmek gibi bir irade ortaya koymak, öncülük misyonuyla yüklü olduğumuzu kavramak ve pratikleştirmek zorundayız. Bu, bir yandan Amerikan uşaklarına karşı etkili bir teşhir ve ajitasyon ile ABD'ciler tedrici olarak seslerini kesmek zorunda bırakılarak, diğer yandan ise her türden AB'ci uşaklara ve yayılmaya çalışılan demokratik burjuva reformcu hayallere karşı AB emperyalizmi teşhir edilerek başarılabilir bir görevdir.

Son olarak; özelleştirmelere, işten çıkartılmalara, örgütsüzleştirmeye, köylülüğe yönelik emperyalist talan politikalarına, Kürt halkına yönelik inkarcı-şovenist saldırı ve baskılara, gençliğe yapılan faşist saldırılara vb. kısacası hayatın her alanında yürütülen ekonomik-demokratik hak ve özgürlükler talepleri ile yürütülen mücadelede anti-emperyalizm vurgusu özel bir yer tutmalı ve bu mücadelenin ayrılmaz-asli bir ögesi olarak ele alınmalıdır. Anti-emperyalizm, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin asli bir unsuru olarak devrimimizin kilit meselelerinden biridir aynı zamanda.

Sınıfsal Bakış

BU YIL ÇOK SICAK OLACAK

“Aynı zamanda ve ücretlilik sisteminin getirdiği genel köleşmenin tamamıyla dışında olarak, işçiler, bu gündelik mücadelenin kesin sonucunu fazla abartmamalıdır. Unutmamaları gerekir ki, sonuçlara karşı mücadele etmektedirler, bu sonuçların nedenlerine karşı değil; unutmamaları gerekir ki, aşağı doğru inen hareketi yalnızca geciktirmekte, ama yönünü değiştirmemekteler; ancak geçici çareler bulmakta, ama hastalığı iyi etmemektedirler. Demek ki, işçiler, sermayenin ara vermeden sürüp giden gasplarının ya da piyasa değişikliklerinin doğurduğu bu kaçınılmaz gerilla savaşlarına kendilerini tamamıyla kaptırmamalıdır. Anlamaları gerekir ki, bellerini büken, bütün yoksulluğu ile birlikte, mevcut düzen, aynı zamanda, toplumun ekonomik dönüşümü için gerekli maddi koşulları ve toplumsal biçimleri de yaratır. **‘Adil bir işgünü karşılığında adil bir ücret!’** biçimindeki tutucu slogan yerine, bayrakları üzerine şu devrimci sloganı yazmalıdırlar: **‘Ücretlilik sisteminin kaldırılması!’**” (Marks, Ücret, Fiyat ve Kar-1865; Marks-Engels, Seçme Yapıtlar, Cilt 2, Sol Yay. 1.Basım, sf.90)

“Ama, **‘savaş okulu’** savaşın kendisi değildir. Grevler işçiler arasında yaygınlaştıkça (bazı sosyalistler de dahil) bazı işçiler, işçi sınıfının sırf grevlerle, grev fonları ya da grev denemeleriyle yetinebileceğine, grevlerle işçi sınıfının şartlarının bir hayli düzeltilebileceğine, hatta işçi sınıfının kurtuluşunun elde edilebileceğine inanmaya başlar. Bazıları birleşmiş bir işçi sınıfında ve küçük grevlerde bile ne denli bir güç bulunduğunu görünce işçi sınıfının kapitalistlerden ve hükümetten istediği her şeyi elde etmesi için, işçilerin bütün ülke çapında sırf bir genel grev yapmalarının yeteceğini sanırlar. Bu fikir, işçi grup hareketinin ilk aşamalarında işçiler henüz tecrübesizken başka ülkelerin işçileri tarafından da dile getirilmişti. Bu yanlış bir fikirdir. Grevler, işçi sınıfının kurtuluşu uğrunda mücadele yollarından biridir. Fakat tek yolu değildir. İşçiler dikkatlerini diğer mücadele yollarına çevirmezlerse, işçi sınıfının gelişmesini ve başarılarını yavaşlatacaklardır.” (Lenin, Grevler Üzerine-1899; Bütün Eserleri, İngilizce Basım, sf.310-319)

SEKA işçilerinin, belgin hale gelen slogana yansıdığı biçimde **“kıvılcım”** olan direnişleri sürmekte, **TEKEL** bütün işçileri başta olmak üzere, özellikle özelleştirme kapsamındaki işletmelerdeki işçiler ve kamu çalışanları dahil bütün emekçiler hareketlenmişken; sürece müdahale etmede üzerimize düşenleri sınıfsal perspektifimize uygun bir politikayla

yerine getirmek durumundayız.

MLM ideolojinin ustalarından aktardığımız iki pasajı birlikte okuyup, Türkiye işçi sınıfı hareketinin 12 Eylül sonrası sürecinin değerlendirmesini yaptığımızda, günümüzdeki gelişmelere nasıl yaklaşmamız gerektiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Öncelikle, hiç kuşkusuz bu direnişin alabildiğine güçlü bir biçimde desteklenmesi gerekmektedir. Bu eylem, faşist partilerden reformistlere, gerici/sarı konfederasyonlara ve sendikalara kadar bir dizi kesimin sahiplenmesi ve kuşatması altında sürmekte ise de, komprador patron-ağa devleti ile hesaplaşma mevzisi haline gelmiştir. Ülke çapında onbinlerce hatta yüzbinlerce işçi ve emekçinin direnişini/eylemini tetikleyen ve etkileyen bir boyut kazanmıştır. Sendika yönetimlerine çöreklenen faşist, gerici, reformist sendika ağalarına karşı mücadelede yeni bir evrenin başlatılması için koşulları olgunlaştırmıştır.

Direnişe en büyük destek, özellikle diğer işyerlerinden verilebilecektir. Bunun için tabandan gelen zorlamalara güç vermek ve yeni direnişleri örgütlemek gerekir. Bu konuda şimdiden **TEKEL** ve Telekom işçileri belli bir mesafe almış durumdadırlar. Bir diğer büyük güç merkezi **SEKA** işletmesinin bulunduğu yörenin halkıdır. Halkın belli bir desteği olsa da bunun yeterli düzeyde bulunduğu söylenemez. Bunu daha üst seviyeye yükseltmek için çalışma yürütmek gerekmektedir. Geçmiş deneyimler, her iki noktada verilen desteğin direnme gücünü arttırdığını göstermektedir. Bu dönem zarfında diğer mücadele alanlarında da (semtlerden öğretim kurumlarına kadar bütün alanlarda) çok çeşitli eylem biçimleriyle destek faaliyeti sürdürülmelidir. Direniş önderliğinin, örgütlülüğün ve direnenlerin bilinç seviyesinin belirleyiciliği bir yana, diğer faktörlerde bize düşen görevleri azami oranda yerine getirmek durumundayız.

Soruna daha geniş ve derin bir perspektifle yaklaştığımızda, günün pratik görevleriyle beraber, ihmal etmememiz gereken başka önemli görevlerimiz olduğunu da görmemiz gerekiyor. Bunların başında, Marks ve Lenin yoldaşlardan yaptığımız alıntılarda dikkat çektikleri hususlar geliyor. Ekonomik talepler uğruna mücadelenin, nihayetinde düzen içi bir limanda demirleyeceği, bunun sisteme yönelen bir içerik taşımadığı takdirde kalıcı bir direniş mevzisi yaratamayacağı unutulmamalıdır. Kendiliğindenciliğin tipik karakteristiğinin yansıdığı bu ve benzeri bütün örneklerde; direniş nasıl

sonlanırsa sonlansın, kısa ya da uzun vadede hakim sınıflar kazançlı çıkacaklardır.

Direnişteki işçiler pek tabii ki kutlanacak, yüreklendirilecek ve destekleneceklerdir. Bu bir çok eylemde olduğu gibi **SEKA** ve diğer direniş pratikleri boyunca da devam etmektedir. Bizim işimiz bununla sınırlı değildir. Direnişte/eylemde bulunan işçilere ve emekçilere politik kimlik kazandırılması gerekmektedir. Sınıf bilincinin oluşması için, geliştirdikleri eylemler bunun nesnel şartlarını elverişli hale getirmiş bulunmaktadır. Sorun, bu bilincin onlara dışarıdan taşınabilmesidir. Bunun için tek yol sınıfla uygun yollarla temas kurulması ve uygun araçlarla nüfuz edilmesidir. Sendikal faaliyetinin bulunmadığı alanlarda diğer örgütlülüklerimiz aracılığıyla ajitasyon propaganda çalışmalarımızın bu konu özgülünde sınıfa yöneltilmesi gerekmektedir.

Bir diğer konu, Lenin yoldaşın değindiği **“genel grev”** meselesidir. İlke olarak hiçbir mücadele biçimini reddetmediğimiz açıktır. Genel grev, ilk önce, gereğinden çok riskler ve ağırlıklar taşıyan bir eylem biçimidir. Yanlış zamanda ve hesapsız devreye sokulmaya kalkıldığında kullanmaya kalkanlara büyük zararlar vermektedir. Onca birikimi ve hazırlığı yıllarca geriye götürdüğü gibi, kitlelerde uzun yıllar giderilmesi zor bir güvensizlik yaratmakta ve doğallığında karşı-devrimi güçlendiren sonuçlar doğurmaktadır. İkincisi, önderlik tesisi ve inisiyatif kullanımı açısından bir güç sorunudur. Üçüncüsü, devrimci durumun yükselişi bakımından bizimki gibi ülkelerde en erken stratejik denge aşamasında kullanılacak bir eylem silahıdır (mutlaklaştırılmamakla beraber). Dördüncüsü, zamansız ve ölçsüz kullanıldığı koşullarda toplu ayaklanma hayalleri yayararak kitleleri bozguna uğratar.

Bunun, uyarı niteliğinde dayanışma amaçlı yerine getirilmesi ile belli bir süreye yayılarak bütün sektörlerde kapsamlı biçimde yapılması arasında hiç kuşkusuz farklar vardır. Kaldı ki ülkemizde sendikalaşma oranının yüzde 8 olduğu, sendikasız işçiler üzerinde onları böylesi bir eyleme sevk edecek bir önderliğin bulunmadığı düşünülürse, genel grevle amaçlanan **“hayatın durdurulması”** hedefine, bütün sendikaların katılımı olsa bile, ulaşamayacağı da açıktır. Buna rağmen en **“büyük”** konfederasyon olarak **Türk-İş** başta olmak üzere diğerleri de **“genel grev”** olayından özellikle uzak durmaktadırlar. Yasalarca **“yasak”** kapsamındaki bu eylem biçiminin her şeye rağmen hakim sınıflar için rahatsızlık verici bir boyut taşıması ve kontrolden çıkma riski, tabandan gelen yoğun talebe ısrarla kulak tıkamalarına neden olmaktadır.

4 Mart’ta **Türk-İş**’in önderliğinde **KESK** ve **DİSK**’in de katılımıyla gerçekleştirilen genel **“işyeri terk etmeme”** eylemi, **“genel grev”** talebinin savuştu-

rulması için uydurulan bir **“yasak savma”** idi. Bu, bütün reformistlerce **“bu da bir şeydir”** diye desteklendi. Süreç ezelden beri zaten böyle işletiliyor. İstanbul’da **Türk-İş**’e bağlı 17 sendika şubesinin sık sık **“üretimden gelen gücün kullanılmasına”** vurgu yapan 24 Şubat tarihli bildirgesi; büyük bir tutarsızlık içinde, bir yandan, **“talebimiz yöneticilerimizin işçilerin sesine kulak vermesidir”** cümlesine yer verirken, bir yandan da, **“artık beklemeyeceğiz”**, **“mücadelelere öncülük etmek tarihi sorumluluğumuzdur”** demekte ve sözü, **“üzerimize düşeni yapacağımızı ilan ediyoruz”** diye bağlamaktadır. İmzası olan sendikalardan **TEKSİF** ve **Liman-İş** hariç tümünün genel merkezleri diğer başka sendikalarla birlikte (18 sendika), **1 Aralık 1989**’da **“Amaçlarımız ve Türk-İş’in Görevleri”** başlıklı bir bildirme ile benzer biçimde ve içerikte kamuoyuna açıklama yapmışlar, **Türk-İş** önderliğini kendine çeki düzen vermeye davet etmişlerdi.

Adı geçen sendikalar (ve şubeler) içinde hiç kuşkusuz devrimcilerin önderlik ettiği ve doğru bir anlayışla yönetilen istisnai örnekler olmakla beraber, geçmişten beri bu tip alt platformlara da damgasını vuran esas olarak sendikal bürokrasi ve reformizm olmuştur. ‘89 Bahar eylemliliklerinin yarattığı yukarıda andığımız bildirme gibi son aylarda **SEKA**’nın da katkısıyla tırmanışa geçen işçi ve emekçi eylem ve direnişlerinin İstanbul **Türk-İş** şubelerine hazırlattığı bildirme, **Türk-İş** yönetimine yazılan bir dilekçe değilse eğer, gereği yapılmalıdır.

Emperyalizmin komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfları eliyle bu ülkenin değerlerine olan kapsamlı saldırısı giderek hız kazanıyor. Bunun için bir yandan hukuki altyapı tesis ediliyor, bir yandan iktisadi alanda adımlar atılıyor, bir yandan da uygulama tam gaz sürdürülüyor. **SSK** yasasında değişiklikler, **Sendika** ve **TİS** yasasında değişiklikler, **Kamu Personel Yasası**’nın çıkarılması, **Gelirler İdaresinin Yeniden Yapılandırılması** kısa vadede büyük çaplı saldırı dalgasının bir boyutunu oluştururken; **TEKEL**’den başlayarak Telekom’la sürecek ve **THY**’ye kadar uzanacak listede yine kısa vadede bir dizi özelleştirilecek kurum bulunuyor. Diğer taraftan işsizlik ve yoksullaşmanın eğrisi yukarıya doğru **“istikrarlı”** bir biçimde tırmanıyor. Bütün bunların başka bir göstergeden sağlanması ise, faşist diktatörlüğün **AB** demokratikleşmesi soytarılığı altında, sıradan demokratik hak kullanımlarını olanca şiddetiyle bastırmaya kalkmasında görülüyor. Doğal ki, şiddet ve icazet orantılılık arz ediyor.

Bu süreç, meteoroloji uzmanlarının değil de toplumsal gerçekliklerin gösterdiği üzere 2005’in bahar aylarından başlayarak çok sıcak geçeceğini gösteriyor. Sınıf mücadelesine her zaman hazırız, çünkü zaten içindeyiz ama, bu sefer bizi daha zorlu ve daha çetin muharebeler bekliyor.

4 Mart tarihinde Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda eylem yapan Belediye-İş Şubelerine üye işçiler geceyi Bakırköy Belediyesi'nde geçirdiler.

Her akşam saat 17:00'de Özgürlük Meydanı'nda açıklama yapan sendika üyeleri, 3 Mart 2005 tarihinde de aynı yerde toplanarak Belediye ile yaşanan sorunlarda Bakırköy Belediyesi'nin sorunları çözmek yerine işyeri temsilcisi Ercan Gürünlü'yü işten atmasını protesto etti. Açıklamaya Belediye-İş Sendikası 1 ve 2 No'lu Şubeler ve Tüm Bel-Sen katılırken Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, sosyal haklarının ellerinden alınmasına karşı başlattıkları süreçten kopmak isteyen çalışanlara dava açacaklarını belirtti. Ercan Gürünlü ertesi gün işbaşı yaptı.

Konu ile ilgili Belediye-İş 2 No'lu Şubesi Mali Sekreteri Ercan Gürünlü'den görüş aldık:

- Yaşadığınız sorunları bize kısaca aktarır mısınız?

- Bakırköy Belediyesi'nde uzun bir zamandır sorun yaşıyoruz. Bu sorunun geldiği son noktada iş aktım tamamen düzmece bir evrakla fesh edildi. Hem SEKA'nın kapatılmasına karşı tavrın, hem de benim özgülmüde de Bakırköy Belediyesi'yle yaşanan sorundan kaynaklı eylemi buraya kaydırma kararı alındı.

- Sizin şahsınızda esas hedef örgütlü mücadele idi. Saldırımı biraz açar mısınız? İşçilerin tavrı nasıl oldu, nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bakırköy Belediyesi'nde CHP iktidara geldiğinde biz bu süreci anlamaya çalıştık. Yani politikasını, yaklaşımlarını, işçilere davranışını, sorunlara yaklaşımını 1 yıllık bir süreye incelemeye/izlemeye çalıştık. İşçiler içerisinde bize dönem dönem tepki gösterenler,

Saldırıların hedefi örgütlü güçtür

bizi CHP'ye yakın olarak görenler oldu. Biz bu sorunun böyle olmadığını bir süreç yaşanacaksa, o süreçte haklılık payımızın olması gerektiğini her gün işçilerle toplantılar yaparak, işçilerle süreci tartışarak anlatmaya çalıştık. Bizim sürecimiz aslında toplu sözleşme süreci. Şube yönetiminde olan ve aynı zamanda Bakırköy Belediyesi işçisi olan bir arkadaşımız bu dönem işten atıldı. Bu toplu sözleşme sürecinde biz bir tartışma süreci başlattık. Bu tartışma sürecine de işçilerimiz sahip çıktı. Belediye Genel İdaresi ile yapmış olduğumuz görüşmeler üzerine arkadaşımız tekrar işe döndü. Geline süreçte Belediye ile %13'lük zam noktasında davamız oldu. Bu davayı biz mahkemede kazandık. Belediye yönetimiyle bu sorunu masada çözmek için görüşmeyi teklif ettik. Belediye yönetimi bir türlü masaya gelmedi. % 13'lük zamma ilişkin tekrar dava açtık. Bunun külfeti Belediye'ye biraz daha yüklü oldu. Yüklü olduğu için de Belediye yönetimi bu sefer değişik bir taktik izleyerek işçilere baskı uygulamaya, işçileri yerinden etmeye, temsilcilik seçimlerinde bire bir müdahale etmeye kalktı. Bu süreçte Belediye'de alacağımız birikti. Alacaklarımızın ödenmesi yönünde bir çözüm sağlanmadı. Ayrıca bu süreçte memur temsilcileriyle de, Tüm Bel-Sen'de ortaklaşmayı sağladık. Eylemlerimizde hem Tüm Bel-Sen'in hem de Belediye-İş'in sorunları üzerinden çalışmaya başladık. Belediye yönetimi devamlı sorunları çözen ya da sorunları ortadan kaldıran değil de, sorunları erteleyen bir anlayış üzerinde durmayı kendisine esas aldı. Bu şube yönetiminin karşısına geldi. Biz de her seferinde Belediye yönetimine karşı bir tavır

aldık. Örgütlü bir şekilde, haftada iki akşam Özgürlük Meydanı'nda oturma eylemi yapmayı belirledik. Geçen süreçte Belediye yönetimi bize karşı çözüm üretme yerine tavır almayı benimsedi. Bu süreçte benim kullandığım Toplu Sözleşme Maddesi olan 10. Madde'nin (e) fıkrası Şube Mali Sekreteri'nin yapması gerektiğinin çok belli olduğu ve belediye yönetimi tarafından benim işten ayrılmam (mesai saatinde) veya işyerinde diğer işçilerle görüşmem ciddi anlamda problem haline geldi. Problem haline geldiğinden ötürü de Belediye yönetimi beni disipline sevk etti. Disiplinde bana 1 yevmiye ceza verildi. Yangından mal kaçırır gibi disiplin kararıyla iş aktime son verildi.

Bu saldırı, örgütlü duruşumuz, sendikal duruşumuzu hedefliyordu. İşçiler soruna direngence sahip çıktılar. Bir işçinin sendikal çalışma nedeniyle işten atılmayacağını, bunun hukuksuzluğunu gören işçiler Belediye'ye geri adım attırdı.

“ÖRGÜTLÜ GÜÇ HERŞEYİ YAPABİLİR”

- Erol Özdemir (Belediye-İş 2 No'lu Şube Bakırköy Atölye Temsilcisi):

İşçilerimiz işten atılıyor, sendika mali sekreterimiz işten atıldı. Bu noktada biz kararlıyız. Bir haftadır burada eylemlilikler yapıyoruz. İş yavaşlatıyoruz. Her akşam burada oturma eylemleri yapıyoruz. Bize burada çeşitli emek örgütlerinden, İstanbul'da şubesi bulunan ya da Bakırköy'de şubesi bulunan gerek Eğitim-Sen, gerek Tüm Bel Sen aynı iş yerinde çalışmakta bulunan ve diğer üyelerden, birçok örgütten destek geliyor. Belediye-

İş Genel Merkezi de Türk-İş'in aldığı karar doğrultusunda burada yaşanan sorunları da göz önüne alarak Bakırköy'e aldı bu eylemi.

Biraz cesaretli olmamız gerekiyor. Kişisel kaygılarımızdan da biraz arınmamız gerekiyor ki bir şeyler yapalım. Aksi halde kişisel kaygıları olanların birer birer harcandığı, görünen. En kontrollü güç örgütlü güçtür. Belki bin kişiyle çıktığımız yerde çok şey yapamazsınız. İçi boş bir kalabalıktır. Ancak örgütlü; bilinçli 100 kişiyle çıktığımızda çok güzel şeyler başarabilirsiniz. Bunun da altyapısının siyaset olarak donanımlı, sendikal bakımdan donanımlı olması gerekiyor. Ne istediğini bilmek gerekiyor. Bize biçileni, bize dayatılmak isteneni bilmek gerekiyor. Siyasi konjonktürü bilmek gerekiyor. Bunun için de yine biz sendikal görevleri olan, temsilcilik yapan, yöneticilik yapan insanlara çok görevler düşüyor diye düşünüyorum.

- Mustafa Karakuş (Belediye-İş 2 Nolu Şube Kartal Temsilcisi):

- Devlet; istihdam saharasını kapatıyor, yeni istihdam alanları açmıyor, işçiler işten atılıyor. İşte hükümetin yapısı. Sendikaların kendi içerisinde sınıf dayanışması zayıflamış, yerini çıkar kavgası almıştır. Bu çıkar da işçilerin sırtından kazandıkları aylıklardır. Yani sendikalarda rant vardır. Bu sendikalarda sınıf zemininde mücadele yürütüldüğü söylenemez. Yani yaşanan yeni yasal düzenlemeler kamu işçilerinin, emekçilerinin uzun müddetlerle, bedellerle kazandıkları hakları tasfiye ediliyor. Özelleştirmelerle, taşeronlaşma yoluyla daha boyutlu sömürü yapılıyor.

Buna karşı; 15-16 Haziran işçi eylemleri vardı 70'li yıllarda sınıf sendikacılığı vardı. Şimdi de böyle bir duruş, mücadele lazım. Bunun zeminlerinin hazırlanması lazım.

(İstanbul)

Emekçinin Gündemi

SEKA DİRENİŞİ TÜM SINIF GÜÇLERİYLE OMUZLANMALIDIR!

Toplumun her kesiminden gelen tepkilerin görmezden gelinerek, kapatılmasında ısrar edilen SEKA İzmit Fabrikası'ndaki direnişe 47. gününde sürerken ülkemizin dört bir tarafından destek gelmeye, direnişin başarıya ulaşması için, başta TEKEL işçileri olmak üzere tüm işçi ve kamu emekçileri tarafından uyarı eylemleri yapılmaya devam etmektedir. Emperyalist efendilerinin karşısında “süt dökmüş kedi” gibi sessizleşen uşak AKP hükümetinin icazetli başbakanı R. Tayyip Erdoğan söz işçilere geldiğinde bir anda “ASLAN” kesilebilmektedir. Kurulduğu günden (1936) 1980 yılına kadar, her yıl büyüyerek yılda 617 bin ton üretim kapasitesine ulaşan SEKA İzmit işletmesinin büyümesi, yeni yeni fabrikaların açılmasına da neden olmuştur. Üretim kapasitesi son 20 yılda emperyalist politikalar doğrultusunda hızla düşürülen ve hiç bakım yapılmayan fabrikanın hızla zarar etmesi sağlanmış, ülkemizin kağıt ihtiyacının neredeyse % 60'ı dışarıdan özel sektörler tarafından ithal edilmeye başlanmıştır.

Bulduğu her fırsatta emperyalist efendilerine yaranmak için biz emekçilere saldıran, en küçük hak alma girişimini bile, cop ve gaz bombalarıyla bas-

tırmaya çalışan faşist TC diktatörlüğü, ülkemizin bütün değerlerini yok pahasına emperyalistlere ve komprador burjuvaziye peşkeş çekmenin uğraşı içerisine girmiştir. SEKA İzmit işletmesi için 5 milyon doları çok bulan uşak AKP hükümeti R. Tayyip Erdoğan için alınan uçağa devletin kasasından 50 milyon doları vermekten hiç de çekinmemiştir. Oysa o uçağın maliyetiyle 10 tane SEKA kurtarılabildi. SEKA işçilerinin çaktığı kıvılcım bugün ülkemizin dörtbir tarafında cevap bulmuş, TEKEL işçileri başta olmak üzere destek olunmuş, çakılan kıvılcım bir ateşe dönüşmüştür. SEKA özelleştirmelere, tasfiye ve peşkeş karşı şu anda kritik bir engel durumundadır ve hızla bastırılması ve bitirilmesi gereken bir durumdur. Ki bu gerçekten böyledir. TEKEL'in, TÜPRAŞ'ın, PETKİM'in, THY'nin ve TELEKOM başta olmak üzere daha kararı alınmamış irili ufaklı birçok işletmenin de devrini şu anda engellemektedir. SEKA direnişi gerçekten de yalnızca SEKA işçilerinin sırtından yürüyecek/yürütülecek bir direniş değildir. Direniş tüm sınıf güçleriyle birlikte omuzlanması gereken ağırlıkta bir direniştir. Aksi yenilginin güç dengeleri bakımından kaçınılmaz olduğunu bizlere acı bir şekilde öğretecektir. SE-

KA işçilerinin örgütsüz ve önderliksiz bir konumda olması da, direnişin yalnızca SEKA işçilerinin omuzlarına bırakılmayacak kadar ağır olduğunu göstermektedir.

Asıl sorunun sendikaların başına çöreklenmiş olan ihanetçi, reformist ve işbirlikçi önderliklerin ipliğinin pazara çıkartılıp teşhir edilmesi ve tasfiye edilmesi olduğunu görmek ve bilince çıkartmak olduğunu bilmek ve kavramak zorundayız. En son 16 Şubat'ta Emek Platformu'nun eyleminin ki, genel grev vb. dillendirmelerle başlayan komedi öğlen paydosunda basın açıklaması şeklinde geçirilmiş, tam bir fiyasko olmuştur. Dolayısıyla da düşmanı dışarıda aramanın gereği yoktur. Asıl düşman devletle işbirliği yapan, başta konfederasyonlar olmak üzere sendikaların başına çöreklenmiş işbirlikçi, tasfiyeci ve ihanetçi unsurlardır. Türk-İş'in 1 Mart'ta yaptığı Başkanlar Kurulu'ndan çıkan 4 Mart 2005 günü işyerlerini terk etmeme kararı da sorunun ne denli büyük olduğunu göstermektedir. Çünkü burada verilen sözler direnişin bitip-bitmemesinin göstergelerini taşımaktadır. SEKA işçileri tarafından yetersiz ve eksik görülen bu eylem Türk-İş Başkanı Salih Kılıç'ın yuhalanmasıyla sonuçlanmıştır. Ayrıca Türk-İş Başkanlar Kurulu öncesi Petrol-İş Sendikası ve Belediye-İş İstanbul şubeleri başta olmak üzere 33 sendika şubesinin Türk-İş'e uyarı anlamını taşıyan bir açıklama yapmaları Konfederasyonların ve genel merkezlerin başına çöreklenen ihanetçi, işbirlikçi sendikal an-

layışlara da ciddi bir uyarı niteliğindedir.

18 Şubat'ta öğlen saatlerinde Adana'da TEKEL işçilerine ve akşam saatlerinde de SEKA işçi ve ailelerine saldıran faşist diktatörlüğün kolluk güçleri 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak için, Fatih Sarıcahan'de bir araya gelen işçi ve emekçilerle beraber devrimcilere cop, biber gazı ve gaz bombalarıyla saldırmış, onlarca kişiyi yaralayarak gözaltına almıştır. Bu da yetmezmiş gibi, Beyazıt Meydanı'nda etkinliği kutlamak isteyen emek güçlerine miting dağılımında tekrar saldırmış ve gerçek yüzlerini bir kez daha göstermişlerdir. Aynı gün iki ayrı yerde (Biri Kadıköy) miting yapılması tüm emekten yana sınıf güçlerinin dikkate alınması gereken bir durumdur. Özellikle kendisini sınıftan ve emekten yana gösteren ve bizim de devrimci olarak gördüğümüz bir kurum/yapılanmanın ayrı bir 8 Mart kutlaması yapması da tüm sınıf güçlerinin dikkate alınması ve geçmiş 1 Mayıs'tan ne derece ders çıkarttığımızın da göstergesi durumundadır.

Biz DDSB'li işçi ve kamu emekçilerinin bilince çıkartması gereken, Sendikal Birliğimizin politikalarına sıkıca sarılıp, sınıf sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda çalışmalarımıza hız verip, yeni yeni mevziler kazanıp, kitlelerin o muazzam gücünü örgütleme gerekliliğidir. Yoksa SEKA işçileri özgülmünde yürütülen mücadelenin kazanılıp, kazanılmamasından ziyade, işçi sınıfına yıllar sonra tekrar hatırlatılan direniş ve mücadele geleneğinin yeniden aşılmasıdır.

Köylülerin mücadele yöntemleri

Son yıllarda köylüler, hak alma mücadelesinde çeşitli yöntemler ve araçları kullanmaya başladı. Özellikle **Bergama** ve **Sinan** köylülerinin mücadele yöntemlerinin farklılığı ve kullandığı araçların bizleri hangi sonuca götürdüğü karşılaştırıldığında bu durum açığa çıkıyor.

Bergama köylüsünün 10 yılı aşkın bir süredir siyanürle altın arayan emperyalist tekellerden Eurogold'a (Normandy) karşı yaptığı birçok eylemlerin yanında hukuk mücadelesini vermesi önemlidir. IMF politikalarını uygulayan egemenlerin tavırlarını emperyalist tekellerin ülkemizde fabrikalar kurmasını, tarım sektörüne hakim olmasını, serbest dolaşımını sağlayan yasaların çıkartılmasını teşhir etmek anlamında hukuksal anlamda başarılar kazanılmıştır. Eurogold'a kapatılma kararını veren mahkemelerin karşısında şirket isim değiştirerek Normandy olarak tekrar açılmış ve ruhsatları çeşitli yönetmeliklerle tekrar düzenlenmiştir. Bunun karşısında Bergama köylüsünün yürüttüğü eylemlerle beraber kısa süreli kazanım olan hukuk mücadelesi gerici sistemin ve emperyalist şirketin baskılarına karşı yeterli sonuçları vermekten uzaktır.

Bir diğer örnek ise Sinan köylülerinin elinden devletin aldığı topraklarını işgal etmesi, çatışmaya girmesidir. Sinan köylülerinin yıllardır işlediği toprağını devlete bırakmamak için verdiği mücadele kendiliğinden, örgütsüz bir eylem yöntemi olmasına karşın, direnişi ve hak arayışı olumludur. Toprak işgali sırasında çatışmada gözaltına alınan köylüler bugün halen mahkemede yargılanmaktadır.

Bugün baktığımızda Bergama köylülerinin kendi içlerinde örgütlü olduklarını görmekteyiz.

Elbette faşist sistemin saldırılarına karşı örgütlü olmak, örgütlü olarak karşı koymak olumludur. Ancak köylülüğe kimin nasıl önderlik ettiği, tepkinin kime yöneltildiği de oldukça önemlidir.

Aynı şekilde Sinan köylülerinin topraklarının ellerinden alınmasıyla başlayan kendiliğinden örgütsüz çatışmasıyla yükselmiştir. Sinan köylülerinin örgütsüz, kendiliğinden gelişen başkaldırısı bu şekilde devam ettiği süre sürekli baskıya maruz kalacak ve bir süre sonra yok olup gidecektir. Bergama köylülerinin uzun yıllar verdiği mücadele bu noktada tıkanmakla yüzyüzedir. Önderlik eden güçlerin niteliği burada başat derecede önemlidir. Bu mücadelede adı önde gelenlerden **Oktay Konyar**'ın birçok yerde çeşitli vesilelerle yaptığı açıklamalarda kullandığı sözler incelendiğinde de bu durum görülebilir. **Proletarya Partisi**'nin siyanürücü şirketi hedef alan saldırısının ardından "bu yöntemlerle bu işin olmayacağını" döne döne tekrarlayan Konyar, son olarak **Birgün Gazetesi**'nde yayınlanan söyleşisinde de "sivil itaatsizliği" şöyle tanımlıyor; "Emniyet güçleri saldırıya bile yanıt vermeyen, 'yasal' yolların dışına çıkmayan eylemler."

Bugün devam eden SEKA işçisinin direnişinin, TEKEL işçilerinin mücadelesine, Liman işletmeleri'nin vb. özelleştirme karşıtı eylemliliklerin yükselmesinde etkisini görüyoruz. SEKA işçisinin direnişiyle tekrar harekete geçen işçi sınıfı eylemliliklerinin yükselişi köylü mücadeleleriyle beraber birleşik toplumsal mücadeleye dönüştürülmeli, emperyalizme ve gerici uşak faşist devlete yöneltilmelidir. (Samsun)

"Tarım çökme noktasında"

Türkiye tarımının yaşadığı gerilemeyi değerlendiren TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Başkanı **Gökhan Günaydın**; "Tarım çökme noktasında" dedi.

Günaydın; Türkiye'nin özellikle 1999 yılından beri hem tarımsal hem de hayvansal üretimde geriye doğru gittiğini söyledi. Ekonomik göstergelerin ortaya koyduğu rakamlarla tarım sektörünün son 3 yılda sürekli küçüldüğünü, 2005 yılında da küçülmenin devam edeceğini belirtti. Köylünün yıllık kaybının giderek arttığını ifade eden Günaydın, yıllık kaybın 4 milyar dolar olduğunu da sözlerine ekledi. (Ankara)

"Ağaya isyan" davasına başlandı

Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde tarlalarına köy ağası tarafından el konulduğu için topraklarına sahip çıkarak eylem yapan ve bu yüzden haklarında dava açılan 4'ü tutuklu toplam 123 köylünün yargılanmasına 28 Şubat günü başlandı.

Bismil'in Sinan Köyü ağası **Reşit Sinanlı**'nın, 3 ay önce kendilerine ait tarlaları zorla sürmek istediğini ifade ederek eylem yapan, bu nedenle jandarma müdahalesiyle karşılaşan Sinan köylülerinin davasına başlandı. Jandarmanın köylülere saldırısı sonucu 4 köylü tutuklanarak hapishaneye konulmuş, toplam 123

köylü hakkında da dava açılmıştı. **Bismil Asliye Ceza Mahkemesi**'nde görülen ilk duruşmada tutuklu sanıklar **Yılmaz Duru**, **Abdullah Sıcaküzül**, **Bilal Karaer**, **Mahmut Yeşil** ve tutuksuz yargılanan köylüler ile avukatları **Rıdvan Eroğlu** hazır bulundu.

"Mala zarar vermek", "memura mukavemet" ve "toplumda infial yaratmak"la suçlanan köylüler yaptıkları savunmada, suçsuz olduklarını belirterek, tahliyelerini istedi. Toplam 123 kişi yargılandığı duruşmada, mahkeme tutuklu bulunan 4 köylü ile 20 kişinin ifadesini aldı.

Mahkemedeki beyanında Avukat **Rıdvan Eroğlu**, "mağdur" askerlerin beyanında olaya karışan tutukluların olmadığını tespit edilmesini ve olaya infial yaratılmadığı için tutuksuz yargılanmalarını istedi. İfadeleri alınmayan diğer köylülerin ifadesinin bir sonraki duruşmada alınmasını karar veren mahkeme, köylülerin tutuksuz yargılanmasına karar verdi.

Yargılanmaları süren 123 kişi arasında ise 1988 doğumlu C.A ve 1989 doğumlu L.K adlı çocuklar da bulunurken, duruşmaya köylülerin büyük çoğunluğunun gelmesi ise dikkat çekti. (H. Merkezi)

"Ağaya isyan" davasına başlandı

AKP hükümetinin tarım politikalarını eleştiren **İbrahim Yetkin**, hükümetin köylüleri kandırdığını söyledi.

Türkiye Ziraatçılar Derneği Genel Başkanı **İbrahim Yetkin**, 27 Şubat'ta yaptığı basın toplantısı ile hükümetin tarımda uyguladığı politikaları değerlendirdi.

Tarımda kamusal alanın giderek daraltıldığını, bunun da yanlış bir uygulama olduğunu belirten Yetkin, hükümetin söz verdiği destek paketine dair hiçbir adım atmadığını, pakette **Doğrudan Gelir Desteği**'nin 2005 yılı ödemelerinin peşin yapılacağına

dair söz verildiğini, ancak Tarım Bakanı **Sami Güçlü**'nün yaptığı açıklama ile ödemelerin iki taksite ayrıldığını söyledi. Hükümetin gübre ve mazot fiyatlarının indirilmesi konusunda adım atmadığını, Mart-Nisan aylarında yeterli yağış alınmadığı takdirde üreticinin kuraklık tehlikesiyle karşı karşıya kalacağını, bunun özellikle de hububat üreticilerini etkileyeceğini belirtti. Tarım Yasa Tasarısı'na da değinen Yetkin; bu tasarıyla sosyal devlet anlayışının yıkıldığını, tarımda birçok alanın özel sektöre devredildiğini de sözlerine ekledi. Türkiye üreticisinin AB üreti-

cisi ile rekabet etmesinin imkansız olduğunu vurgulayan Yetkin, tarım politikalarının uluslararası tekellerin isteği doğrultusunda düzenlendiğini, ancak ülkenin gerçekliğine uygun bir tarım politikasının uygulanmasını istedi. Gıda denetimi konusunda da görüşlerini açıklayan dernek başkanı, şu anda gıda denetimlerinde ciddi bir boşluk yaşandığını, ilaç denetiminin olmadığını ve reçetesiz ilaçların satıldığını altını çizdi. Özellikle kamusal tarımın korunması gerektiğini belirten Yetkin tarıma daha fazla kaynak ayrılmasını istedi.

(Ankara)

Yumurtalık Sugözü Kömür Santrali çevreyi zehirliyor

Yaşamın birçok alanında doğal tahribatlara neden olan egemenler doğayı ve çevreyi de kendi kârları için yok etmekten çekinmemektedir. Doğada yaşanan yıkımın sorumlusu olan sistem, halkın yaşam ve sağlık koşullarını hiçe sayarak, doğayı yok etmek pahasına yeni işletmeler açmaktadır. Bunun bir örneğini de Adana'da bulunan **Yumurtalık-Sugözü Kömür Santrali** oluşturmaktadır.

Adana'nın Yumurtalık İlçesi'nde Türkiye ve Alman başbakanlarının törenle açtığı Yumurtalık-Sugözü Kömür Santrali'nin çevreyi kirlettiğini ifade eden çevre örgütleri, 1 yıl içerisinde açığa çıkan doğa tahribatının korkutucu olduğuna dikkat çekiyor.

Yumurtalık-Sugözü Kömür Santrali'nin ihalesinde yolsuzluk olduğunu da belirten **Çevre ve Tüketici Koruma Derneği (ÇETKO)** Basın Sözcüsü **Yaşar Gököğlü**, "**Denizde 6 aydır toplu balık ölümleri başladı. Atık 'kül dağları' oluştu. Tonlarca kar-**

bondiyoksit gazı atmosfere salınmaya devam ediyor. Asit yağmurlarının çevre üzerindeki sinsi etkisi ise yakında çıplak gözle de görülebilecektir" dedi.

1 saatte yaktığı 240 ton kömürden 60 ton kül oluşan Yumurtalık-Sugözü Kömür Santrali çevreyi tahrip ediyor. Başbakan Tayyip Erdoğan ve Almanya Başbakanı Gerhard Schröder tarafından 24 Şubat 2004'te açılan, açılışın üzerinden 1 yıl geçen santralin kapatılmasına ilişkin açılan dava şu anda Yargıtay aşamasında.

Santralin etrafa zehir saçtığını belirten ÇETKO Basın Sözcüsü Yaşar Gököğlü, dünyadaki canlı hayatın geleceği ile ilgili bütün dünya insanlarının son zamanlarda çözüm bulmaya çalıştıklarını kaydederek; "bütün dünya insanları ve hükümetleri dünya üzerindeki sera etkisi oluşturan gazların oranının azaltılmasını öngören Kyoto Protokolü'nü konuşmakta ve tartışmaktadır. Ülkemizde ise üst üste kömür santralleri kurulmaktadır. Akli başında bütün ülkeler dünyanın ısısını artıran gaz emisyonlarını azaltmaya çalışırken, Türkiye Cumhuriyeti Hükümetleri neden tersini yapıp, kömür santralleri peşinde koşmakta ve böylece Kyoto Protokolü'nün özünü aykırı davranmaktadırlar" dedi.

"**AKP hükümeti Kyoto Protokolü'ne karşı mıdır? Küresel Isınma tehlikesini kabul etmemekte midir?**

Bu konuda ABD'nin izinde yürümekte kararlı mıdır?" şeklinde sorular yönelten Gököğlü, hükümetin Enerji ve Çevre Bakanlıklarının bunları açıklamak zorunda olduğunu dile getirdi. Gököğlü, "Yumurtalık yetmiş yirmi gibi şimdi de Tufanbeyli Kömür Santrali gündemdedir. Yumurtalık-Sugözü Kömür Santrali bir yıldır çevreyi kirletiyor, etrafa zehir saçıyor" diye konuştu.

Enerji Bakanlığı'nda başlatılan yolsuzluk soruşturmasına da değinen Gököğlü, "Bakanlık yolsuzluk dosyalarını elden geçirmişken bir de Yumurtalık-Sugözü Kömür Santrali'ni incelesin. Kolombiya'dan kömür getirip Yumurtalık'ta yakarak elektrik enerjisi elde etmek ülkemiz için faydalı ve zorunlu bir yol mudur? Alman firması ile yapılan yap-işlet ihalesinde, üretilen elektriğe 20 yıl alım garantisinin devlet tarafından verildiği bilinmektedir. Bu sözleşmede belirtilen ve yıldan yıla değişen elektrik alım fiyatları ucuz, makul ve gerçekçi midir? Toplumsal maliyetler hesap edilmiş midir? Bu sözleşmeye kimler aracılık etmiştir? Herhangi bir rüşvet söz konusu olmuş mudur?" diye soru.

Çevre kirliliğinin ve ekolojik dengeğin alt üst olduğu dünyamızda, sistem sadece çevreyi kirletmekle de kalmayarak yok ediyor.

Devletten köylüye yeni saldırı yasaları

Devletin kısa zaman önce Meclis'e sunduğu Tarım Sigortaları Kanun Tasarısı, herhangi bir nedenden dolayı meydana gelen zararın köylülerin ödeyeceği prim üzerinden karşılanmasını öngörüyor. Köylülerin zararlarının karşılanması için hazırlanan Tarım Sigortaları Kanun Tasarısı Meclis Plan Bütçe Komisyonu'nda görüşüldü. Tasarı tarımda kuraklık, don, sel ve dolu gibi doğal afetlerden kaynaklanan zararın tarım sigortası kapsamında karşılanması hedefleniyor.

Tasarının AB ülkelerinde uygulanan havuz modeli feyiz alınarak hazırlandığı ifade edildi. Hazırlanan sistemin yaşama geçirilebilmesi için Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Türkiye Ziraat Odaları Birliği gibi kuruluşların içinde bulunduğu bir komisyon oluşturulacak. Sigorta şirketleri tarım alanından elde ettikleri gelirleri oluşturulacak havuza akıtacak

ve zarar gören köylülere yardım bu havuzdan yapılacak.

Yasalaşması halinde mevcut afet yardımlarını ortadan kaldıracak olan tasarı, sigorta şirketlerine de yeni rant kapıları açılmasına neden olacak. Devlet köylüden topladığı primler üzerinden zararı karşılama şartını ortaya koyarak, prim ödeyemeyen köylülere hiçbir yardımda bulunmayacağını resmen ilan etmiş oluyor.

Tarım Sigortası için gerekli miktar olarak belirlenen 4 milyar doların sadece 150 milyon dolarının devlet tarafından karşılanacağı açıklamaları bütçenin köylülerden toplanacak primlerle oluşturulacağını göstermektedir. Devlet politikalarının bir sonucu olarak durumu her gün biraz daha kötüye giden köylünün bu primi ödeyemeyeceği ortadadır. Bu da demektir ki zarar gören köylülerin hiç biri devletten yardım alamayacaktır. (H. Merkezi)

Bergamalı köylülerin bir hukuk mücadelesi daha sonuçlandı

Bergama'da **Ovacık Altın Madeni**'nde "**siyanürle altın aranmasına**" karşı Bergama köylülerinin açtıkları bir davanın daha sonuçlandığı açıklandı. Bergama köylülerinin avukatı **Senih Özay**'ın yaptığı açıklamada siyanür lici yöntemiyle altın çıkartmak isteyen firmanın ilgili bakanlıklardan Çevre Sağlık ve Orman Alanı Tahsisi ile ilgili gerekli izinleri aldıklarını, kendilerinin bu izinlerin iptali için dava açtıklarını belirtti. 10 yıla yakın süredir çeşitli hukuki süreçlerin devam ettiğini belirten **Senih Özay**, önce Çevre Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı'ndan alınan izin son olarak Orman Bakanlığı'ndan alınan orman alanı tahsisi izninin iptal edildiğini ifade etti. Orman Bakanlığı'nca verilen Orman Alanı Tahsisi izni iptali kararının İzmir İdare Mahkemesi tarafından verildiğini söyleyen Özay, "**kararı mutlulukla karşıladık. Siyanürlü yöntemle altın çıkarmak için bakanlıklardan alınan izinler iptal edilmiş oldu. Çevre sağlığı ve köylüler adına sonuna kadar hukuki mücadeleyi sürdüreceğiz**" dedi.

“Muharrem Yiğitsoy, Aşkın Günel, Cafer Kara 2005 EĞİTİM KAMPI BAŞARIYLA SONUÇLANDI”

yönelimi...” yazıları okunup-tartışıldı. Yine “KP ve Parti komitelerinin çalışma tarzı üzerine” parti içinde yayınlanan eğitim yazıları şu alt başlıklar altında ayrıntılı işlendi;

- Komitelerin önemi ve işlevi,
- Komite toplantılarının ele alınma tarzı,
- Komitelerde rapor sisteminin önemi ve denetim sorunu,
- Komitelerde iş bölümünün önemi,
- Alt-üst komitelerin karşılıklı güven ve sorumlulukları,
- Kolektif çalışma tarzının oturtulması,
- Disiplin ve demokrasi kavramlarının doğru ele alınması ve uygulanması,
- Demokratik merkezîyetçilik nedir? Nasıl uygulanmalı?

- PMK kararlarının alt komitelerce ele alınması ve uygulanması,
- Parti içi eğitim ve çalışma ilkelerimizin (138 ilkenin) tek-tek okunup üzerinde değerlendirilmeleri yapılması,

Parti komitelerinde illegal çalışma tarzının oturtulması ve kurumsallaşma

Tüm bu parti dokümanlarının yanında partimizin farklı yayınları okunarak yazılı materyaller üzerinde yürütülen teorik eğitim çalışmaları tamamlanmış oldu. Ayrıca Partimizin önceden hazırladığı aşamalı eğitim çalışma perspektifli kaynak materyaller listesi okundu ve tüm yoldaşlar tarafından notlar alındı” şeklinde devam eden bildiriye ayrıca;

“**İkinci ana** başlıkta ele aldığımız örgütsel işleyişimiz ve çalışma tarzımız üzerine, özelde kamp eğitim faaliyetine katılan yoldaşların esas faaliyet konuları, genelde ise tüm parti faaliyeti üzerine, katılımcı tüm yoldaşların eleştirisi, öneri ve değerlendirmeleri alındı.

Şehit düşen yoldaşlarımıza dair anılarımızdan, onların yaşamlarından aktarımlarla çalışmalarımız daha zengin bir mahiyete bürünmüş oldu.

Çalışmamızın **üçüncü aşamasını** askeri eğitim konularına ayırdık. Askeri eğitim çalışmalarımızı da teorik ve pratik olmak üzere iki aşamalı biçimde ele aldık. Faaliyetçilerimize asgari düzeyde de olsa silahları tanıması, sökmesi, takması ve kullanması ve de bakımı konusunda gerekli olan

asgari bilgilerin kazandırılmasına çalışıldı” denildi.

Son olarak kamp ile ilgili görüşlere yer verilen bildiriye “Eleştiri-özeleştiri ve mali durum gündem maddelerinin de işlenmesi sonunda, yoldaşların kamp eğitim faaliyetini değerlendirmelerine geçildi. Bütün yoldaşlar kamp faaliyetine yönelik düşüncelerini sundular. Ortak kanı, zamanın darlığı; bu tür eğitim kamplarının daha geniş zamanlara yayılması ve sık-sık yapılması yönündeydi. Çalışmalarımızın esasını ideolojik-politik çalışmalara ayırdık. Bu çalışmalarımız yoldaşlarımızı Partiye bir adım daha yakınlaştırmıştır. Parti tarihini öğrenme, Parti bilincini içselleştirme ve tüm benliğimle kavgaya girme yönünde atılmış önemli bir adımdır kamp faaliyetimiz. Ne diyoruz; Şehitlerimizden öğrenmeye devam ediyoruz. Onlar gibi yaşayıp, onlar gibi savaşıp, onlar gibi ölümsüzleşmenin inancını kuşanyoruz, andını içiyoruz. Bizler TKP/ML militanları olarak şehitlerimizden devraldığımız silahlarımıza daha sıkı sarılma, cüreti kuşanıp savaşı yükseltme şiarıyla yoldaşlarımızı anıyoruz. Onları anmanın dava adamı olmaktan, savaşı yükseltmekten geçtiğini iyi biliyoruz. Bugün teslimiyetin, tasfiyeciliğin, yılgınlığın ve her türden ihanetin kol-gezdığı bir süreçten geçmekteyiz. Böylesi süreçler sınıf mücadelesinin önemli dönemeçleridir. Böylesi dönemlerde komünistlerin görev ve sorumlulukları daha da artmaktadır. Öyleyse ideolojik-politik alanda yetkinleşme, askeri alanlarda uzmanlaşma, kısacası düzenle olan tüm bağlarımızı kesip-atma, MLM bilimiyle donanıp tüm benliğimizce savaşı yükseltmenin adıdır şehitlerimizi anmak. Sözümüz var şehitlerimize; yaşadığımız her alanda, soluduğumuz her havada onları yaşayacağız ve yaşatacağız. Onlarla adlanacağız, onlarla çoğalacağız. Unutmayacağız, unutturmayacağız” şeklinde son buluyor.

Son bölüm ise; “**Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür!**”, “Muharrem-Aşkın-Cafer yoldaşlar ölümsüzdür!”, “**Yaşasın Halk Savaşı!**”, “Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, TMLGB!” sloganlarıyla son buluyor.

Elimize posta kanalıyla ulaşan TKP/ML militanları imzalı bildiriye; “Bizler TKP/ML militanları, Dersim şehitlerimiz adına düzenlemiş olduğumuz 2005 Eğitim Kampı’nı başarıyla sonuçlandırdığımızı çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza duyurmanın haklı gururu ve onurunu taşı-maktayız.

Partimiz, Parti ve Devrim şehitlerini anma etkinliklerimizin bir devamı olarak Dersim’de şehit düşen yoldaşlarımız adına bir Eğitim Kampı örgütlemeyi faaliyetçilerimizin önüne görev olarak koymuştur. Bu kamp faaliyeti hem şehit düşen yoldaşlarımızı anmak, hem de ideolojik, politik ve askeri eğitim çalışmalarında yoğunlaşma amacını gütmektedir. Bu amaçla düzenlemiş olduğumuz eğitim kampı faaliyetimiz, önceden planlandığı gibi ... alanında ... tarihinde başlayıp ... tarihinde sonuçlanmış-tır” denildi.

Bildirinin devamında kampın içeriğinden bahsedilerek şöyle denildi; “Kamp faaliyetimiz esas itibarıyla üç ana başlık altında ele alınmıştır.

- Parti belgelerinden bazı materyallerin okunup işlenmesi,

- Örgütsel işleyişimizin-genel faaliyetimizin ideolojik/politik arka planının irdelenmesi,

- Her faaliyetçimizin asgari düzeyde bilmesi gereken askeri bilgilerin eğitimi.

Bu üç ana başlıkta ele aldığımız kamp faaliyetimiz, öncelikle kampa katılan yoldaşlarımızın alana gelişleri üzerine tüm yoldaşlarla tek-tek konuşularak güvenlik konusunda detaylı incelenerek, sonuçta katılımcı tüm yoldaşların ortak kararıyla (oybirliğiyle) kamp eğitim faaliyetimizin başlatılması konusunda her hangi bir sakınca olmadığı kanaatine varıldı. Ve kamp faaliyetimiz resmen başlamış oldu.

Güvenlik değerlendirmesi tamamlanınca güvenlikten sorumlu bir komite oluşturuldu. Kamp süresince güvenlikten bu komite sorumlu oldu. Ardından nöbet programı hazırlandı. Tüm yoldaşlar gece nöbetlerine katıldı. Aynı zamanda komünden sorumlu bir komite kuruldu. Komün nöbetleri, komün harcamaları, kalkma ve yatma saatleri, kısaca günlük yaşama dair her şey planlanarak öngörülen plan dahilinde sürdürülmüştür.”

“Önce ... komitesinin güvenlikle ilgili perspektif yazısı okundu. Ardından Partimizin daha önce yayınlamış olduğu genelge işlendi. Partimiz TKP/ML’nin merkezi kitle yayını organı olan **İşçi Köylü Kurtuluşu**’nun uzun bir aradan sonra çıkan ilk özel sayısı okundu. Daha sonra Partimiz TKP/ML MK’nın 3. Toplantısında gündemleştirdikleri “Dünyada ve Ülkede durum...” değerlendirme yazıları okundu. Konferans kararları ve “faaliyetimizin ana

İncirlik’teki uyarı eylemi sonrası polis komplosu

Geçtiğimiz günlerde Adana’da bulunan İncirlik Üssü’ne TKP/ML TİKKO tarafından uyarı amaçlı bomba konulmasının ardından, olayın faillerine ulaşamayan polis, çareyi komplo kurmakta buldu.

Atılım gazetesi tarafından yapılan açıklamaya göre, gazetenin 2001-2004 yılları arasında Adana temsilciliğini yapan **Nuray Doğan**, İstanbul Ümraniye’de ailesinin evinden gözaltına alınarak götürüldüğü Adana’da, İncirlik ABD Üssü’ne bomba koyduğu iddiasıyla Ağır Ceza Mahkemesi tarafından tutuklandı.

Ailesi ve avukatlarının verdiği bilgiye göre, **Nuray Doğan** yalancı şahitler tarafından “teşhis” edilmiş ve itirafçılığa zorlanmıştır. Devrimci, demokrat kişiler ve

demokratik kuruluşlar aleyhinde ifade vermeye zorlanan Doğan’ın bunları kabul etmemesi üzerine tutuklanarak Kürkçüler Hapishanesi’ne konulduğu belirtilmiştir.

Devrimci kamuoyunun yabancı olduğu bu tür komplolar ile ne kadar “güçlü” olduğu savını yaymaya çalışan devletin bu komplosu da, gerçeklerin karartılmasını sağlayamayacaktır. Bombalama eylemini gerçekleştirenleri bulamayan polis, bu şekilde bir “suçlu” yaratmaya çalışarak, kendi “prestijini” kurtarmaya çalışmaktadır. Ancak bu hamle de diğer psikolojik savaş amacıyla çıkarılan yalanlar gibi yok olup gitmeye mahkumdur.

(H. Merkezi)

Kimi inandırmaya çalışıyorlar!

Tüm baskıları geri püskürtmek için haksızlıklar karşısında hesap sorma bilincini kuşanarak meşruluğumuzun bize verdiği güçle birlikte hareket edelim ve bir kez daha Vali Erkal'a soralım; OHAL değilse nedir bölgede estirilen hava?

leri yıpratılmak istenmekte, bölgede sanki olağanüstü hal özlemi çeken güvenlik güçleri varmış gibi bir izlenim yaratılmakta" derken yaşananları, hak ihlalleri değil tesadüfi olaylar olarak ifade etmektedir. Oysa ne kadar uğraşılırsa uğraşılırsa yaşanan olaylar ve halka yönelik baskılar bu durumu gerekçelendirme yetmeyecektir.

Bölgeye giriş ve çıkışlarda yapılan aramalar, halkın ikamet ettiği mahallelerin 2 km uzağında yapılan "atış talimleri", JİTEM ve kolluk güçlerinin geceli gündüzlü bölgede kol gezmesi, basın açıklamalarına getirilen kısıtlamalar, bölgeye yapılan yeni askeri yığınak vs. bunlar bölgeye girildiğinde ilk gözümüze çarpanlar. Bölge halkı yaşadıkları karşısında tepkisiz kalmazken, Namık Dursun hakkında birçok suç dilekçesi verilmiştir. Tüm bunları yok sayan Vali Erkal muhtarların tehdit edilmesi olayından sonra GAP televizyonunda Dursun'u aklamaya çalışmıştı. Ancak "ya bizimlesin ya da teröristsin" mantığıyla hareket eden Namık Dursun; Tokat ilinde de Alay komutanı olarak halk üzerinde aynı baskı ve zor yöntemi ile köyleri boşaltmış, muhtarları tehdit etmiş, demokratik kurumları hedef almış/hedef göstermiş, yargısız infazların altına imza atmıştı. Ve bunun altını "terörü temizlemek için ne gere-

kirse yaparım" şeklinde doldurmaya çalışmıştı. Görevini "en iyi" şekilde yapan Namık Dursun bir rütbe daha alarak ödüllendirilirken Dersim'de göreve başlamıştı. Sırtının, üstleri tarafından sıvazlanmasıyla daha da pervasızlaşan Dursun'un yaptıkları yapacaklarının aynasıymış meslektaşlarının örnek aldığı bir model haline geldiğini Van Alay Komutanı'nın pratiklerinde görebiliriz.

Tüm bu yaşananlar OHAL'in sadece kağıt üzerinde kalktığı net ifadeleridir. Türkiye Kürdistanı'nın her metre karesinde yaşananlar içerik olarak benzerdir. Bir yandan infazlar meşrulaştırılmaya çalışılıyor diğer yandan kolluk güçleri aklanmaya çalışılıyor. Bunlara bir örnek de Kaymazların katledilmesinde tetiği çeken polisler İçişleri Bakanlığı'nın "kolluk güçleri ateş etme hakkına sahiptir. Memurlarımızın tek şanssızlığı şahısların kaçmaya yönelmeleridir" gerekçesiyle görevlerinin iade edilmesidir. Bunlar yargının kim tarafından işletildiğini ve kimin için işlediğini bir kez daha gösteriyor. Tüm baskıları geri püskürtmek için haksızlıklar karşısında hesap sorma bilincini kuşanarak meşruluğumuzun bize verdiği güçle birlikte hareket edelim ve bir kez daha Vali Erkal'a soralım; OHAL değilse nedir bölgede estirilen hava?

Geçmişten günümüze kadar Dersim ve Dersim halkı egemen sınıflar açısından hep bir tehlike teşkil etmiştir. Bunda Dersim halkının baskı ve zor karşısındaki duruşunun, haksızlığa başkaldırısının etkisi büyükken yine halk savaşçıları sahiplenmesinin, onlara kucak açmasının da büyük etkisi vardır. Bu nedendir ki silahlı mücadelenin bölgede hareketlenip geliştiği süreçlerde Dersim halkını sindirmek, gerillayı yalnızlaştırmak için uygulanan devlet terörü iyice pervasızlaşmaktadır. Özellikle son bir yıl içerisinde geçmişte yaşadıklarını yeniden yaşamaya başlayan halk, evinin bahçesine kolluk güçlerinin "eğitim atışları!"na rastlayacak endişesiyle çıkamamakta, yakınları gerillada olduğu için "terörist" ilan edilerek ajanlığa zorlanan muhtarların mühürleri zor kullanılarak ellerinden alınmakta, ormanlar ateşe verilmekte vb. Tüm bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Bunlar son zamanlarda sıkça karşımıza çıkan kare-

ler.

Son olarak geçtiğimiz haftalarda Tunceli Barosu eski başkanlarından Av. Hüseyin Aygün'ün Tunceli Alay Komutanı Kurmay Albay Namık Dursun tarafından tehdit edilmesi, yaşanan son örneklerden biri. Namık Dursun'un Aygün'e "seni itibarsızlaştıracağım" demesinin ardından "Tunceli Barosu'ndan bir grup yurtsever avukat" imzası ile yayınlanan ve Aygün hakkında asılsız iddialar bulunan bildiri de saldırının son örneği.

OHAL DEĞİLSE NEDİR?

Tüm bunlar bölgede yaşananların görüntüsünü net olarak yansıtırken Tunceli Valisi Mustafa Erkal, Radikal gazetesinde Celal Başlangıç'ın yazdığı yazıya cevap yazma ihtiyacı duyarak Dursun'u ve kolluk güçlerini aklamaya çalışmaktadır. Erkal "bölgede bazı yaşanan olaylar gerekçe gösterilerek kolluk kuvvet-

Ümit Gönültaş'ın katledilmesi protesto edildi

15 Şubat tarihinde polisin açtığı ateş sonucu katledilen Ümit Gönültaş için 26 Şubat'ta İHD Mersin Şubesi önünde bir basın açıklaması ve 10 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Saat 13:30'da İHD Mersin Şubesi önünde toplanan yaklaşık 150 kişilik kitle "Dün Uğur, bugün Ümit yarım kim?", "Ümit sevdadır, sevdaya kurşun sıkılmaz" dövizleri taşıdı. Kitle sık sık "Katiller bulunsun hesap sorulsun", "Baskılar bizi yıldırılmaz" vb. sloganları attı. Açıklamayı kitle adına okuyan Celal Sonuvar "Güvenlik güçlerinin tahrikleri ve tahammülsüzlüğü gelecekte de Mersin'de benzer olayların yaşanabileceğine işaret etmektedir" dedi. Sonuvar ayrıca "Kızıltepe'de Uğur ve babasını katledenler Mersin'de de aynı yönelim içine girdiler. Bu kentte yaşayan herkes tepkisini göstererek Ümit'in

katillerinin bulunması için üzerine düşeni ısrarla yerine getirmelidir" dedi.

Açıklamanın ardından kitle 10 dakikalık oturma eylemi yaptı. Eylemin ardından Adana'dan gelen kitle beklendi. Kitlenin gelmesiyle beraber Ümit Gönültaş'ın vurulduğu yere gidilerek karanfil bırakıldı ve 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ümit'in ailesine taziye ziyaretinde bulunuldu. Buradan arabalarla DEHAP Kadın Kolları binasına gidildi. Kortejler halinde yürüterek Cihan Geçgin ve Ferhat Saptık'ın evine geçmiş olsun ziyaretine gidildi. Yürüyüş esnasında sık sık "Katil polis hesap verecek", "Şehit na mırım" sloganları atıldı. Kitle karakol önünden geçerken polis panzerleri orada hazır bekledi. Ziyaretlerin ardından eylem sona erdirildi.

(Mersin)

Partizan ve ESP'den saldırılara karşı açıklama

23 Şubat Çarşamba günü Partizan okurları ve ESP'liler bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya "Heval Ümit Na Mırın/ESP-PARTİZAN" pankartıyla katılan kitle "Ezilenlerin direnme hakkı meşrudur direneceğiz", "Gözetililer, tutuklamalar, katliamlar bizi yıldırılmaz" dövizleri ve Partizan, ESP flamaları taşıdı. Açıklamayı Uğraş Güzel okudu. Güzel yaptığı açıklamada "Abdullah Öcalan'ın 15 Şubat 1999 yılında emperyalist bir komployla yakalanarak Türkiye'ye iade edilmesinin 6. yıldönümünde Kürt emekçi halkımıza yine azgınca saldırıldı. Türkiye'nin dört bir yanında alanlara çıkan yurtsever halkımız bu saldırılara rağmen alanlarda en meşru hakkını kullandı" dedi. Açıklamanın devamında "Geçtiğimiz günlerde yurtsever halkımıza saldıran anlayışın altında yurtsever halkımıza olan tahammülsüzlük yatmaktadır. Bunu anadilde eğitim haklarının engellenmesinde, Kürt halkının simgeleri olan sarı-kırmı-

zı-yeşil renklere konan yasaklarda da görmekteyiz.

Yine bu saldırılar SEKA ve TEKEL fabrikalarının özelleştirilmeye çalışılması ile devam ediyor. Akdeniz Belediye işçileri işlerinden olabiliyor. Anadilde eğitim hakkını savunan Eğitim-Sen'e kapatma davası olarak, Yeni Ceza İnfaz Yasası'nı protesto eden ESP'lilere gaz, cop, tutuklama olarak, Avrupa Birliği'ni protesto eden HÖC'lülere plastik kelepçe olarak ya da "disketten adım çıktı" denilerek yüzlerce kişinin gözetilmesine alınıp, tutuklanmasında bu tahammülsüzlüğü görüyoruz. Geçtiğimiz günlerde bir Partizan okuruna evinden çıkarken yapılan saldırı vb. bütün bunlar demokratikleşiyoruz söylemlerini boşa çıkarmaktadır" dedi. Ayrıca sık sık "Ümit Heval ölüm-süzdür", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Kahrolsun faşizm yaşasın mücadelemiz" sloganları atıldı. Açıklamanın ardından eylem sona erdirildi.

(Mersin)

“Güvenlik” bahane, uygulamalar işkence...

F Tipi hapishanelerden üst üste gelen hak gaspları haberlerinde bir azalma olmazken, egemenler tüm bunları görmezden gelerek “demokratikleşmeye” hız verdiklerini süslü söylemlerle dile getirmekle meşguller.

“Disiplin cezaları” adı altında devrimci ve komünist tutsaklara itaati dayatan, siyasi kimliklerinden uzaklaştırmayı hedef olarak koyan devlet, bunun için çeşitli bahanelerle akıl almaz uygulamalara devam ediyor.

Sincan 1 No’lu F Tipi Hapishanesi’nde bundan bir yıl önce “çatıya çıktığı” iddiasıyla 5 gün hücre cezası ve 1 yıl açık görüş yasağı alan Mustafa Demirdağ’dan sonra, Ali Gülmez’in mektupları ise “okunamıyor” gerekçesi ile iade ediliyor. Bu gerekçeler Kenan Özyürek, Sadık Türk ve Murat Güneş’in Bolu F Tipi Hapishanesi’ne sürgün edilmesinde ise “slogan attılar” şeklinde açıklanmıştı. Kenan Özyürek’e gönderilen mektupların Disiplin Kurulu kararıyla imha edilmesi de “güvenlik” gerekçesine dayandırılıyor.

Yaşananlar ne sadece belli hapishanelere özgü, ne de “birkaç kendini bilmeze”. Yapılan hak gaspları hapishanelerin müdüründen, gardiyanından, savcısından, doktorundan kaynaklı değil sadece, tamamen devletin sistemli tecrit uygulamalarının, kişiliksizleştirmeye çalışmanın yansımalarıdır. Özcesi yaşananlar, egemenlerin ağızlarına sakız ettikleri gibi “münferit” değildir. Yaşananların sistemli olması ve süreklilik arz etmesi bunun kanıtı değil midir?

Artık bütün F Tiplerinde yapımı tamamlanan havandırmalara jiletli tellerin çekilmesi tecridin daha da ağırlaştırılması değil midir?

Devrimci ve komünist tutsaklar, kitap sınırlamasına ve yayımlara ulaşamama problemlerine karşı günlük gazete, kitap, dergi vb. ihtiyaçlarını tecride karşı direnişin ayrıca yaşamlarının kültürlerinin gereği olarak, aralarına örülen havalandırma duvarları veya çatıları aşarak, başka hücrelerle paylaşmaktaydılar. Gerek fiziki saldırılar, hücre baskınları ile, bir hücreden diğerine atılan gazete, kitap vb’ne el koymalar, hücreler arasında boş havalandırma bırakarak atışı imkansız hale getirmek gibi özel uygulamalar ile engellenmeye çalışılan devrimcilerin birbirleriyle dayanışma çaba-

ları, paylaşımları herşeye rağmen devam etmişti. Bütün F Tiplerinde yapımına başlanmasının bu uygulamanın tek tek hapishane idarelerinin bireysel tavrı olmadığına açık göstergesi olan, havalandırmalara jiletli tel çekilmesi, devrimcilerin herşeye rağmen olanaklarını paylaşma çabalarına bir son verme girişimi olarak yaşama geçirilmiştir. Hatta bu amaçla bütün havalandırmaların üzerinin tel örgülerle kapatıl-

cağı da dile getirilmiş ve belki de ileride yapılması hedeflenen bir proje olarak gündeme getirilmiştir. Her fırsatta bakanlığına ayrılan bütçeden dem vuran Adalet Bakanı, bütün F Tipleri için milyarlar harcayıp, sadece devrimci dayanışmayı engelleme amaçlı jiletli teller almaktan çekinmemiştir. Bakanlık personeline, savcılara, hakimlere, “adaleti sağlayacak olanlara” para bulamadığından yakınanlar, söz konusu devrimciler olunca jiletli tellere para bulmuşlardır!

Herşeyde olduğu gibi yine bu uygulamanın gerekçesi de “güvenlik”tir! F Tiplerinin açılışı esnasında “güvenliklerini” öve öve bitiremeyenler, “çatıları da dahil, her tarafı 24 saat kameralarla kontrol ediliyor, gelişmiş elektronik cihazlarla her türlü tedbir alınmış durumda” diyenler bugün jiletli telleri de “güvenlik” bahanesiyle açıklayanlar değil mi? Devrimci yaratıcılığın sınır tanımazlığı karşısında, yarın başka “güvenlik önlemleri” alsalar da, kesin olan şudur ki, devrimci iradeyi teslim alma noktasında istediklerini elde edemeyeceklerdir.

Yeni çıkan yasayla hapishanelerdeki devrimci ve komünist tutsakların azalmasından yararlanarak, tutsakların birbirleriyle iletişimini koparmak amacıyla, hücreler arasında boşluklar bırakılarak yalıtım yapılmaya çalışılmıştır.

Koşuş sisteminde parası olanın doyduğu, diğerlerinin üzerinde tahakküm

kurduğu söylenerek F tipleri, meşrulaştırılmaya çalışıldı. Devlet tarafından korunan ve ayrıcalıklı davranan eli kanlı faşistlerin ve mafya şeflerinin fotoğrafları basına yansıtılarak, tutsakların farkı konulmaksızın oluşturulan koşuş tablolarıyla F tipleri meşrulaştırmaya çalışıldı. Sözde koşuşlarda aç bırakılanlar, F tiplerinde herkes kadar yiyecek ve ısınacaktı. Oysa yaşananlar göstermiştir ki, F tipindeki adli tutuklu ve hükümlülerin büyük bir bölümü haftalık 120 YTL olan (harcamalar bu kadarla sınırlandırılıyor) kantin harcamalarının tamamını kullanmaktalar. Yani insanlar kantinden kendi olanaklarıyla besleniyorlar, bu da gösteriyor ki asıl şimdi parası olmayan adli tutuklular açtır F tiplerinde.

Devrimci tutsakların birçoğunda açlık grevi, operasyonlar, uzun süre zindanda olmanın yarattığı hastalıklar vb. sebeplerden birçok hastalık vardır. Mide rahatsızlıkları en yaygın olarak görülen hastalıkların başında gelmektedir. Yine hiper-tansiyon, şeker gibi hastalıklara sahip olan da az değildir. Ailelerin dışarıdan yemek getirmesinin yasak edildiği F tiplerinde, bu yetmezmiş gibi yemekler hastaların yiyemeyeceği şekilde çıkarılmaktadır. Örneğin birçoğu mide rahatsızlığı yaşayan tutsaklara bol acılı yemekler yapılmaktadır. Hasta tutsaklar kendi olanaklarıyla, kantinde satışı yapılan sınırlı malzemeyle yaşamlarını sürdürmeye çalışmaktadırlar.

Sözün özü, en büyük işkencenin bizzat tecridin kendisi olduğunun, başka hiçbirşeye gerek olmadığına, 5 yıldır haykırılan ama kulak tıkanılan gerçeğin bu olduğunun belirtilmesidir.

Son olarak nereden ve kimden geldiği belli olunmayan bir “emir” aldıklarını söyleyerek askerlerce dayatılan bir uygulama da bu onlarca hak gaspından biridir. Ringden indirilen devrimci tutsaklar, elleri zaten kelepçeli olduğu halde, ikinci bir kelepçeyle bir askere kelepçelenip, gideceği yere öyle götürülmek istenmektedir. Bu uygulamanın mahkeme vb. adli süreçler için de geçerli olacağı düşünülürse tedavi hakkı

dışında, savunma hakkı da engelleneceği gibi, bu uygulamayı kabul etmeyecekleri dünden belli olan tutsaklara işkence yapmanın da gerekçesi hazırlanmış olmaktadır. Amaç işkence, “güvenlik” bahanedir.

Adli tutuklulardan birine bir subayın “Bu ne ki? Pranga geliyor. Amerikan filmlerindeki gibi zincirleyeceğiz sizleri” demesi, “2. kelepçe” ile başlayan saldırının boyutunun nerelere varacağına da bir göstergesidir.

Yaşanan ve yaşanmakta olanlar sadece fiziki saldırılarla, görüş yasaklarıyla sınırlı değildir elbette. Özellikle dini söylem ve motifleri kullanarak hükümet olan AKP döneminde yaşanan bir örnek olmasıyla, hükümetin, AKP’nin gerçek yüzünü göstermesi bakımından tredman amaçlı onlarca uygulamadan sadece bir tanesini anlatmak, F tipinde yaşamın her alanına olduğunu kavramamızı daha iyi sağlayacaktır.

Sincan 1 No’lu F Tipi Hapishanesi’nde öncesinde merkezi TV yayımında yer alan yabancı haber ve kültür sanat kanalları olan BBC WORLD, DW, ARTE gibi kanallar iptal edilmiş, bunların yerine yerli kanallar olan DİZİ TV, Yeşilçam gibi tamamen tredmana dönük olarak yerleştirilen kanalların yanısıra, tek yabancı kanal olarak GOD TV (İngilizce tanrı demek) adlı 24 saat hıristiyanlık propagandası yapan, dini bir kanal yerleştirilmiştir. Amaçlanan diğer uygulamalarda olduğu gibi tutsakların kişiliklerini, kimliklerini parçalamak ve tekdüze yayımlarla tecridi daha da derinleştirmektir.

Sonuç olarak, kuruluşundan bu yana yalana dayalı bir sistemin parçası olarak, açılışından bu yana yalana dolana dayanan, yalanla kurulan, yalanla korunmaya, ayakta tutulmaya çalışılan hapishanelerdir F tipleri. Zulmün, sömürünün saltanatı yalan üzerine kuruludur. Yalanları açığa çıkartıp, gerçeklere sahip çıkmak, devrimci ve komünist tutsaklar nezdinde topluma vurulmak istenen prangalara karşı direnmek, direnişi örgütlemek artık sadece bir görev değil, zorunluluktur. (H. Merke-

Tahsin Korkmaz için Adalet Bakanlığı’na mektup

22 Şubat 2005 tarihinde saat 13:00’de Galatasaray Postanesi önünde İHD İstanbul Şubesi tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında okunan mektup açıklamanın ardından Adalet Bakanlığı’na gönderildi.

İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri’nin konuşmasıyla başlayan basın açıklamasında mektup Ümit Efe tarafından okundu.

Mektupta; “Tecrit uygulamaları mahpuslarda fiziksel ve psikolojik rahatsızlıklara neden olurken, bu uygulamayı protesto eden tutukluların sürdürdüğü ölüm oruçları devam etmektedir. Yüzlerce tutuklu yaşamını yitirmiş ve yüzlerce tutuklu geri dönülmeyecek şekilde has-

talansızdır. Çözumsuzlük sürmektedir.

Sincan Cezaevi’ndeki mahpusların yakınları derneğimize başvuruda bulunmuştur. Beyanlarına göre; F tipi Cezaevi olan Sincan’da bir adli mahpus olan Tahsin Korkmaz 12 Şubat 2005’te yaşamını yitirmiştir, mahpusların iddiasına göre; Tahsin Korkmaz 10 Şubat tarihinde hastalanmıştır, diğer mahpusların ısrarlı sorularına lakayit cevaplar verilmiş ve 2 gün içinde Tahsin Korkmaz yaşamını yitirmiştir. Ölüm nedeni kalp krizi olarak bildirilmiştir. Mahpusların ailelerine yakınmalarında ifade ettiklerine göre sağlık sorunlarına karşı oldukça lakayit bir tavır söz konusu olduğu belirtilmiştir. Revirde sürekli bir doktor bulunmamaktadır, ara-

da bir gelen doktor da pratisyen hekim olduğu için yetersiz kalmakta, ciddi sağlık sorunları olan mahpuslara ağrı kesici verilerek sorun geçiştirilmektedir. Bu durum Tahsin Korkmaz’ın ölümünde de ihmal olabileceği kaygısını yaratmıştır” açıklaması yapılmaktadır.

Mektupta ayrıca, bozuk-yenilemeyecek nitelikte yemek verildiği, ayrıca bunun bile az geldiği, sıcak suyun az ve düzensiz aktığı (yani banyo, çamaşır vb. temizlik sorunu) kaloriferlerin düzenli yakılmadığı açıklandı.

Tecridin kaldırılması ve Tahsin Korkmaz’ın ölüm olayının soruşturulması talebiyle mektup bitiriliyor.

(İstanbul)

“Bizler halkın çocuklarıyız, vurularak tükenmeyiz”

3 Mart 2004 tarihinde saat 18:45'te Taksim İmam Adnan Sokak'ta okuru olduğu Devrimci Hareket dergisi bürosundan çıktığı sırada susturuculu bir silahla başından vurularak katledilen İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi son sınıf öğrencisi Önder Babat'ın öldürülüşünün üzerinden 1 yıl geçmesine rağmen ne katilleri bulundu ne de açılan davalarda herhangi bir ilerleme oldu.

İlk olarak başına taş düştü denilen, ardından ailesinin ve arkadaşlarının ısrarı üzerine yapılan otopsi sonucunda Babat'ın kafasından 9 mm çapında bir kurşun çıkınca “yorgun kurşun”, “serseri kurşun” gibi senaryolar ortaya atan devletin tüm açıklamalarının yalan olduğu ispatlanmıştı.

Babat'ın ölümünden tam bir yıl sonra onu unutturmamaya kararlı olan yoldaşları, okul arkadaşları ve devrimci dostları Hukuk Fakültesi'ndeki bir amfiye Babat'ın ismini vererek 3 Mart 2005 tarihinde İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü önünde yaptıkları basın açıklamasıyla bugüne kadar öğrenci mücadelesinde şehit düşen devrimci öğrenciler için saygı duruşunda bulundular. “Önder Babat'ı unutmamak unutturmayacağız-Üniversite öğrencileri” yazılı pankartla birlikte Babat'ın resimlerinin taşındığı eylemde kampüs içerisinde “Beyazıt faşizme mezar olacak”, “Hepimiz birer Önder'iz”, “YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak” vb. sloganlarla

yürüyen yaklaşık 150 kişi, Dersim'de İmam Boztaş'ın katledilmesi, Mardin'de Eğitim-Sen'li öğretmen Erdal Can'ın katledilmesi, ILPS Türkiye Seksiyonu ve EKB temsilcilerinin kaçırılarak işkenceye

rülmesiyle verilmek istenen mesaja “Hepimiz birer Önder Babat'ız” sloganlarıyla cevap verdiklerini vurguladılar. Ali Serkan Eroğlu, Burhanettin Akdoğan, Kenan Mak, Ümit Cihan Tarho, Erkut Direkçi,

uğraması ve ilerleyen günlerde de İdil Kültür Merkezi, Gençlik Gelecektir dergisi ve daha bir dizi kuruma düzenlenen baskınların Türkiye topraklarında yapılan NATO zirvesi öncesinde insanların sesinin kısılmak istendiği bir süreç olduğunun altını çizerek Babat'ın Taksim'in göbeğinde öldürülmesinin bunlardan bağımsız ele alınmayacağını ifade ederek Babat'ın öldü-

Zehra ve Canan Kulaksız'ın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelelerinde yaşayacaklarını dile getiren öğrenciler geldikleri gibi sloganlarla kampüs içinde yürüdüler.

“Şehitlere sözümüz devrim olacak”

Aynı gün akşam saat 18:45'te Taksim İstiklal Caddesi'nde Önder Babat'ın vurulduğu yerde (Vakko mağazasının karşısı)

basın açıklaması ve anma etkinliği yapıldı. Devrimci Hareket okurlarının örgütlediği eyleme diğer devrimci kurum ve kitle örgütlerinden de destek geldi. Kitlenin “Önder Babat Ölümsüzdür” sloganlarıyla başladığı eylemde konuşma yapan Fehmi Kılıç; Önder Babat'ın sahip olduğu vasıflarıyla tam bir önder olduğunu anlatırken, görevlerini hiçbir zaman ertelediğini, büyük küçük ayrımı yapmadan her işe gönüllü olarak koştuğunu, koşul ve imkanlarını düşünmeden ezilen herkese yardımcı olduğunu ve üreten bir aydın kişiliğe sahip olduğunu söyledi. 1 dakikalık saygı duruşundan sonrasında yere bırakılan Önder Babat'ın fotoğrafının yanına karanfiller konuldu ve Önder Babat adına yazılan şiir okundu. Şiirin ardından Babat'ın akrabası olan Feride Can, Babat'ın mücadelesini anlatarak onun bu mücadelede her zaman yaşayacağını belirtti.

Eyleme destek için gelen Grup Yorum da “Bize Ölüm Yok” adlı türküsünü Babat için söyledi.

Kitlenin sık sık “Şehitlere sözümüz devrim olacak”, “Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız”, “Yaşasın siper yoldaşlığı” ve “Yaşasın devrimci dayanışma” sloganlarını attığı eylem kitlenin susmak bilmez sloganları ve Önder Babat için yakılan meşalelerin sıcaklığıyla bitti.

“Hapishanelerde hak ihlallerine son”

Son zamanlarda hapishanelerde devrimci tutsaklara karşı hızla artan ve azgınlaşan saldırı dalgasına karşı TUYAB, Odak ve Halk Kültür Merkezi, 2 Mart Çarşamba günü, TBMM İnsan Hakları İzleme Komisyonu'nun hapishaneleri gezerek sözde “önlem almasını ve hak ihlallerini tespit etmesini” protesto eden bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Saat 13:00'de Taksim Gezi Parkı'nda toplanan kitle “Aileler burada komisyon nerede” sloganlarını attı. Eylemde kitle adına konuşma yapan Ağca Kaplan, Tekirdağ ve Kandıra F Tipi Hapishanelerini gezen TBMM İnsan Hakları İzleme Komisyonu Üyesi AKP Adıyaman milletvekili Faruk Ünsal'ın bile F tiplerinin insan sağlığına sakıncalı olduğunu açıkladığını ve buradaki tutsakların önlem alınmazsa dışarıya hasta olarak çıkarılmalarını söylediğini vurgulayarak böyle bir ağızdan yapılan açıklamanın bile durumun ne kadar ciddi olduğunu gösterdiğini belirtti.

Ağca konuşmasında tecridin zaten bir iş-

kence olduğunu ve yürürlüğe giren Yeni Ceza İnfaz Yasası'yla da bu işkencenin parçası olan keyfi uygulamaların ve mektup-görüş yasağı gibi cezaların ve mahkeme gidiş-gelişlerinde dayak olaylarının arttığını söyleyerek 5. yılına giren tecritte 119 insanın hayatını kaybettiğini ve yüzlercesinin de sakat kaldığını hatırlattı.

Konuşmasının sonunda tecrit kalkana, Yeni Ceza Yasası iptal edilene kadar mücadelelerine devam edeceklerini belirten Kaplan, bu mücadelenin hasta tutsakların serbest kalmasını da kapsadığını belirtti. Açıklamadan sonra “Yeni Ceza Yasası iptal edilsin”, “İçerde dışarda hücreleri parçala” sloganlarını atan kitle, eylemlerine devam edeceklerini belirterek açıklamayı bitirdi. (İstanbul)

İzmir Tecrit Karşıtı Birlik;
“Cezaevlerinde Sessiz İmhaya Son!”

İzmir Tecrit Karşıtı Birlik tecrit ve F Tipi uygulamaları ile yaptığı eylemlerine devam ediyor. Birlik üyeleri 26 Şubat Cumartesi günü Kemeraltı Girişi'nde “Tecrite Son, Tutsaklara Özgürlük” pankartını açarak “Devrimci tutsaklar onurumuzdur”, “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek” sloganlarıyla toplandılar.

Birlik adına yapılan açıklamada Türkiye'de yıllardır çeşitli sorunlarla kamuoyuna taşınan hapishanelerin özellikle 12 Eylül sonrası sistemleşen şiddet ve işkence olaylarıyla can yakıcı bir hale dönüştürüldüğü ve ilerleyen zamanla bu sorunların çözülmediği gibi, hapishanelerin gerçek manada “ölüm evine”

dönüştürüldüğü belirtildi.

Kitle, hasta tutsaklarla ilgili bilgileri Adalet Bakanlığı'na göndermek için Kemeraltı'ndan Konak Postanesi'ne doğru alkış ve sloganlarla Konak Meydanı'ndan geçerek yürüyüşe geçti. Yol boyunca polis, yaptığı yığınak ile eylemcilere sözlü tacizlerde bulunarak psikolojik baskı yaratmaya çalıştı.

Konak Postanesi önüne gelindiğinde Adalet Bakanlığı'na hasta tutsakların durumlarıyla ilgili bilgiler yollanırken, kitle sık sık “Devrimci tutsaklar yalnız değildir”, “Sağlık haktır engellenemez” vb. sloganlarını attı.

İÇİ'den dilekçe eylemi

İzmir Cezaevi İnişiyatifi 5 Mart Cumartesi günü Kemeraltı Girişi'nde tutsaklara dilekçe yazma işkencesini protesto etti ve tutsakların yazdığı 720 dilekçe örneğini Adalet Bakanlığı'na gönderdi.

Basın açıklamasını yapan Mihriban Karakaya, AKP milletvekili Faruk Ünsal'ın F Tipi hapishanelerin mimarî yapılarında değişiklik yapılmadan, güvenlikle ilgili önlemler alınarak “ortak mekan ve zaman” kullanımının artırılması gerektiği ifadesine değinerek milletvekilinin “tecrit-tretman uygulamaları hafifletilmeli” demek istediğini belirtti. Karakaya burada sorulması gereken sorunun AB'ye uyum vaveylası içinde çıkarılan Yeni Ceza İnfaz Yasası'nın milletvekilinin de tespit ettiği bu olumsuz koşulların mı değişmesini sağlayacağını yoksa tam tersine, varolan sorunları daha da içinden çıkılmaz hale mi çevireceği olduğunu belirterek bu yasanın tecridi yasal ve kalıcı hale getirdiğini vurguladı.

PŞTA tecrite karşı kamuoyu yaratmaya devam ediyor!

Yazdığı makaleden ötürü düşünce suçlusu olarak 2 Mart Çarşamba günü Be-yoğlu 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanan yazar Ragıp Zarakolu'nun mahkemesine giden Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri yurtdışından gelen pek çok insan hakları örgütüyle de ilişki kurarak onlara Türkiye'deki tecrit işkencesini anlatarak duyarlı olmalarını çağırısı yaptı.

19 Aralık 2000 katliamı ile onlarca siyasi tutsağın katledildiğini ve 500'e yakın tutsağın sakat kaldığını, bu katliamdan sonra tutsakların F tipi hapishanelere götürülerek 1 ve 3 kişilik hücrelere konulduğunu, devletin yürürlüğe soktuğu Yeni Ceza İnfaz Yasası ile zaten hapishane yönetiminin zevkine tabi bırakılmış(!) pekçok insanlık dışı ceza ve uygulamaların yasallaştırıldığını ve bu işkence niteliğindeki uygulamalardan ötürü şimdi pekçok tutsağın sağlık durumlarının ciddiyet arz ettiğini anlatan dosyalar dağıtan aileler, daha sonra fiziki ve psikolojik bir işkence olan tecrit ve F tipi hapishane uygulamasına karşı yurtdışındaki diğer insan hakları savunucusu ve tecrit karşıtı kurumları da bu konuya duyarlı olmaya, devam eden tecrit işkencesine ve onun ağırlaştırıcı ve tamamlayıcısı olan Yeni Ceza İnfaz Yasası'na karşı durmaya çağırıldılar. (H. Merkezi)

ILPS; “Emperyalistler, kanlı pençelerinizi halkların üzerinden çekin!”

Kocaman, yırtıcı pençeleriyle dünyanın dört bir yanını kuşatmaya çalışarak, ülkelerin yeraltı-yerüstü değerlerini yağma-talan etmeyi sürdüren; insana-insanlığa dönük pervasızca saldırılarıyla, halkları yoksulluğa, sefalet, açlığa, işsizliğe iten emperyalist haydutlar, tüm açgözlülükleriyle kendilerine yeni yayılma alanları yaratmak için fırsat kollamakta ve böylelikle de kanlı tarihlerine yeni kanlı sayfalar ekleme gayretindedir.

Halklara dönük saldırıların bugün en yoğun olarak yaşandığı bölge olan Ortadoğu’da emperyalist işgal ve katliamlar sürerken, geçtiğimiz Aralık ayında Güneydoğu Asya’da yaşanan deprem ve tsunami felaketini fırsat bilen emperyalist güçler, özellikle de ABD emperyalizmi “insani yardım” adı altında bölgeye askeri vb. yığınak yapma, bölgede yeni üsler açma, zengin yeraltı, yerüstü zenginlikleri olan bölgeyi yağmalama gayretine girmişlerdir.

Emperyalistlerin bölgeye dönük hesapları ise esasta, burada anti-terör merkezi oluşturmak ve böylece bölgede kalıcılaşmak, devamında ise, özellikle de dünyanın en stratejik boğazı olan, dünya deniz ticaretinin yarısını elinde bulunduran Malaka Boğazını ve bunun yanısıra da öteden beri göz diktikleri Endonezya ve Malezya üzerinde hakimiyet sağlamaktır.

Halkların emperyalizme karşı mücadelesinin ihtiyacı ve ürünü olarak ortaya çıkan ve anti-emperyalist mücadeleyi merkezi hedefine oturtmuş olan **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)**, emperyalizmin Ortadoğu’dan sonra, Güneydoğu Asya’ya dönük yeni saldırılara karşı durmak ve genelde tüm dünya halklarıyla, özelde ise bölge halklarıyla dayanışma sorumluluğunu yerine getirmek, böylelikle de misyonunu oynamak için Şubat ayı içerisinde gerçekleştirdiği bir dizi etkin-

likle “Emperyalistler, Ortadoğu’dan ve Güneydoğu Asya’dan elinizi çekin!” dedi.

Bu başlık altında gerçekleştirilen etkinliklerin ilki, **12 Şubat 2005 Cumartesi** günü saat 15:00’de Kadıköy İskele Meydanı’nda yapılan basın açıklamasıyla gerçekleşti. ILPS bileşenlerinin kitleleriyle katıldığı açıklamada, emperyalizmin saldırganlıklarına değinildikten sonra, emperyalizmi tüm köhnemiş sistemi ile birlikte ortadan kaldıracak olanın halkların Irak, Filistin, Hindistan, Nepal, Filipinler, Kolombiya ve daha birçok ülkede kahramanca sürdürdükleri mücadeleler olduğu vurgulandı.

24 Şubat Cuma günü ise saat 12:00’de, ILPS’nin aynı konuya ilişkin çıkardığı bildirimlerin dağıtımını yapmak üzere, Kadıköy/Altyol’da bir araya gelen ILPS aktivistleri tarafından, yüksek sesle yapılan propagandalar eşliğinde İskele Meydanı’na kadar bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. İskele Meydanı’nda dağıtımın sürdürüldüğü sırada, emperyalizmin uşaklığını yapan devletin

“güvenlik” güçleri, dağıtımcıların kimliklerine el koyarak ve ablukaya alıp bekleterek, faaliyeti engellemeye çalıştı. Aktivistlerin, faaliyetin meşruluğundaki ısrarcı tutumu ve faaliyeti sürdürme kararlığı karşısında geri adım atmak zorunda kalan güvenlik güçleri, çareyi kimlikleri teslim edip, kenara çekilmekte buldular. Bildiri dağıtımını, bu olayın ardından daha bir ısrarla sürdürülerek, bitirildi.

20 Şubat’ta yapılması düşünülen, ancak SEKA işçileriyle dayanışmak amacıyla gerçekleştirilen kitlesele ziyarete katılım nedeniyle ertelenen söyleşi tarzındaki etkinlik ise, 26 Şubat Cumartesi, saat 15:00’de Tohum Kültür Merkezi’nde gerçekleşti.

Araştırmacı yazar Suat Parlar’ın konuşmacı olarak katıldığı etkinliğe gösterilen ilgi, zorunluluktan da olsa, erteleme gibi bir olumsuzluğa ve ertelemenin kitlelere yeterince duyurulamamış olabileme kaygısına rağmen oldukça iyiydi.

Yapılan kısa bir sinevizyon gösterimin ardından konuşmasına başlayan Suat Parlar, özetle emperyalizmin halklar üzerindeki yıkım politikaları ve bunların sonuçlarına değindikten sonra, bugün en saldırgan emperyalist güç olan ABD’nin, işgal vb. saldırganlıklarının maliyeti olarak yaşadığı ekonomik kriz nedeniyle bir boşluğa düştüğünü, bunu ise askeri güç gösterileri ile kapatmaya çalıştığını vurguladı. Söyleşinin soru-cevap kısmında yaşanan canlı tartışmalara damgasını vuran ise, işgal altındaki ulusların direnme haklarını hangi saflarda, hangi ittifaklarla kullanması gerektiği oldu.

ILPS Türkiye Seksiyonu, 27 Şubat’ta Taksim Gezi Park’ta yapılan bir basın açıklamasıyla Şubat ayı etkinliklerini noktaladı. Yaklaşık 70 kişinin katılım sağladığı açıklamada, halkların maruz kaldığı katliam, işkence vb. tüm insanlık dışı durumların tek sorumlusunun emperyalistler ve onların yerli uşak ve işbirlikçileri olduğuna dikkat çekilerek, işçi-

emekçi kesimlere dönük saldırılar kapsamında TEKEL ve SEKA işçilerinin direnişlerine değinilip, Ortadoğu’yu kan gölüne çeviren emperyalistlerin, bugün deprem-tsunami felaketini bahane ederek, Güneydoğu Asya’yı hedef aldıklarına vurgu yapıldı ve bir kez daha emperyalizme karşı öfke ve halkların dayanışması haykırıldı.

ILPS’nin Şubat ayı etkinlikleri içerisinde gerçekleştirdiği faaliyetlerden biri de, özelde bu etkinliklerin, genelde ise bu etkinliklere vesile olan emperyalist politikalara karşı koyuşun desteklenmesi amacıyla, ilerici-devrimci-demokrat yazar, aydın, sanatçı kişi ve kurumlardan, aynı içerikli bir metnin altına alınan imzalarıdır. İmza metni, altındaki imzalarla birlikte gazete ilanıyla kamuoyuna açıklanarak, etkinliğin kapsamı ve anlamı-önemi genişletilmiş/büyütülmüştür.

ILPS Türkiye Seksiyonu Aktivistleri İZMİR

ILPS, İzmir’de de merkezi olarak ortaya konulan çalışma doğrultusunda **26 Şubat 2005** tarihinde Konak Eski Sümerbank önünde yaptığı basın açıklamasıyla emperyalistlerin Ortadoğu ve Güneydoğu Asya’daki politikalarını protesto etti.

Saat 12:30’da alkışlarla toplanan kitle “Emperyalistler Ortadoğu ve Güneydoğu Asya’dan Elinizi Çekin” pankartını açtı; “Yaşasın Halkların Mücadele Ligi”, “Kahrolsun emperyalizm yaşasın halkların mücadelesi” sloganlarıyla eylemi başlatırken kitle adına basın açıklamasını Mihriban Karakaya yaptı. Karakaya; bugün dünya üzerinde halkların çektiği ne varsa bunun baş sorumlusunun emperyalistler ve onların işbirlikçileri olduğunu belirterek; Filistin’de, Irak’ta ve Afganistan’da halkların maruz kaldığı vahşetin de emperyalistlerin Ortadoğu’daki kanlı projelerinin sonucu olduğunu vurguladı.

Karakaya son olarak “Emperyalizme karşı direnen halkların birlikteliğinin ve dayanışmanın ifadesi olan ILPS olarak tüm emperyalistlerin Ortadoğu ve Güneydoğu Asya’dan elini çekmesini ve askerleriyle, askeri üsleriyle, yoz kültürüyle defolmasını istiyoruz” dedi. ILPS flamalarının da taşındığı eylem, alkışlar ve sloganlarla biterken Kemeraltı Girişi’ne doğru aynı konuyla ilgili bildirimler emekçi halka dağıtıldı. Eyleme ÖMP, DHP, BDSP ve SDP destek verirken İHD İzmir Şubesi ise gözlemci olarak katıldı.

Süleyman Yeter mezarı başında anıldı!

Göztaltında işkence sonucu öldürülen DİSK Limter-İş Örgütlenme Uzmanı Süleyman Yeter, 7 Mart Pazartesi günü Alibeyköy'deki mezarı başında anıldı.

Süleyman Yeter'in fotoğraflarını taşıyan kitle "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Süleyman Yeter kavgamızda ya-

şıyor", "Katil devlet hesap verecek" vb. sloganlar attı.

Eşinin ölümünden sorumlu olan kişilerin cezalandırılmadığını belirten Tekstil-Sen Genel Başkanı Ayşe Yumlu Yeter, "Her anma töreninde bu ülkede işkencelerin sürdüğünü söyledik ve hâlâ söylüyoruz. Mersin'de, Kızıltepe'de, da-

ha dün Beyazıt'ta binlerce insan işkenceyle yüz yüze yaşamak zorunda bırakılıyor. Avrupa Birliği'ne gireceğimiz zaman demokrasi gelecek yalanlarının işkencelerle nasıl boşa çıkarıldığını biliyoruz", "bilinsin ki daha nice Süleymanlar sosyalizmi en güçlü biçimde haykıracak" diyerek devletin işkencecilerini kordüğünü da belirtti.

Limter-İş Genel Başkanı Cem Dinçer ise yaptığı konuşmada; Türkiye'de demokrasi ve insan hakları adına yapılan tüm açıklamaların yalan olduğu söyledi. Kızıltepe'de 12 yaşındaki Uğur Kaymaz ile babası Ahmet Kaymaz'ın öldürülmesinin bile yalnız başına demokrasinin olmadığına açık bir örnek olduğunu belirterek; "Devlet, SEKA'da çadır kurup direnen işçilere bile tahammül edemiyor. Süleyman sömürsüz ve eşit bir dünya özlemiyle yaşadığı için onu bilinçlice katlettiler. Bizler de sendika olarak bu ülkede işkencenin, sömürünün olmadığı eşit, özgür bir dünya için mücadelemize devam edeceğiz" diye konuştu.

Yeter'in mezarına çiçekler bırakan kitle daha sonra dağıldı. (H. Merkezi)

Seyyar satıcılardan 46. "Emek eylemi"

26 Şubat Cumartesi günü saat 12:00'de Eminönü'ndeki Yeni Cami önünde bir araya gelen seyyar satıcılar kendi deyişleriyle "46. Ekmek Eylemlerine" imza attılar. Satıcılar adına konuşma yapan İkbâl Işık, 46 haftadır aç olduklarını ve kimse tarafından durumlarına dair bir şey yapılmadığını belirterek eylemi başlattı. Tüm bunların gerçekte ABD emperyalizminin politikalarıyla halkı fakirleştirmek için yapıldığını açıklayan Işık'ın konuşmasının ardından ABD bayrağı yakan kitle "Kahrolsun emperyalizm" sloganını attı. 5 dakikalık oturma eyleminin ardından Irak'taki direniş için bir dakikalık saygı

duruşu yapıldı.

Saygı duruşundan sonra polis bariyerine karşı "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganlarıyla yürümek isteyen kitle, polis engeline takıldı ve "Madem ki sesimizi duyurmayacaksınız o zaman bizi göztaltına alın, biz buradan yürüyeceğiz ve sesimizi insanlara duyuracağız" dedi. Yaklaşık yarım saat süren bekleyişte sloganlarıyla oturma eylemi yapan esnaf, bir süre sonra birer ikişer halde polis çemberinin dışına çıkarak çevredeki halka sloganlar ve sesli konuşmalarla dertlerini anlattı. Bu sırada sırtındaki montu ve gömleği çıkaran Seyfettin Kocaman adlı satıcı

polislere dönerek "Alın bunu efendilerinize götürün, hortumlamadıkları bir bu kaldı, yüzleri gülsün! Biz onurumuzla çalıştık onlar gibi çalmadık. Madem onlar böylesini uygun görüyor o zaman bu direniş doğmamış çocuğun bile borcudur. Onlardan artık iş istemiyoruz. Bizim işimiz var, biz yerimizi geri istiyoruz ve alacağız" diye bağırdı. Polis kitleye müdahale etmeyip çember içinde tutunca kitle eylem yerine yakın bir iş hanından arka sokağa geçerek eylemine devam etti. Belli bir yere kadar sloganlarla yürüyen kitle burada eylemini noktaladı. (İstanbul)

Soruşturmalar bizi yıldırılmaz!

2 Mart günü saat 17:30'da "Üniversiteler bizindir" pankartı açan Gençlik Platformu, üniversitelerdeki polis-rektörlük işbirliğini, baskıları protesto etti. Sosyalist Gençlik Derneği, Yeni Demokrat Gençlik, SDP, Ekim Gençliği, Kaldıraç, Devrimci Mücadeleci Gençlik, Tüm İGD'nin katıldığı eylem, Eğitim-Sen 1 No'lu Şube önünde başladı. "YÖK-polis-medya, bu abluka dağıtılacak", "SEKA işçisi yalnız değildir", "Zafer direnen halkların olacak" sloganlarıyla GİMA önüne kadar yürüyen kitle adına bir basın açıklaması yapıldı. Üniversitelerde yaşanan soruşturma terörüne, Emniyet ve Rektörlüğün düzenlediği toplantıya vurgu yapan Platform üyeleri, baskılara karşı sessiz kalmayacaklarını haykırdı. Eylem tak-

vimlerinin açıklanmasından sonra eylem sona erdi. Açıklamaya göre;

- 16 Mart katliamını protesto amacıyla Cebeci'den Yüksel Caddesi'ne yürüyüş.

- 23 Mart: Newroz kutlaması.

Soruşturmalar geri çekilsin!

Gazi Üniversitesi öğrencileri üniversitede yaşanan baskıları ve tutuklamaları protesto ettiler.

26 Şubat günü saat 18:00'de Konur Sokak'ta bir araya gelen Gazi Üniversitesi Öğrenci Platformu üyeleri "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Tutuklananlar serbest bırakılsın" sloganlarıyla Yüksel Caddesi'nde yürüdüler. "Soruşturmalar geri çekilsin" pankartı açan Platform üyeleri, Gazi

Üniversitesi öğrencileri olan Kamil Bozkan ve Yılmaz Çıracıoğlu'nun 7 Aralık'ta Ceza İnfaz Yasası'na karşı eylem yaptıkları gerekçesiyle tutuklandıklarını belirtti. (Ankara)

Öğrenciler baskıları protesto etti

6 Kasım 2004 tarihinde Uludağ Üniversitesi'nde yapılan bir etkinlikle ilgili Rektörlük tarafından açılan soruşturmayı protesto eden öğrenciler savunmalarını Rektörlük'e toplu olarak vermek istemişti, ancak eylem öncesi jandarma öğrencilere saldırarak 35 kişiyi göztaltına almıştı.

28 Şubat 2005 tarihinde 5. Asliye Ceza Mahkemesi'nde gazetemiz Bursa temsilcisinin de aralarında bulunduğu kişiler "öğrencileri yönetmek,

İSTANBUL BAROSU

TBMM'Yİ UYARDI

22 Şubat günü saat 12:00'de Sultana Ahmet Adliyesi önünde toplanan İstanbul Barosu üyeleri "Ceza Mahkemesi Kanunu"na karşı basın açıklaması yaptılar. Çeşitli milletvekili komisyonlarına, hükümet kurumlarına ve TBMM'ye mektup gönderen Baro adına açıklamayı Av. Ercan Kanner yaptı. Baro mektubunda;

"Coğrafyamızdaki ceza yargılamalarında yıllardır süren kanayan yara var. İddia edilen suç ve deliller ne olursa olsun yargılama boyunca suçlananların tutuklu kalması veya istenen cezanın asgari hadde çekilene kadar tutukluluğunun devam etmesi. Oysa bu uygulama; suçsuzluk karinesine, yargılamanın gaye ve esprisine, kuvvetler ayrılığına, kişi özgürlüğü ve güvenliği teminat altına alan yasal ve ulusal üstü ilkelere aykırıydı. Dürüst yargılanma hakkını zedeleyen bu uygulama zindancı ve infazcı bir yargılama anlayışını yansıtıyordu.

Şimdi ise eşitsizliği ve haksızlığı daha da derinleştirecek bir tasarı Adalet Komisyonu'nda kabul edilerek Meclis'te yasalaştırılmak isteniyor. Bu yasa tasarısına göre 250 maddede belirtilen suçlarda yani ağırlıklı olarak siyasi ve örgütsel suçlarda 2008 yılına kadar sınırlama sürelerine uyulmaması, yani tutukluluğun yeni yasadaki süre dolsa dahi 2008'e kadar devam etmesi isteniyor" denildi.

Bu açıklamaları mektupta ifade eden Baro üyeleri, son olarak; "Bu tasarı zindancı, intikamcı bir anlayışı yansıtan, suçsuzluk karinesini, AİHS 5. maddeyi rafa kaldıran, yargılamanın gaye ve esprisini ceza ve infaz olarak gören bir anlayıştır" dediler.

Hükümet ve Meclis'in çifte standartçı, intikamcı, anayasanın eşitlik ilkesine aykırı olan ve muhalefeti bastırmak amacıyla siyasi tutuklulara karşı izlediği özel politikayı görmek açısından önemli bir açıklamadır. Bugün "yargıda devrim", "büyük reform" çığırkanlıkları ile sunulan yasal düzenlemelerin göz boyama ve çalınan minareye kılıf uydurma çabası olduğu açıktır. Baronun bu açıklaması TC'nin ne kadar "hukuk" devleti olduğunu gözler önüne seriyor. (İstanbul)

provoke etmek ve yasadışı MLKP üyesi" olmakla yargılandı.

Öğrenciler mahkemeden çıkarken Adliye önünde basın açıklaması yaptı ve anti-demokratik uygulamaları protesto etti. Açıklamada basın metnini öğrenciler adına okuyan Yakup Karabacak yaptığı açıklamada; "Sözde 'demokrasi' rüzgarlarının estiği bugünlerde bu yaşananlar gerçekleri açıkça ortaya çıkarıyor. Bu öyle bir demokrasi ki 12 yaşındaki bir çocuk "terörist" ilan edilerek kolluk kuvvetlerince katlediliyor, demokratik haklarını kullanarak Ceza İnfaz Yasası'nı protesto eden 46 kişi tutuklanıyor, yüzlerce öğrenci hakkında soruşturmalar ve davalar açılıyor. 35 arkadaşımıza açılan dava da bu uygulamalardan biridir. (Bursa)

“Mao Zedung sonsuza kadar önderimizdir”

Dünyamızda sınıflar ve sınıf mücadelesi var olduğu müddetçe, Mao Zedung yaşamaya devam edecek, ezilen ve sömürülen sınıfların sonsuza kadar önderi olarak kalacaktır!

24 Aralık 2004'te Çin'de 4 Maoist dağıttıkları broşür nedeniyle 3 yıl hapisle cezalandırıldı. Zhengzhou 4'lüsü olayı üzerine John Mage'in raporu.

(People's March adlı Hindistan'daki bir Maoist derginin Mart sayısından alınmıştır.)

Lia Xiabo ve Yu Jie adlı liberal yazarlar geçenlerde Çin polisi tarafından kısa süreliğine alıkonulduğunda dünya çapında oluşan bir koro tarafından protesto edilmişti. Bu liberal yazarların Irak'taki ABD saldırılarına destek veriyor olması,

emperyalist medyanın gözünde bu kişilerin kahramanlaşmasına da neden olmuştur. Ancak aynı medya daha ciddi bir baskının takipçisi olmayarak kimseyi şaşırtmamıştır. Çünkü bu sefer baskı sola yapılmaktaydı.

21 Aralık 2005 tarihinde, Zhengzhou'da 4 Maoist, Çin'de kapitalizmin restorasyonunu reddedip “sosyalist yola” geri dönmeye çağıran broşürü dağıttıkları için göz altına alındılar. Broşürler, Başkan Mao Zedung'un ölümünün 28. yıldönümü nedeniyle Zhengzhou şehrindeki bir parkta dağıtılmaktaydı. Davalılardan ikisi - Zhang Zhengyau (56) ve Zhang Ruquan (69)- iftiradan dolayı suçlu bulunurken, davalıların hepsine 3 yıl hapis cezası verildi. O günden bu yana, Çin'deki birçok solcu grup, davalılarla dayanışma amaçlı etkinlikler düzenlemekte. “Mao Zedung sonsuza kadar önderimizdir!” başlıklı broşür ve bu davayla ilgili Çin'deki en önemli solcu web sitelerinde yayınlanan yorumlar “Çin Çalışma Grubu”ndaki yoldaşlar tarafından çevrilmektedir. Bizler, dünyaca çok az takip edilen, ancak bü-

yük öneme sahip olan Çin'deki sol muhalefet hakkındaki bu yazıları duyduğumuz için onur duymaktayız.

OLAYIN GELİŞİMİ

Son yıllarda, 9 Eylül günü, Mao'nun aramızdan ayrılışı vesilesiyle Zhengzhou'daki birçok insan meydana Mao heykelinin önünde toplanarak Mao'yu anmakta, meydanı çelenklerle süslemekte, şiirler okumaktadır ve her yıl bu etkinliklerde büyük bir polis kalabalığı yer alarak, gözaltılarla sonuçlanan olaylara neden olmaktadır.

Bu yıl da 9 Eylül'de kitle toplandı ve bu kez polis zorla kalabalığı dağıtmadı. Zhangzhou'nun bir sakinisi olan Zhang Zhengyau, o gün, sabah 10'da sivil polisler tarafından “yıkıcı” içerikteki broşürü dağıttığı için göz altına alındı. Zhang'in dağıttığı broşür Mao'yu anma amaçlı “Mao Zedung Sonsuza Kadar Önderimizdir!” başlığını taşıyan ve söz konusu etkinlik için yazılmış bir broşürdü. 10 Eylül gecesi saat 1:00'de Zhenyau'yu elleri kelepçeli olarak evine getiren polis yaptığı aramada, broşürdeki yazıyı bilgisayarda buldu. Konuyla bağlantılı 3 insan daha sonra yakalandı. Bay Wang Zhanqing broşürü bastığı için, Zhang Ruquan ve Bayan Ge Liying ise yardım ettiği için hapsedildi. Bayan Ge'nin bir suçu da söz konusu broşürü “Mao Zedung Bayrağı” adlı web sitesine göndermiş olmasıdır.

Zhengzhou şehri radikal Maoistlerin kaynağı olarak ün kazanmıştır. Bu şehirde emekçilerin militan eylemlerine sıkça rastlanmaktadır ve geçmiş yıllarda Mao'yu anma amaçlı birçok eylemde polisler sık sık çatışmalar çıkmıştır. Eylemcilerin birçoğu en az bir kez gözaltına alınmıştır. Broşürü dağıtanlar toplumsal düzeni ve ulusal çıkarları ihlal etmekten dolayı tutuklanalı beri, söz konusu broşür birçok solcu sitede yayınlanmış ve Çin radikal solunun sahiplendiği bir metin haline gelmiştir. 21 Aralık'taki dava ilk başta açıklandığı gibi halka açık yapılmamış ve dayanışma amaçlı mahkemeye gelen

kitle, ki bazıları şehir dışından gelmişti, mahkemeyi izleyememiştir.

MAO ZEDUNG SONSUZA KADAR ÖNDERİMİZDİR!

Dağıtanların hapisle cezalandırıldığı broşürdeki metindir

Başkan Mao aramızdan ayrıldı bu yana 28 yıl geçti. Bu 28 yıl içinde Parti içinde kapitalist yolu tutan gerici güçler, devlet ve Parti iktidarını ele geçirdiler. Aslında onların Mao Zedung'a ve onun sosyalist meşruluğuna yoğun nefretleri bulunmaktadır. Onlar çeşitli taktiklerle Parti'nin çözümlerini kullanarak, raporlar ve belgeler hazırlayarak, basında makaleler yazarak Mao Zedung'a saldırmakta, iftira etmektedirler.

Ancak Çin halkının ezici çoğunluğu, nüfusun %95'inden fazlası, özellikle de işçiler ve köylüler her zaman Mao Zedung'un yanında saf tutacaklardır. Mao Zedung'un önderliği ve halka tüm yüreğiyle hizmet etmek; Partinin, hükümetin ve ordunun işleyişinde rehberlik eden temel ilkeydi. O, her zaman tüm parti üyelerini ve kadrolarını kitle çizgisini izlemeleri ve halkın %95'inin yanında olmaları konusunda uyarıyordu. “Kitle çizgisini izlemek Marksizm'in temel ilkesidir.” O, tüm ömrü boyunca son nefesine kadar halkın kurtuluşu için mücadele etti.

Çin halkı, doğrudan pratiğiyle anlamıştır ki ülkenin sahibi olan ve demokratik haklarını kullanan Çin halkı ve Mao Zedung iyi ve kötü günde, zaferde ve yenilgide birbirlerine kenetlenmişlerdir. Çin halkı mutlu, iyimser bir yaşam sürerken, Mao Zedung aramızdan ayrıldı ve Çin işçi sınıfı burjuvazi tarafından bir gecede hançerlendi. Artık, onlar ülkenin efendisi değildi.

SU ANKİ DEVLET KAPİTALİST SINIFIN DEVLETİDİR!

Bugün “Çin koşullarında sosyalizm”in hakim olduğu toplumda para, güç ve toplumsal statü anlamına gelmektedir.

Servetteki kutuplaşma emekçileri yoksulluğa itmekte, dolayısıyla toplumsal statülerini ve önceden sahip oldukları tüm haklarını kaybetmelerine neden olmaktadır. Artık onlar sosyalist işçiler değil, yaşamak için emek gücünü meta olarak satmaya zorlanan işçilerdir. Kapitalistler tarafından rahatlıkla satın alınabilen meta haline geldiler. İşçi sınıfının bir kısmı devletin fabrikasında çalışsa da “**devletin sahip olması**” “**kapitalistin sahip olması**” ile aynı anlamdadır. Çünkü şu anki devlet kapitalist sınıfın devletidir. İşçiler artık kendileri için değil kapitalistler için artık değer üretmek için çalışmaktalar. İşçi sınıfının diğer kesimi ise büyük ve küçük kapitalistlerin köleleri haline gelmiştir. En ağır baskı ve sömürü altında çalıştırılmaktalar. Bunların yanında yüz milyonlarca işçi ve köylü işten çıkarmalara ve iş aramak için göçmenliğe zorlanmaktadır.

İş, artık garantisi olan bir hak değildir. Eğitimin, sağlığın, kültürel faaliyetlerin vb. ticarileştirilmesiyle birlikte emekçilerin bu hakları da ellerinden alınmaktadır. Bunlara ek olarak sınırlı kaynaklar ve çevre kirliliği nedeniyle, işçi sınıfı temiz yiyecek, su ve hava haklarını da kaybetmektedir.

İzleyeceğimiz çizgi bellidir. Mao Zedung Çin işçi sınıfının ve Çin halkının % 95'inin önderidir. Çin'in içindeki ve dışındaki emperyalistler, revizyonistler, burjuvalar ve tüm gerici güçler Mao Zedung'tan nefret ederken, halkımız onu sevmektedir. “**Mao Zedung virüsü**” son yıllarda daha fazla kendisini göstermektedir. Bu öyle bir hal almıştır ki 2 bürokratik “**çözümleme**” buna değinilmiştir. Bu çözümler Çin halkı ve dünya halkları için kabul edilemezdir.

Deng Xioping, Jiang Zemin ve kendilerini Çin reformlarının mimarı olarak gören diğerleri ya da “**3'lü Temsil Teorisi**”nin yazarı olarak gurur duyanların pratiklerine daha yakında bakınca, anlaşılacaktır ki, onlar emperyalizmin ve burjuvazinin çıkarlarını savunmaktadırlar. Son 28 yıldaki tarihi pratik ve toplumsal gerçeklik gözlerimizi açmış, sınıf bilincimizi yükseltmiştir. Partimizdeki burjuva unsurlar Çin burjuvazisinin başı ve belkemiğidir.

Onlar, kapitalist yolu izleyen bencil insanlardır. Onlar, parti dışındaki ortalama bir kapitalisten

daha uğursuz, daha kaba, daha aç gözlü ve daha düzenbazdır. Bunu görmek için son 20 küsur yıla bakmak yeterlidir. Partideki büyük ve küçük kapitalist yolcular ve onların aileleri çoktan milyoner hatta milyarder oldular. Tüm bunları gören kim onların sosyalizm üzerine nutuklarına inanır ki? Onların gerçek isteği kapitalizmdir. Çünkü kapitalizm onların çıkarlarını karşılamaktadır. Onlar sosyalizmin ve halkın düşmanıdır.

DEVİRİMCİLER MAO ZEDUNG'UN REHBERLİĞİNİ İZLEYECEKTİR!

Bizler, her şeye rağmen, ÇKP'nin, Mao Zedung'un kurup önderlik ettiği bir parti olduğunu ve uzun bir devrimci geleneğe sahip olduğunu unutmamalıyız. Bu parti, Kruşçev revizyonizmine karşı mücadele etmiş, Kültür Devrimini gerçekleştirmiştir ve bugün parti içinde kapitalist yolcular olduğu gibi sosyalist yolcular da bulunmaktadır. Parti üyelerinin ve alt düzey parti kadrolarının çoğunluğu partinin revizyonist önderliğinden memnun değiller. Onlar partinin değişmesini ve tekrar doğru çizgiye, sosyalist yola dönmelerini istiyorlar. Bunların bazıları bu duruma daha fazla dayanamamaktadır. Şu anki önderlikle daha açık bir mücadele için adımlar atılmaktadır. Ancak hala insanların çoğunluğu kendilerinin ve ailelerinin güvenliği için susmayı tercih etmekte. Bizler biliyoruz ki, revizyonist klik özelleştirmeleri sürdürdükçe, Çin'deki sınıf çatışmaları derinleştikçe, kitlelerin mücadelesi de daha büyük ölçeklerde yükselecektir. Çelişkiler yoğunlaştıkça ve kitle hareketi ulus çapında geliştikçe, parti, hükümet ve ordudaki insanlar revizyonizmin gerçek yüzünü görecekler ve proletaryaya katılarak Mao Zedung'un bayrağını yükseltecekler, Çin'de sosyalizm için mücadele edeceklerdir. Dünyamızda sınıflar ve sınıf mücadelesi var olduğu müddetçe, Mao Zedung yaşamaya devam edecek, ezilen ve sömürülen sınıfların sonsuza kadar önderi olarak kalacaktır. Çin devrim tarihi tekrar tekrar göstermiştir ki, devrimciler Mao Zedung'un rehberliğini izleyerek, mücadeleleri zafer üstüne zafer kazanacaktır. Halkımızın mücadelesi haklılığımızın ve gücümüzün tükenmez kaynağıdır!

21 Aralık 2005 tarihinde Çin'in Zhengzhou şehrinde 4 Maoist Çin'de kapitalizmin restorasyonunu reddedip “sosyalist yola” geri dönmeye çağırın broşürü dağıttıkları için gözaltına alındılar. Çıkarıldıkları mahkemede 69 yaşındaki Zhang Ruquan “Mao Zedung'un anısını yaşatmaktan dolayı tutuklandığım için kendimle gurur duyuyorum” derken Çin'in emekçi halkının Başkan Mao'ya olan bağlılığını gözler önüne seriyordu.

VERİLMEK İSTENEN MESAJ NEDİR?

Bugün Zhengzhou şehri için alışık olunmayan bir soğuk bulunmakta. Hava tahminlerinin aksine yoğun bir kar yağışı var. Ancak kötü hava şartlarına rağmen, ülkenin dört bir yanından çok sayıda insan Maoistlerin davasına katılmak için Zhengzhou'ya geldi.

Onlar buraya yönlendirilerek, bir plan ekseninde gelmediler. Onları buraya toplayan sosyalist cumhuriyete olan derin bağlılıkları, ölümsüz önderleri ve öğretmenleri olan Başkan Mao Zedung'a duydukları sevgi ve saygılarıydı. Onlar adalet ve bu davayla birlikte mahkum edilmek istenen sosyalist cumhuriyet ve halk için birleştiler. Bu davanın sonucu, Zhengzhou'daki yetkililerin Mao Zedung'un meşruluğu üzerine tutumlarını da yansıtacaktır. Yetkililerin “**Mao Zedung Düşüncesi'nin büyük bayrağını her zaman yükseltilerde tut!**” şiarına uyup uymayacakları bu davayla anlaşılacaktır. Bu mahkemede davalı olan **Zhengyau** ve diğer 3 işçi hiçbir suç işlemedikleri halde Başkan Mao'nun anısını yaşattıkları için tutuklandılar.

Zhengyau'yu destekleyenler dayanışma duygularını göstermek için kalıp Zhengzhou'ya geldiler. Zhengzhou'daki birçok yaşlı işçi, yoğun kar yağışına rağmen yalnızca Maoistleri görmek için mahkemeye geldiler. Davanın görüldüğü 21 Aralık günü, ki Mao'nun 111. doğum günü olan 26 Aralık'tan birkaç gün öncedir, davanın halka kapalı olacağına karar verildi, hem de kimseye önceden haber vermeden. Suçlamanın düzeyi ise “**devleti yıkmak**”tan “**iftira**”ya düşürülmüştü.

İnsanlar dışarıda uzunca bir süre bekledikten sonra avukatlar kitlenin yanına gelip açıklamada bulundular. Buna göre **Zhang Ruquan** savunmasında “**Mao Zedung'un anısını yaşatmaktan dolayı tutuklandığım için kendimle gurur duyuyorum**” demişti. Zhang Zhengyau polis aracına bindirilirken kitle bir ağızdan “**Adalet yerini bulacak**”, “**Gerçeklik galip gelecek**”, “**Dayanışma**” sloganlarını atmaktaydı ve kitle soruyordu:

Her gün yasaları delen gerçek suçlular kim? Anayasayı ayaklar altına alanlar kim? Kimler halkın Mao'nun anısına olan bağlılığından korkmakta? Kitlenin içinden bir kişi sinirli bir şekilde şöyle konuşuyordu: “**Bu şeytan, berbat yöneticiler bize efendilik ediyorlar ve er geç halk onlardan kurtulacak!**” 9 Eylül günü yaşlı bir işçi, Mao'nun heykeli önünde onu andığı için tutuklandı ve Mao'nun 111. doğum gününden birkaç gün önce gizlice yargılandı. Acaba verilmek istenen mesaj nedir?

SEKA'da direniş herşeye rağmen sürüyor!

SEKA'nın kapatılmasına yönelik girişimlere karşı başta SEKA işçileri olmak üzere diğer iş kollarından, devrimcilerden, demokratlardan ve birçok kesimden tepki gelirken Türkiye'de kağıt üretiminin hızla azaldığı ve ithalatın rekor düzeylere çıktığı belirtiliyor.

Temelleri 1934 yılında atılan ve ilk kağıdı 1936 yılında üreten SEKA, diğer özelleştirme mağduru kurumlar gibi yıllar boyu bilinçli olarak zarara uğratarak, bugün gelinen aşamada da "devletin sırtında kambur" denilerek kapatılmak istenmektedir. Dünyanın 135. büyük kağıt işletmelerinden biri olan SEKA'nın bugün bu gerekçe ile kapatılmak istenmesi düşündürücüdür. Aynı şekilde TEKEL'in özelleştirilmesinin de gündeme tekrar getirilmesi incelenmeye değer bir gelişmedir. Bugün yaşanan bu direnişler tüm geri noktalarına rağmen oldukça önemlidir.

SEKA'nın kapatılmasına yönelik girişimlere karşı başta SEKA işçileri olmak üzere diğer iş kollarından, devrimcilerden, demokratlardan ve birçok kesimden tepki gelirken Türkiye'de kağıt üretiminin hızla azaldığı ve ithalatın rekor düzeylere çıktığı belirtiliyor.

Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE) verilerinden yapılan belirlemeye göre, Türkiye'nin 2004 yılının tümündeki toplam kağıt, karton ve mukavva üretimi 254.9 bin ton olarak gerçekleşti. Üretim 2003 yılına göre yüzde 21'lik düşüş gösterdi. Kağıt üretiminde 2000 yılından bu yana yaşanan daralma ise yüzde 6.8.

2000 yılında 666.6 bin tona yükselen kağıt, karton ve mukavva üre-

timi, geldiğimiz günlere kadar hızla düşüşe geçerek 2001 yılında 484.1 bin tona, 2002 yılında 458.5 bin tona, 2003 yılında ise 321.7 bin tona inmişti.

Üretimdeki gerilemeye paralel olarak Türkiye'nin kağıt ithalatı hızla artıyor. 2004 yılındaki kağıt, karton ve kağıt hamurundan eşya ithalatı, bir önceki yıla göre yüzde 31.2 artarak 1 milyar 496.1 milyon dolara yükseldi. İthalatta 2001 yılından bu yana gözlenen toplam büyüme, yüzde 135.3'ü buldu.

Yukarıdaki DİE verilerinden de anlaşılacağı gibi kağıt üretiminde gittikçe dışa bağımlılığımız artmaktadır. AKP hükümeti yaptığı Standby anlaşmaları gereği ülkemizdeki birçok KİT'i özelleştirme gayreti içerisinde. Efendilerinin emirlerini harfiyen yerine getirmeye çalışan AKP hükümeti "zarar ediyor" gerekçesiyle özelleştirme saldırılarını artırırken, kurumları özelleştirirken, üretimi durdururken ürünler dışarıdan ithal edilmektedir. Burada özelleştirilen KİT'lere bazı harcamalar yapılarak üretim kapasitesi artırılarak, kâr edebilecek birçok kurum gibi SEKA da yıllardır fabrikaya bir çivi bile çakılmadan bilerek zarar eder hale getirilerek kapatılıyor. Bu, AKP hükümetinin efendilerinin isteğidir. Efendilerinin söylediklerini

yapmak zorunda olan hükümet de efendilerine şirin gözükme için tüm talimatları yerine getirebilmek için elinden gelen tüm çabayı göstermek zorundadır.

TEKEL 900 bin kişinin ekme kapısıdır!

Türkiye'de tarımsal yapılar içerisinde yer alan önemli kuruluşlardan birisi de hiç kuşkusuz ki TEKEL'dir. TEKEL, tütünden üzüme, arpa ve yaş meyve ürünlerine kadar pek çok tarımsal ürünü işlemektedir. Yani TEKEL'le ilgili olacak her politikanın ve değerlendirmenin özü tarımsal kesimle bağlantılı olmak zorundadır. Çünkü Ege, Marmara, Karadeniz, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde 2002 yılı verilerine göre 4.629 köyde tütün ekimi yapılmaktadır ve toplam 401.236 tütün üreticisi bulunmaktadır. 2002 yılında toplam 64.901 ton tütün alımı yapan TEKEL, bunun karşılığında köylülere 147.1 trilyon TL ödeme yapmıştır. Son veriler ışığında değerlendirildiğinde TEKEL'in özelleştirilmesi yaklaşık 150 bin tütüncünün, ortalama ailenin 6 kişilik olması da göz önüne alınarak 900 bin insanın ekmeğinin elinden alınması anlamına gelmektedir.

En önemli ve cevapsız olan soru ise şudur; tütün ekiminden vazgeç-

mek zorunda kalan üreticiler ne yapacak? Başka bir ürünün yetiştirilmesinin çok zor olduğu topraklarda böyle bir şans kalmayan tütün üreticilerinin önündeki tek seçenek göç etmek olacaktır.

Tarım sektöründe oldukça önemli bir yere sahip olan TEKEL ayrıca istihdam ettiği işçi ve memur sayısı olarak da azımsanmayacak bir öneme sahiptir. Her şeyden önce nerede ise her ilde TEKEL Başmüdürlükleri olduğunu belirtmek gerekmektedir. TEKEL'in ayrıca 100 adet Yaparak Tütün İşletme Müdürlüğü, tütün üretimi yapılan hemen her il ve ilçede iş yerleri, sigara sanayine bağlı 8 fabrikası, alkollü içki üretimine bağlı 19 işletmesi bulunmaktadır. Özetlersek; Eylül 2003 verilerine göre TEKEL bünyesinde memur, daimi ve geçici işçi, sözleşmeli personel olarak toplam 29.921 kişi istihdam edilmektedir.

TEKEL'in özelleştirme hikayesi, 90'lı yılların başında ilk olarak Akhisar Sigara Fabrikası'nın iki yerli markasının kullanım hakkının yabancı şirketlere devretme girişimleri ile başlamıştır. O günden bugüne de bu saldırı hızla devam etmiştir. Akhisar girişiminin ardından tüm TEKEL özelleştirme kapsamına alınmıştır. Özelleştirme İdaresi'nin devraldığı işletmelerin nasıl öğütülüp

zarar ettirildiğine, çürüğe çıkartıldığına en güzel örneklerden biridir TEKEL. 97 ve 2001 yılları arasında tütün pazarının % 70'ini elinde bulduran TEKEL Özelleştirme İdaresi'nin devreye girmesi ile yani yaklaşık 1.5 yıl içinde % 12'lik bir pazar kaybına uğramıştır. Bu gerçek bugün açısından da "zarar ediyor", "devletin sırtında kambur" vb. söylemleri ile özelleştirilmek istenen tüm kurumlar açısından geçerlidir. Tüm dünyadaki özelleştirme süreçleri göstermektedir ki özelleştirmeden kârlı çıkanlar sadece yabancı şirketlerdir.

Tüm bu gelişmelerle birlikte özellikle son bir aydır SEKA ve TEKEL üzerinden yaşanan hareketlilik önemlidir. SEKA ve TEKEL işçilerinin haykırdığı "SEKA kıvılcım, TEKEL ateştir" sloganı aynı zamanda egemenlerin planlarının tutmadığını göstermektedir. Geçtiğimiz aylarda Aydın'da yapılan "Büyük Üretici Mitingi" ve 13 Şubat'ta Malatya'da yapılan miting sınıf kardeşliğinin, işçi ve köylülerin buluşmasının güzel örneklerini teşkil etmektedir.

SEKA direnişinin başlamasının ardından gündeme tekrar oturan TEKEL'in özelleştirilmesi de çeşitli eylemler ile protesto ediliyor. 4 Mart günü ülkenin pek çok yerinde SEKA işçisine destek vermek için kendilerini fabrikaya kapatan emekçiler bir yandan bu eylemin pasif bir eylem olduğunu belirtirken bir yanda da SEKA işçisinin direnişinin yanında olduklarını gösterdi.

SEKA'dan

ancak ölümüz çıkar!

SEKA İşçileri ile Dayanışma Platformu Girişimi ve SEKA işçileri 23 Şubat 2005 tarihinde AKP İstanbul İl binası önünde toplanarak SEKA'nın kapatılma kararını protesto etti.

"SEKA kapatılmaz" pankartı açılarak "Yılgınlık yok direniş var", "SEKA işçisi yalnız değildir", "SEKA'da direniş kazanacak", "Yaşasın sınıf dayanışması" vb. dövizler taşınan eylemde konuşan İzmit Selüloz-İş Başkan vekili **Nazmi Sapmaz**, SEKA'nın iddia edildiği gibi bir hurda yığını olmadığını altını çizdi. "Öldü" denilen makinelerin özel sektöre satılmasının bunu ispatladığını belirten Sapmaz "Eğer makineler ölmüşse özel sektöre nasıl dayanacaktır?" sorusunu sordu. Sapmaz, SEKA konusunda kamuoyunu yanıltmaya çalışanların çabalarını SEKA işçisine destek ve-

renlerle birlikte boşa çıkartıklarına değinerek; "SEKA üretmek varlığını sürdürdüğü kadar SEKA işçisi başta olmak üzere, Kocaeli halkı da fabrikasına sahip çıkmaya devam edecektir. Bir kez daha 'SEKA namusumuzdur' diye söz verenleri, yetim hakkını korumak için iktidar olduklarını ileri sürenleri, bu ülkenin gelişmesinden, bu ülkede emeği ile yaşayanların açsız, işsiz olmasını istemeyenleri SEKA konusunda sağlıklı düşünmeye, SEKA'da gerekli yatırımları yapıp bu anlamsız uygulamaya son vermeye çağır-

riyoruz" derken kapatma kararı geri alınmadığı sürece SEKA çalışanları ve ailelerinin işyerlerini terk etmeyeceğini belirtti ve "Bizim SEKA'dan ölümüz çıkar" vurgusunu yaptı.

"Her yer SEKA her yer direniş", "SEKA'da TEKEL'de direniş kazanacak", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Direne direne kazanacağız" vb. sloganların atıldığı eylemde Tekstil-Sen Genel Başkanı **Ayşe Yumlu Yeter** de bir açıklama yaparak SEKA gerçeği ile AKP'nin ne mal olduğunun ortaya çıktığını söyledi. Yeter, SEKA işçisinin sorunlarının çözümüne ilişkin öneriler sunarak, "Bu çözümün tersine, SEKA'nın yok edilmesi amacına hizmet eden her şey herhangi bir mahkeme kararı SEKA işçileri ve emek savunucuları için geçersizdir, meşru değildir, tanınmayacaktır" diyerek uyarı yaptı.

SEKA direnişi dayanışma eylemleriyle büyüyor!

Türk-İş Başkanlar Kurulu 1 Mart 2005 günü SEKA Fabrikası'nda toplanarak direnişle ilgili bir toplantı yaptı. Toplantıda özetle, direniş tar-

tışılırken sendika ağababaları direnişi bitirebilmenin yollarını aradılar. Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısının ardından bir açıklama yapan Türk-İş Başkanı **Salih Kılıç** "İzmit SEKA'nın küçülerek üretime devam etmesi dahil, işçilerin istihdamlarını sağlayacak bir formüle evet diyeceklerini" belirtti. Kılıç, SEKA arazisinin 200 dönümünün istihdama ayrılması, geri kalan 400 dönümünün de Belediye'ye devredilmesi yönünde hükümete bir teklif verdiklerini, 4 Mart'ta bir günlük işyeri terk etme eylemi yapacak-

larını söyledi.

Daha ağır eylemler ve genel grev kararı alınmasını isteyen işçiler, toplantıya katılan Başkanlar Kurulu üyelerine sloganlar atarak tepki gösterdiler. Daha sonra işçilerden aldığımız bilgilere göre de Başkanlar Kurulu toplantısında "bir günlük işyeri terk etmeme" eylemi ilk önce 13 "evet"e karşılık 16 "hayır" oyuyla reddedildi. Bu geri karara tepki gösteren işçiler sendika ağalarını daha ileri kararlar almaları noktasında sıkıştırdılar. Bunun üzerine tekrar yapılan tartışmalardan sonra sendikacılar istemeyerek de olsa bir günlük işyeri terk etmeme eylemi kararı almak zorunda kaldılar. Alınan bu kararın amacı hak alma eyleminden ziyade işçilerin öfkelerini dizginlemek ve etkisizleştirmektir. Diğer yandan da devleti rahatsız etmeyecek, sermayeye sinyal veren bu durum pasif bir tutumu ortaya koymuştur.

4 Mart Cuma günü aralarında Deri-İş Tuzla şubesi, Belediye İş 2 No'lu şube, Genel-İş 3 No'lu bölge, Cevizli TEKEL işçilerinin de aralarında bulunduğu çok sayıda iş kollarından işçiler, yaptıkları basın açıklamalarıyla, işyeri terk etmeme ey-

lemleriyle SEKA işçileriyle dayanışma içerisinde bulundular.

Ziyaretler sürüyor!

4 Mart'ta yine işçileri birçok kesim ziyaret etti. SHP Genel Başkanı **Murat Karayalçın**, DİSK'e bağlı Lastik İş, Yol İş, Genel İş 3 No'lu bölge yöneticileri ve işçileri, Nakliyat-İş, TÜMTİS, Birleşik Metal-İş, Alinteri okurlarının da aralarında bulunduğu birçok kurum fabrika önüne gelerek işçilere destek verdi.

Bu arada HÖC 19 Şubat, ESP 23 Şubat tarihinden itibaren fabrika önünde çadır kurarak işçilere destek vereceğini açıkladı. Bu açıklamanın ardından 7 Mart günü çadırlara saldıran polis, 11 HÖC'lü ve 7 ESP'liyi gözaltına aldı. Yapılan ziyarette DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** bir konuşma yaparken "biz genel greve de varız, biz bedelini öderiz. 7 Mart'ta Emek Platformu'nun toplantısı var. Umarım orada bir miting kararı çıkararak 100 binleri İzmit'e yığıp hükümete geri adım attırırız. Biz Türkiye'de değil bir gün iki saat iş bıraksak karşımızda diz çökerler. Biz bunun bedelini ödemeye hazırız. Ama bütün örgütlerin katılması gerek. Bedele onların da ortak olması gerekiyor" derken aslında böyle bütünlüklü bir eylemin olmayacağını kendisi de belirtiyordu. Çünkü özelleştirme,

SSK'ların devri, mezarda emeklilik, kayıt dışı ekonomi, sendikal örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılması gibi stratejik meselelerde bile bir araya gelemeyen/gelmeyen bu örgütlerin SEKA direnişine ortak tutum sergilemelerini beklemek ya da istemek saflık olur. Bunun olanaksızlığının son örneği 16 Şubat eylemleridir.

Çelebi'nin yaptığı konuşma esnasında ve sonrasında işçiler sık sık "Salter incek bu iş bitecek", "Söz bitti sıra eylemde", "Her yer SEKA her yer direniş" vb. sloganlarını attılar. Yapılan konuşmanın ardından DİSK yönetim ve başkanlar kurulu üyeleri fabrikaya girerken desteğe gelen yüzlerce işçi geri gönderildi.

Devrimci ve Sosyalist basın içeri alınmadı!

Bu arada destek için fabrika önüne gelenler yine sendikanın tutumuyla kapı önünde karşılandılar. İçeri sendikanın istediği insanlar girerken istemedikleri, kendileri açısından tehlike arz edecek olanlar alınmadı. İşçi Köylü, Atılım, Ekmek ve Adalet ile Mücadele Birliği gazeteleri çalışanları işçilerin yanına alınmadılar.

Sendikacılar ile gazeteciler arasında bir tartışma yaşanırken içeri alınmalarına neden olarak "siz gazetelerde sendika hakkında yazı yazıyorsunuz. Bizleri karalıyorsunuz" denildi. Bunun üzerine gazeteciler propaganda yaparak haber alma haklarının engellenemeyeceğini vurgulayarak, keyfi tutumu ve çifte standardı protesto ederek fotoğraf makinelerini fabrika kapısının önüne bıraktılar. Bazı sendikacıların araya girmesi durumu değiştirmeye yetmedi.

Fabrika içinde yapılan konuşmalarda fabrika hakkında bilgiler verilerek, bilinçli olarak zarar ettirildiği örnekleriyle anlatıldı. Ve heyete makine bölümleri gezdirildi. Bu arada SEKA işçileriyle dayanışmak amaçlı Deri-İş Tuzla Şubesi'nin şube önünde yaptığı basın açıklamasına jandarma saldırdı ve aralarında Şube Başkanı **Hasan Sonkaya**'nın da bulunduğu üç kişi gözaltına alındı. Bunun duyurusunun SEKA yemekhanesinde yapılması ile işçiler, aileleri ve ziyaretçiler öfkeyle hükümeti, devleti yuhalayarak saldırıyı protesto etti.

İçeride işçilerle yaptığımız sohbetler ve gözlemlerimizde Türk-İş ve Selüloz-İş Sendikası'nın fırsat kolladığı ilk fırsatta işçilerin kararlı direnişlerine rağmen bu işi bitirecekleri görülüyordu. Kapalı kapılar arkasında yapılan pazarlıklarda dört C diye ifade edilen 657 sayılı memur statüsünde işçilerin Sağlık, Adliye, Temizlik vb. alanlara aktarımı öngörülüyor.

Çözüm doğru önderlikten geçiyor!

SEKA direnişi ve gelişmeler göstermektedir ki doğru bir önderlikten yoksun olarak ortaya konan çok soylu direnişler bile (15-16 Haziran işçi direnişi de dahil) yenilgiye mahkumdur. Biricik seçenек bugün sermaye kurumlarına dönüştürülmüş işçilerin öz örgütleri sendikaları tekrar işçilerin örgütü, okulu haline getirmektir. Bu anlamda kendiliğinden sınıf olan işçi sınıfını kendisi için sınıf olabil-

mesinin taşlarını örmektir. Yani onları örgütleyerek kendisi için yabancılaştırılmış kurumlarına sahip çıkmasını sağlamaktır. Bu görev sınıf sendikacılığı ilkelerini kendine rehber edinen pratik mücadelesiyle de mütevazı adımlarla bunu cisimleştiren ete kemiğe büründüren Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'in omuzlarındadır. Bu çizgi önderliğinde sınıf içerisinde başta örgütlenme üzere yapılacak tüm çalışmalar yazılacak yüzlerce sayfa değerlendirmelerden daha ileri bir adım olacağı aşikardır.

4 Mart; eylem günü

Bakırköy Belediyesi'nin işçilerin sendikal mücadelesini hedef alan saldırıları ve işçilere yönelik hak gaspı ve SEKA'ya destek için Belediye önünde yapılan eyleme 500'ü aşkın katılım oldu. 4 Mart 2005 tarihinde saat 17:00'de Kartaltepe Parkı'nda başlayan ve işçilerin Özgürlük Meydanı'nda toplanması ile sona eren yürüyüş boyunca "**Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbiri-miz**", "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "**Gün gelecek devran dönecek hainler halka hesap verecek**", "**Birlik mücadele zafer**" vb. sloganlar atıldı.

Özgürlük Meydanı'nda yapılan basın açıklamasına Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm**'ün konuşmasıyla başladı. Ardından Belediye-İş 3 No'lu Şube'den **Hüseyin Ayrılmaz** konuşma yaptı. Türk-İş Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak konuşmasını yaptıktan sonra Hasan Gülüm tarafından basın metni okundu. Bakırköy Belediye Başkanı (CHP) **Nurettin Sözen** konuşmak için geldiyse de Bakırköy Belediyesi işçileri ve Belediye-İş Sendikası üyesi diğer işçiler tarafından yuhalanacağına açıklanmasıyla geri döndü.

Basın açıklaması sonrasında işçiler şantiyelerine ve Belediye binasına girerek Türk-İş'in aldığı karar gereği işyerlerine kapanma eylemlerini gerçekleştirdiler.

Eyleme Eğitim-Sen, Tüm Bel-

Sen ve Partizan okurları da destek verdi.

Şantiyelerde ve Belediye binasında yüzü aşkın işçi geceyi türkü ve sohbet ederek geçirdi. Sabahlayan işçileri desteklemek için TKP'li bir grup da ziyarete geldi.

Sabaha kadar İşçi-köylü muhabirleri de işçilerle birlikte kaldı. İşçilerin coşkulu şekilde SEKA direnişine sahip çıktığı gözlemlendi. Gelişmelerle ilgili işçilerin görüşlerini aldık;

- **Erol Özdemir** (Belediye-İş 2 No'lu Şube, Bakırköy Atölye Temsilcisi): 12 Eylül öncesinde bu ülkede 5 milyon sendikal işçi varken, bugün 500 binlere düştü deniliyor. Amaçlarına ulaştıkları görülüyor. Durum böyleyken, bizler ne yapıyoruz? Bizim emek örgütlerimiz ne yapıyor? Bu noktada bir Türk-İş var hak getire. Söylenecek pek bir söz yok. SEKA kapatılıyor, TEKEL keza öyle. Birçok işyerinde saldırı var. SEKA'da işçiler aylardır, eylemde. 2 aydır işyerine kapanma eylemi yapıyorlar. Bu süreçten sonra Türk-İş'in aldığı eylem kararı ise işyerlerine kapanma, sabaha kadar bekleme. Bu sorunumuzu çözecek bir eylem kararı değil. Biz genel grev derken bize işyerlerine kapanmayı eylem biçimi olarak sunuyorlar. Bugün SEKA'yı bir çıkış noktası olarak görüyoruz. Türkiye'de 2005 yılı emek cephesinde hareketli geçecek. Öyle umut ediyoruz.

Bunun örneğini geçtiğimiz günlerde Tokat'ta yapılan mitingde gördük. İşçiler, köylüler, memurlar, esnaflar, 50 bin nüfuslu Tokat'ta 20 bin insan bir anda sokağa dökülebiliyorsa, bu bizim gücümüzü gösteriyor ve bu aslında hafife alınacak güç değil. Bu noktada emek örgütleri olarak adlandırdığımız Türk-İş, Hak-İş gibi konfederasyonlar bizim ihtiyaçlarımıza cevap vermiyorsa, bizler küçük işyerlerinden örgütlenerek büyük yığınlarla ulaşabiliriz, sokağa taşabiliriz. Sorunlarımızı ancak böyle çözebiliriz. Aksi halde bize çalışanların ancak gazını almaya, birikmiş öfkelerini bertaraf etmeye yönelik basit ey-

lemcilikler kalacaktır.

Türk-İş ya da sendikalarımızın üst düzey yöneticileri bizleri geçiştirmeye çalışıyorlar. Bunlar açık, bu konuda zerre kadar tartışmaya gerek yok. Bizim bu süreçte daha diri daha uyanık ve örgütlenmeye yönelik mutlaka çaba göstermemiz gerekiyor. Sonuçta biz temsilcilere, işçi temsilcilerine çok iş düşüyor.

Hiçbir insan inanmadığı bir şeyin arkasından gitmez. Bu son derece açıktır. Önce kendimiz inanacağız, inandığımızı insanlara göstereceğiz ki, onların inanmalarını bekleyelim. Hiçbir şey için geç değil. Dolayısıyla küçük işyerlerinde, küçük kıvılcımları büyütüp alevlere dönüştürebilsek SEKA'yı kapattırmayız. SEKA'ya sahip çıkabiliriz.

- **Mustafa Karakuş** (Belediye-İş 2 No'lu Şube Kartal Temsilcisi):

Türkiye işçi sınıfı olarak, nerede bir saldırı varsa karşısında durmamız lazım. SEKA da bunun bir örneğidir. Bugün işçilerin birliği de bunu göstermiştir. Hükümetin tam bir IMF uşağı olduğu kesindir. Bu gözardı edilemez. Dolayısıyla hangi alanlarda çatışırsak çatışalım mutlaka emekçiler bunun meyvelerini alacaklardır. Bu kesindir. Saldırı bugün onlara yarın da bizleredir.

TEKEL işçisine destek sürüyor!

Cevizli TEKEL işçileri 26 Şubat Cumartesi yaptıkları eylemle eylemliliklerin devam edeceği mesajını verdiler. Saat 12:00'de toplanmaya başlayan işçilere SEKA İşçileriyle Dayanışma Platformu, Eğitim-Sen 5 No'lu Şube, CHP İstanbul milletvekilleri, Nakliyat İş, KESK ve DİSK'e bağlı bazı sendikalar da destek verdiler.

Fabrikanın sahil kapısından "**Tek Gıda-İş**" pankartı arkasında "**SEKA kıvılcım, TEKEL ateş**", "**Genel grev genel direniş**", "**TEKEL vatan-dır, vatan satılmaz**" vb. sloganlarla ana giriş kapısına gelirken burada CHP milletvekillerinin yaptıkları konuşmaların ardından eylem sona erdirildi.

4 Mart tarihinde ise **SEKA İşçileriyle Dayanışma Platformu Girişimi** "Genel grev genel direniş" pankartını açıp, Cevizli TEKEL Fabrikası önünde toplanarak TEKEL işçilerinin özelleştirme saldırılarına karşı yalnız olmadıklarını yapmış oldukları basın açıklamasıyla gösterdi. Platformun organize etmiş olduğu eyleme **Eğitim-Sen 5 Nolu Şube**, Emekli-Sen Kartal Şubesi, **Alınteri gazetesini**, **HÖC**, **EHP** ve **ESP** de destek sundu. TEKEL girişinde toplanan kitle sık sık "SEKA kıvılcım TEKEL ateştir", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber, ya hiç birimiz", "TEKEL işçisi yalnız değildir" sloganlarını attı. Fabrika önünde toplanan kitlenin TEKEL işçileriyle buluşmasını engelleme amacıyla olan Tek Gıda-İş Sendikası, işçilere haber verme zahmetinde bile bulunmadı. Bundan kaynaklı işçilerin yapılan açıklamaya katılımı çok düşük oldu. Yapılan basın açıklamasında "SEKA direnişini yolumuzu açmıştı, TEKEL ise geceyi aydınlatıyor. İşçi sınıfı tabandan bastırıyor ve ayak sürüyenleri karar almaya zorluyor. Bu bilinçle hareket edeceğiz. Hükümete ve burjuvazinin tüm temsilcilerine; onların ortak paylaşım komitelerine; IMF'ye, DB'ye gerçek gücün bizim alınlarımızda gizli olduğunu göstereceğiz. Şimdi bazı kelimelere daha sıkı sarılmanın zamanıdır: Direniş, birlik, dayanışma, mücadele. Bunlar arkasında sınıf bilincimizle duracağımız kavramlardır" denildi.

İzmir

* İzmir TEKEL Yaprak Tütün işçileri, TEKEL'in ve SEKA'nın özelleştirilmesini protesto etmek için TEKEL Balatçık Yaprak Tütün İşletme Müdürlüğü'nde basın açıklaması yaptı.

Eyleme Tek-Gıda İş Sendikası'nda örgütlü TEKEL Balatçık Yaprak Tütün İşletmeleri'nde çalışan 670 ve Alsancak Yaprak İşletmeleri'nde çalışan yaklaşık 50 işçi katıldı. "AKP halka hesap verecek", "SEKA TEKEL elele", "AKP şaşırma sabrımızı taşıma" sloganları atan kitleye Türk-İş Ege Bölge temsilcisi **Mustafa Kundakçı** ve Tek Gıda-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı **Mehmet Özmen** de destek verdi. Mehmet Özmen, TEKEL'i satmanın ülkeyi satmak demek olduğunu söyleyerek, TEKEL işçisinin bu özelleştirmelerin karşısında olduğunu vurguladı.

* Yaklaşık iki aydır direnen SEKA işçilerine destek veren Tüpraş Aliağa işçileri de eylem yaptı.

Tüpraş işçileri bir saat geç işbaşı yaptılar. İşçilere hitaben bir konuşma yapan işyeri baş temsilcisi **Yalçın Alkış**, "SEKA işçileri kahramanca di-

reniyor. Onların duygularını bizler kadar kimse anlayamaz" dedi. Tüpraş'ın özelleştirilmemesi için kendilerinin de büyük mücadele verdiğini belirten Alkış, "Artık bu belayı tek başımıza durdurmamız imkansız. SEKA'lı, TEKEL'li, PETKİM'li kısacası tüm işçi kardeşlerimizle birlikte mücadele etmeliyiz. Bu nedenle 26 Şubat Cumartesi günü İzmit SEKA'lı kardeşlerimizin yanına gideceğiz" dedi. Ve işçilere hepsinin gelmesini istediğini, SEKA'da direnen işçilerin yanında olmakla kendilerini daha mutlu hissedeceklerini belirtti.

* **26 Şubat Cumartesi** günü akşam saatlerinde Türk-İş 3. Bölge Müdürlüğü üyeleri SEKA İzmit Fabrikası'na "SEKA halkındır satılmaz" sloganlarıyla ulaştılar. Türk-İş 3. Bölge Temsilcisi **Mustafa Kundakçı** Başbakan Erdoğan'ın gezisi sırasında TEKEL'in özelleştirilmesini protesto eden işçilere polis tarafından saldırılmasını kınadıklarını vurguladı.

Ankara

BES, 25 Şubat'ta iş bırakacaklarını açıklayarak tüm emekçileri 4 Mart'ta iş bırakmaya çağırdı.

4 Mart günü sabah saatlerinde Vergi Dairelerinin önünde toplanan BES üyeleri davul-zurna eşliğinde halay çektiler. Maltepe, Mithatpaşa, Hitit, Ulus ve Emekli Sandığı'nda iş bırakan emekçiler diğer işyerlerinden ve şubelerden gelenlerle beraber Ziya Gökalp Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. "Direne direne kazanacağız", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganlarıyla Mithatpaşa üzerinden Ziya Gökalp Caddesi'ne yürüyen BES üyeleri Türkerler önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamaya işten atılan EGO işçileri de katıldı. "EGO işçisi yalnız değildir", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarını haykıran kitle, saldırı yasalarına geçit vermeyeceklerini dile getirdi. Eylem çoukulu bir şekilde sona erdi.

Bursa

Ülkenin birçok yerinde olduğu gi-

bi Bursa'da da SEKA işçilerine destek eylemleri yapıldı. Tek Gıda-İş Sendikası'na üye TEKEL işçileri akşam işyerlerini terk etmeyerek "Her yer SEKA her yer direniş", "TEKEL vatandır satılmaz", "Söz bitti sıra eylemde", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarını haykırdılar. İşçiler adına açıklama yapan Tek Gıda-İş Bursa Şube Başkanı **Mahmut Kanbal** "AKP hükümeti IMF ve sermayenin çıkarı için kamuya ait ne varsa satmaktadır. Bu işçilerin yüzde altmış seçim döneminde AKP'ye oy verdiler. Ancak gelecek seçimlerde hiçbirimiz AKP'ye oy vermeyeceğiz" dedi. İşçiler "AKP şaşırma sabrımızı taşıma", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek" sloganlarını atarak halay çektiler.

Malatya

TEKEL Malatya Sigara Fabrikası çalışanları özelleştirme kararını protesto

pesine "TEKEL'in satışına hayır" pankartı asan TEKEL işçisi aynı yazıyı başbakanın alına da kazır" dedi. Türk-İş Yönetim Kurulu üyesi Mustafa Türker'in konuşmasından sonra miting sona erdi.

Tüm bu eylemlerin yanında Türkiye'nin dört bir yanında çeşitli eylemler yapıldı.

* **Adana**'da Türk-İş'e bağlı 22 sendikaların üyeleri işyerlerini terk etmedi. Eyleme kitlesel olarak katılan TEKEL Adana Sigara Fabrikası işçilerine Adana'da bulunan kurum ve siyasi parti temsilcisi destek verdi. Fabrika içerisinde işçiler adına açıklama yapan Tek Gıda-İş Güney Anadolu Bölge Şube Başkanı **Gürsel Dilçik**, "Bugün burada, iş yerlerimizi elimizden aldıkları taktirde nasıl direneceğimizi siyasi iktidara bir kez daha gösteriyoruz" dedi. Genel grev çağrılarını yineleyen TEKEL işçilerinin TEKEL Adana Sigara Fabrikası önünde açmış oldukları çadır polis engeline takıldı. Çadırlar işçiler arasında yürütülen tartışmanın ardından söküldü. TEKEL işçileri, "Direne direne kazanacağız", "Türk-İş göreve genel greve" ve "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganları attı.

* **Tunceli**'de, Türk TELEKOM, Bayındırlık, Köy Hizmetleri, TEDAŞ ve Tunceli Belediyesi'nde çalışan işçiler işyerlerini terk etmeyerek, SEKA'nın kapatılmasını protesto etti.

DEHAP, EMEP, Tunceli Barosu, KESK ve DİSK'e bağlı sendikalar, ESP ve Temel Haklar Derneği temsilcileri, eylem yapan işçilere destek ziyaretinde bulundu.

* **Gaziantep**'te Adliye Binası önünde bir araya gelen çeşitli siyasi parti ve sivil toplum örgütü üyesi bir grup, Gaziantep Merkez Postanesi'ne kadar alkışlar eşliğinde yürüdü. "Özelleştirmeye yalana talana hayır", "Yaşasın sınıf mücadelesi" yazılı pankart açan grup, "SEKA işçisi direnişin simgesi", "Sata sata kalmadı holdingler doymadı", "Lambaları yaktık ampuller patladı", "Suskun toplum olmayacağız" şeklinde slogan attı. Merkez Postanesi'ndeki işçileri destek ziyaretinde bulunan grubu karşılayan Türk-İş Gaziantep Temsilcisi Ali Tabur, "Söz bitti sıra eylemde" dedi.

* **Batman**'da TÜPRAŞ, TPAO ve TEKEL işçileri SEKA işçilerine destek vermek amacıyla işyerlerini terk etmeme eylemi yaptı. TPAO'nun sondaj ünitesinde eylemci işçilerle toplantı yapan Petrol-İş Batman Şube Başkanı **Nimetullah Sözen** bir konuşma yaptı. Tüm bunların yanında Samsun, Konya, Antalya, Karabük, Sivas, Çorum, Bursa ve Uşak'ta da işçiler SEKA'ya destek eylemine katıldılar.

etmek ve SEKA işçilerine destek vermek amacıyla 24 Şubat 2005 tarihinde bir günlük işyerini terk etmeme eylemi yaptı.

TEKEL Malatya Sigara Fabrikası çalışanı yaklaşık 400 işçi sık sık "TEKEL'e uzanan eller kırılın", "Selam selam SEKA'ya bin selam" sloganları attılar.

Tokat

Tek Gıda-İş Sendikası'nın organize etmiş olduğu eylemlerden biri de 26 Şubat 2005 tarihinde Tokat'ta gerçekleştirildi. Yaklaşık 20 bin kişinin katılmış olduğu eylemle işçiler kendilerine dayatılan özelleştirme saldırılarını protesto ettiler. Gazi Osman Paşa Stadı önünde toplanan TEKEL işçileri, Tokat Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş esnasında "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek", "SEKA işçisi yalnız değildir" sloganları gür bir şekilde atıldı. Alanda konuşma yapan Tek Gıda-İş **Korkut Güler** "Adana TEKEL işçilerinin ve SEKA işçilerinin acılarını paylaşıyoruz. Dağın te-

Nitelikli eylem birlikleri sürecin önemli halkalarından birisidir!

“Özellikle partimize yakın olan, birlikte iş yapmada güven veren, eylem birliğinin zemini olabilecek politikalar oluşturmada süreci benzer şekilde tahlil eden ve politikalarını ortaklaştırabilen devrimci partiler ile eylem birliği konusunda tümüyle açık ve hatta teşvik edici olmalıyız.”

Emperyalizm, dünyanın her tarafında ezilen halklara saldırmaya devam ediyor. İçinde bulunduğu krizi aşmanın bir yolu olarak yeni pazar arayışlarına giren emperyalizm, özelde de ABD emperyalizmi, saldırganlıkta her geçen gün daha da pervasızlaşıyor. Emperyalistlerin üretim fazlalığından kaynaklanan bu saldırganlık, onların seçtikleri coğrafyalarda karşılığını direniş olarak almaktadır, alacaktır da.

Akla kara kadar net olan işgal ve direniş boyutlandıkça dünya halklarında henüz anti-emperyalist nitelik kazanmasa da anti-ABD’ci bilinç gelişmeye daha doğru ifade ile dirilmeye başlamıştır.

Emperyalizmin has uşağı olan ülkemiz egemenleri tarafından dahi dile getirilen bu durum silikleştirilmeye çalışılsa da hiçbir güç bu gerçekliği değiştiremez. Değiştiremez çünkü, emperyalistlerin yarı sömürge ülkelere dayattığı ekonomik reçetelerin yanı sıra, başta özelleştirmelerle ekonomileri tamamen denetim altına alınan bu ülkeler, emperyalizmin zayıf karnıdır. ABD uşaklığı konusunda koç başı olan AKP, hükümeti oluşturduktan sonra emperyalizme sadık ve tutarlı bir hat izlemiştir. **TEKEL** ve **TÜPRAŞ**’ın satılması, SSK Hastanelerinin Sağlık Bakanlığı’na devri ve son günlerde gündemde olan **SEKA**’nın kapatılması kararı hiçbir söze gerek bırakmayacak bir biçimde hükümetin kimin hükümeti olduğunu göstermiştir. İşçi sınıfı cep-

hesinde ciddi bir canlanma yaratan bu süreç yarın daha da canlanacaktır. Bu kaçınılmazdır.

Ülkemizin kısa bir panoramasını çizmek açısından daha bir çok gelişme değerlendirilebilir. Ancak yazımızın esas konusu gereği kısaca ifade etmek yeterlidir.

Emperyalistlerin ve uşaklarının saldırıları AB masallarının gölgesinde sürmektedir. İşçiler özelleştirmelerle açlık ve sefalet girdabına sokulurken, tarım tasfiye edilerek köylülere “**başınızın çaresine bakın**” denilmekte, hapishanelerde devrimci ve komünist tutsaklar üzerindeki tecrit Yeni Ceza İnfaz Yasası ile perçinlenmekte, Kürtler üzerindeki baskı ve katliamlar “**barış**” söylemleri altında devam etmektedir. Ülkemizdeki ve dünyadaki bu kara zulüm tablosu devrimci ve komünistleri bir araya getirmek için tek başına bile yeterli ve güçlü bir nedendir.

Kitlelerin sisteme olan tepkilerinin içten içe arttığı, buna karşın devrimci hareketin bu gelişmelere yeterince yanıt olamadığı bu süreçte, politikalarımızı çeşitli örgüt ve örgütlenmeler ile kitlelere götürmenin olanakları karşımızda dururken, bu konuda da yanlış anlayışlar ortaya çıkabilmektedir. Bunun yanısıra süreci yakalama, güncele yanıt olma ve bunun üzerinden kitleler ile buluşmanın araçlarından olan eylem birlikleri azımsanmayacak önemdedir.

Son dönemde değişik gündemler ile

oluşturulan eylem birlikleri dün olduğu gibi yarın da gündemimizde olacaktır. Eylem birlikleri konusunda genel bakış açımız, pratiklerimiz devrimci dost güçler tarafından bilinmektedir. Bu konudaki görüşlerimizi tazelemek, bundan sonraki birliktelikleri ele alışımızda olumlu olacaktır.

Bilindiği gibi Proletarya Partisi 7. Oturumu’nda bu konuya dair şöyle bir açılım getirmiştir;

“Emperyalist saldırıların her yönden yoğunlaşması, faşizmin halk üzerinde oluşturduğu baskılar, gelecek umudunun kitleler nezdinde değer yitirmesi ve devrimci hareketin bu saldırı ve sorunlar karşısında yetersiz kalmakla birlikte, birlikler yakalamada/oluşturmada önemli eksikler taşıması, özellikle bugün, eylem birliğinin komünistlerin önündeki önemli görevlerden biri olduğunu göstermektedir. Özellikle partimize yakın olan, birlikte iş yapmada güven veren, eylem birliğinin zemini olabilecek politikalar oluşturmada süreci benzer şekilde tahlil eden ve politika-

larını ortaklaştırabilen devrimci partiler ile eylem birliği konusunda tümüyle açık ve hatta teşvik edici olmalıyız. Halkın bu yönlü ortaklıklara değer verdiğinin/vereceğinin bilincinde davranarak, emperyalizmin yerli uşaklarının da her türlü katkısı ile gerçekleştirdiği saldırılara karşı geniş bir hedef birliğini içeren bir eylem birliği örgütlenmesinin halk desteğine açık olacağını bilmeliyiz.

Politikalar örgütlenmelerle, eylemlerle somutlanır. Belirlenmiş bir politikanın uygulanmasına ne kadar geniş bir kesimi katıyorsak o oranda başarılı oluruz.

Eylem birliğinin politikalarının başarıya ulaşmasında en önemli taktik ilkelerden olduğunu bugün daha fazla önemsemeli ve öne çıkarmalıyız. Ama örgüt olmadan, örgütte esneklik ve inisiyatif olmadan eylem birliklerinden iyi yararlanılamayacağı unutulmamalıdır. Bu vurgu eylem birlikleri için asıl olması ve ağırlık verilmesi gereken kesinlikle unutulmaması içindir.”

Eylem birlikleri konusunda geçmişe dönüp baktığımızda olumlu ve olumsuz birçok örnek sıralanabilir. Çok uzak bir geçmişe gitmeden 2004 yılı içerisinde örnekler verecek olursak; İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs devrimci hareketleri açısından eylem birlikleri konusunda tarihe düşülen olumsuz notlardan biridir. Sarı sendikaların sergiledikleri danişıklı dövüşe karşı ortak bir devrimci irade gösteremeyen devrimci örgütler sonuç itibarı ile ayrılmış oldular. 1 Mayıs ertesi yoğun bir çalışma ile ele alınan NATO Zirvesi'nin protesto eylemleri hatırlanacağı üzere devrimci ve reformist cephenin net bir saflaşması oldu. İstanbul'u NATO'ya sözde değil pratikte dar etme cüreti ve kararlılığı ile hareket eden devrimci yapılar güçlü ve militan bir duruşla süreci layıkı ile karşıladılar.

Yeni Ceza İnfaz Yasa Tasarısı'nın gündeme gelmesi ile TUYAB'ın çağrısı ile genişleyen "**Tecrit ve Ceza İnfaz Yasası Karşıtı Birlik**" çıkışında olumlu bir atmosfer yakalayıp çeşitli demokratik kitle örgütleri, kurum ve kuruluşları da kucaklarken yine ileri taşınmamıştır. Hapishanelerde tecriti yasalaştıran Yeni Ceza İnfaz Yasası'na karşı ortak mücadele aciliyetini korurken bu konuda yeni bir çalışma başlatmak önümüzde duran önemli bir

görevdir.

Ve 2005 yılı oldukça yoğun gündemleri barındıran bir yıl olarak karşımızda duruyor.

Çeşitli sorun ve gündemlere ilişkin asgari eylem birlikteliklerinin yakalanmaya çalışıldığı bir atmosferde girilen 2005 yılı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve silesi ile yapılan eylemlerde doğru olmayan yaklaşımlar sonucu istenmeyen bir tablo ortaya çıktı. İstanbul'da üç ayrı alanda 8 Mart mitingi oldu. Reformistler ve feminist çevreler ile yaşanan ayrışma bizler açısından anlaşılması ve anlatılması kolay olmasına rağmen, özellikle devrimci çevreler arasında yaşanan bu takım ayrışmalar olumsuz bir ortam yaratmaktadır.

Bu açılarından bakıldığında ortak iş yapma kültürünün gelişmesi, karşılıklı güven duygusunun verilmesi açısından söylemde ve teorideki çok net ifadeler pratikte yaşam bulmalıdır. Bu nasıl olur? Bu eylem birliktelikleri içinde alınan kararlara sonuna kadar sadık kalınması, yapılacak ve yapılmayacak olanın net çizgiler ile belirlenmesi ile olur. Eylem birlikteliklerinde ortak iş yapmaktan dem vurulup işin esasında dar grupçu kaygılar ön plana çıkarsa bu, sözle pratiğin uyumsuzluğuna götürür ve bize bir yarar sağlamaz. Bu kesinlikle tasvip edilmeyecek ve kırılması

gereken yanlış bir anlayıştır.

Hele ki bu yıl daha örgütlü, daha kitlesel, daha siyasal mesajlar veren bir 1 Mayıs çalışmasının stardı verilmiş iken altını çizdiğimiz bu hususlar önemlidir.

Yoğun gündemleri barındıran Mart ayı günlerini sayarken, şanlı tarihine uygun 1 Mayıs çalışmaları bizleri beklerken, hapishanelerde saldırılar boyutlanarak sürerken ve başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın birçok yerinde yaşanan gelişmelere yanıt olmak için nitelikli eylem birliktelikleri oldukça önemlidir.

Bahsini ettiğimiz eylem birliklerinin ideolojik birlikler olmadığı unutulmamalıdır. Asgari, somut, güncel sorunlar üzerinden oluşturulan eylem birlikleri hedefine ulaştığında bitmek durumundadır. Bu eylem birliklerinin temeli hoşgörü, demokrasi, esneklik olmalıdır ve hassasiyetler göz önüne alınmalıdır. Siyasetini yaşama geçirme konusunda güven veren, devrimci gördüğümüz yapılarla ortak iş yapma kaygısı taşıyorsak hassas oldukları noktalarda daha itinalı yaklaşmak durumundayız.

Eylem birlikleri için olmazsa olmazlardan birisi de halk saflarındaki siyasetlerin kendi aralarında halk demokrasisi uygulamaları, "propaganda ve ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesini kayıt-

sız şartsız kabul etmektir. Bu ilkenin birlik yönünü kurulan platforma sadık kalmak, verilmek istenen mesajı kitlelere ulaştırma ve onları harekete geçirmek oluşturur. Serbestlik yönünü ise pratiklerin hazırlanması çalışmalarında yapılan ajitasyon, propaganda, birlik bileşenleri arasındaki ideolojik mücadele, bileşenlerin kendi çizgisini kitlelere kavratmaya yönelik çalışması, eleştiri-öz eleştiri gibi faaliyetler oluşturur.

En özlü ifade ile eylem esnasında platform öncelik taşıyıcı; Eylem esnasında serbestlik yönünü birlik yönünün sınırları çevreler.

Nitelikli eylem birliklerinde değinilecek bir diğer önemli nokta da eşitlik. Propaganda imkanlarının kullanılmasında, söz almada eşit haklara sahip olmak, yapılacak çalışmalara ortak olmakla birleşince olumlu bir pratiğin tablosu çizilmiş olacaktır.

Emperyalizmin ve uşaklarının saldırganlığı zulmü ile doğru orantılı olarak yükselecek halk muhalefeti nitelikli eylem birlikleri ile büyütme, başta da belirttiğimiz gibi günün acil görevlerinden. Geçmişte yaşanan olumlu olumsuz pratiklerden dersler çıkartarak süreci yeni eylem birlikleri ile göğüslemek önemlidir.

PUSULA

TARİHSEL GÜNLERİ SINIF SAVAŞIMININ GÜÇLÜ SİLAHINA DÖNÜŞTÜRELİM!

Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesine rehber olacak, tarihi öneme sahip sembolik günlere giriyoruz. Sınıf savaşımında toplumsal dokuya, kitlelerin bilinç ve belleğine önemli oranda etki yapan günlerdir, 8 Mart, 12 Mart, 16 Mart, 21 Mart, 30 Mart, 24 Nisan, 1 Mayıs, 6 Mayıs, 18 Mayıs, 15-16 Haziran... Sınıf bilinçli proleterler, bu tarihi günlerin çözümlemelerini ve derslerini işçi sınıfına, emekçilere, köylülüğe ve gençliğe taşımaları, bu tarihi hazine değerinde günleri günün silahı ve güçlü bilinci haline getirmelidir.

Bu tarihsel günleri sembolik, takvimsel ve törensel günler olmaktan çıkarmak gerekmektedir. Tarihsel günler sıradan olağan günler değildir. Bu tarihsel günler, devrim ile karşı-devrim arasında sınıf savaşımının amansız pratiğinde yaşanan tecrübe ve deneyimlerin sentezidir.

Kitlelerin ayağa kalktığı, kendi yaşamına ve geleceğine sahip çıkmak istediği, sürece örgütlü tarzda müdahale ettiği günlerdir. Bu günler yüksek bilinç, irade, kararlılık ve direniş günleridir. Toplumsal yaşamın değişim ve dönüşümünde güçlü etkisi olan bu günler, devrim yürüyüşünde bir silah olarak kullanılmalıdır. Her bir günün anlam ve önemi, yaşadığı süreç içinde, oynadığı rol ve taşıdığı önem bilince

çıkarılıp, anın ileri taşınması için bir kaldırıca dönüştürülmelidir.

İşçi sınıfı ve emekçi halkların tarih sayfalarına kan ve emekle yazılan tarihi günlerde kazanılan zaferler kutlanmalı, katliamlar lanetlenmeli, şehitler anılmalıdır. Ve **her bir gün kendi tarihsel, dönemsel koşulları içinde etraflıca değerlendirilmeli; çıkarılan dersler ışığında sınıf savaşımının hizmetine sunulmalıdır.** Bugünler yaşanmış bitmiş, takvimsel, sembolik, protokol eylemlikle ele alınması gereken günler değildir. Tamamen sınıf savaşımının güncel görevleriyle birleştirilip ele alınmalıdır. Kitleleri örgütlemenin, eğitmenin savaşımının, partiye yakınlaştırmının günleri olarak ele alınmalıdır. Bu tarihi günler, ancak sınıf savaşımının kızgın pratiğine anlam katarak, gerçek anlamda görev ve sorumluluklar yerine getirilir.

Anma ve protesto günlerini nasıl ele alacağız? Nasıl örgütleyeceğiz? Anma ve protesto günleri sıradan yüzeysel ele alınarak, "anma için anma, protesto için protesto" amaçlı görev ve sorumlulukları yerine getirmek için örgütlenemez. Genel yüzeysel tarzda ele alınarak, günü kurtarmak amaçlı ele alınmaz ve belirlemeci bürokratik bir tarzda örgütlenemez. Tarihsel her günün ateşleyeceği, etkileyeceği kitle

ve kesimler vardır. 8 Mart en fazla emekçi kadınları etkileme örgütlenme amaç ve hedefini taşıırken, 15-16 Haziran işçi sınıfını, 16-21 Mart Kürt emekçilerini, 16 Mart üniversite gençliğini, 1 Mayıs tüm emekçileri hedefler. Hedef kitleyi en iyi en fazla etkileyecek tarzda propaganda ve ajitasyonun içeriğini belirlemek ve araçlarını ele almak, kullanmak gerekir.

İşçi sınıfının ve emekçilerin örgütlü olduğu tüm alan ve birimlerde, fabrikalarda, işyerlerinde, sendikalarda, semtlerde 1 Mayıs ve 15-16 Haziran etkinliklerini en etkili ve kitlesel şekilde örgütlemek için şimdiden hazırlık çalışmalarına başlamak gerekir.

16 Mart, 21 Mart Kürt emekçi kitesine yönelik devrimci bilinç taşıma amaçlı propaganda çalışmalarına başlamak gerekir. Faşizme, emperyalizme ve reformizme karşı devrimin ve Halk Savaşı'nın, silahlı savaşımın propaganda ve ajitasyon çalışmaları örgütlenmelidir. Bu çalışmalarda sektter, dar, statükocu anlayışlara karşı mücadele ederek, birleştirici, kazanıcı, güven verici bir tarzda görev ve sorumluluklar yerine getirilmelidir.

Keza 24 Nisan, 18 Mayıs günleri Proletarya Partisi'nin kitlelerle bütünleşme, onları eğitme ve devrimci savaşıma kazandırma günleri olarak ele alınmalıdır. İdeolojik-politik hattın kitlelerle bütünleşmesinin sırandığı gün olarak ele alınmalıdır. İşçi sınıfına, emekçilere, ezilenlere güven ve coşku taşıyan, sınıf düşmanlarına korku salan günler olarak ele alınmalıdır.

Tarihsel günler, devrimci mücadele

ve çalışmaların yoğunlaşma ve etkinlik kazandığı, ideolojik, teorik olarak MLM bilimine olan bağlılığın ve inancın güçlendirildiği, devrim programına olan güvenin pratikte sınandığı günlere dönüştürülmelidir.

Proletarya Partisi, tarihsel günleri parti komite ve hücrelerini sağlamlaştırma, kadro ve militanlarını devrimci düşünüş, devrimci çalışma ve davranışa, devrimci sorumluluk ve göreve seferber etmenin günleri olarak ele alıp örgütlenme çalışmalarına hız kazandırmalıdır. Partili düşünüş ve çalışma, kitle çizgisinde, savaş çizgisinde egemen kılınmalıdır. Her türden küçük burjuva düşünüş ve yaklaşım, liberal, eklektik, statükocu anlayış ve davranışlar hem düşüncede hem de pratikte mahkum edilmelidir. Genel yüzeysel, parçalı düşünme, söylemle, belirlemeyle yetinilen pratiği mahkum edip, MLM düşünüş ve pratik bütün çalışma alanında egemen kılınmalıdır.

Sınıf bilinçli proleterler, fabrikalarda, sendikalarda, semtlerde, meslek odalarında, yöre derneklerinde, ilerici-demokratik-yurtsever kurum ve kuruluşlarda başta olmak üzere, kitleleri etkilemek, devrime ve partiye yakınlaştırmak göreviyle karşı karşıyadır. Faşizme ve emperyalizme karşı pasif ve edilgen kitleleri harekete geçirmek, etkilemek, görev ve sorumluluğuyla hareket etmelidir.

Tarihi günü, anın sınıf savaşımında anlamlandırılmı. Tarihi tecrübe ve deneyimi günün mücadelesine kazandıralım!

Avrupa Parlamentosu önünde çatışma

Ezilen halkların düşmanlarına layık bir selam

Dünya halklarının düşmanı ABD emperyalizmin kukla başkanı G.W. Bush'un Avrupa ziyareti kaçınılmaz olarak anti-ABD/anti-emperyalist direnişi beraberinde getirdi. Vietnam yenilgisinin izlerini üzerinde taşıyan ve son olarak Irak'ta kan kaybeden ABD emperyalizmi, dayanışmacı görünümü sergileyip asker ailelerinden gelen tepkileri asgari bir düzeye indirmek istiyor. Bu amaçla Avrupa'ya geliş ayaklarının bir tanesini NATO Zirvesi oluştururken, diğer ayağını da Irak işgalini Avrupa hastanelerine taşıyan yaralı ABD askerleri ziyaret oluşturuyordu. Ve nihayetinde 20 Şubat gecesi Brüksel havaalanına iniş yapan Bush, 21 ve 22 Şubat günleri art arda gösterilerle karşılandı. Herhangi bir olayı "önlemek" amacıyla Belçika polisi olağan üstü

güvenlik önlemlerini almıştı.

Paris'ten 22 Şubat günü Brüksel'e giden ATİK taraftarları, eylemde ATİK, YDG ve ILPS bayraklarıyla ve "Bütün ülkelerin ezilen halkları birleşiniz!-ILPS" pankartıyla yer aldılar. Saat 15:00'te başlayan protesto eylemi belli bir dönem sloganlar ve müzikal protesto gösterisi ile sürdü. Kaypakkaya sembolü Proletarya Partisi bayrağının da dalgalandığı eylemde, sık sık "Bush, Blair, Şaron katiller", "Bush defol", "Yaşasın Irak halkının direnişi" vb. sloganlar atıldı. Buna tahammül edemeyen Belçika polisi yaklaşık 1000 kişilik ABD ve onun şahsında emperyalizme kin kusan kitleyi çembere aldı. Ancak aynı anda molotof kokteylleri atılmaya başlandı ve bir polis şefi bacağından tutuşarak yaralandı.

Daha sonra çembere alındığını fark eden kitle, yüzünü Schuman Parkına (Avrupa Parlamentosu önündeki park) yöneltti. Kitlesele gücü bölmeyi amaçlayan polislerin provokatif tutumu karşısında, kısa bir süre içinde meydan çatışma alanına döndü. Aralarında Proletarya Partisi bayraklarının da bulunduğu çatışma ortamında ATİK ve ILPS bayraklarıyla çatışan ATİK taraftarları, sergiledikleri duruş ile gelen eylemciler üzerinde önemli bir etki yarattılar. Öyle ki ATİK taraftarları nereye gidiyorlarsa, etkilenen özellikle genç eylemciler de peşlerine takılıyorlardı. Ve nihayetinde, bu duruş sayesinde onlarca polis yaralandı ve takviye istemeye başlayan güvenlik güçleri belli bir süre geri püskürtüldüler.

Takviyenin gelmesiyle birlikte daha stratejik bir rol oynayan polisler, adeta 6 dönümlük büyük alanı çembere aldı. Bu sırada çembere aşmayı başaran ATİK taraftarları, polislerin aradığı "sarı bayraklılar" haline geldiler. Onlarca polisin yaralandığı, birçok eylemcinin gözaltına alındığı ve molotofların da kullanıldığı gösteride coplara ve gaz bombalarına rağmen en önde ve en çok çatışmayı ve hiçbir gözaltı vermeyerek çembere aşmayı başaran ATİK taraftarları bu anlamıyla önemli bir duruş sergileyerek, anti-emperyalist mücadelenin ruhuna uygun bir şekilde büyüteleceği gerçeğini pratikleriyle ifade ettiler.

Bush'a Berlin'de protesto

Dünyanın bir numaralı katili Bush'un, Almanya'nın Mainz şehrine gelişini çeşitli protesto eylemleriyle karşılandı. Almanya'nın birçok şehrinde gerçekleştirilen eylemlerden bir tanesi de Berlin'de yapıldı. 22 Şubat 2005 tarihinde, Alexanderplatz'da 17:30 civarında konuşmalar eşliğinde toplanmaya başlayan kitle saat 18:00'de kortejleri oluşturarak yürüyüşe geçti. Yol boyunca emperyalist saldırganlık karşıtı sloganlar haykırıldı. Havanın çok soğuk olmasına rağmen kalabalık kitle katıldı.

Bush Karşıtı Birlik adına hazırlanan yürüyüşe ATİF ve ILPS aktivistleri de kalabalık kitle eşliğinde pankartlarıyla aktif ve coşkulu bir şekilde yer aldılar. Uzaktan dahi hemen göze çarpan pankartları çoğu medya tarafından görüntüldü. TKP/ML taraftarları ise kızıl bayraklarını onur ve coşkuyla dalgalandırdılar. Amerikan Büyükelçiliği yakınında bir mitingle saat 20:00 civarında eylem bitirildi.

(Almanya)

Nepal'de baskılara karşın Halk Savaşı büyüyor

Nepal Kralı Gyanendra'nın muhtırası ve darbesi üzerine Nepal Komünist Partisi (Maoist) genel grev çağrısında bulunmuştu. Gyanendra 1 Şubat'tan itibaren devleti doğrudan kontrolü altına almış, muhalefetlerini özellikle de NKP(M) sempatanlarını tutuklamaya başladı. Gyanendra'nın darbesine NKP(M)'nin verdiği cevap ise silahlı mücadeleyi yükseltmek oldu. 2003'te barış görüşmelerinin sona ermesinden bu yana silahlı devrimci mücadele kuvvetlenerek monarşiyi zor durumda bırakmıştı.

Gyanendra'nın tutuklattığı muhalifler arasında görevden aldığı Başbakan Deuba da bulunmaktadır. Darbenin ilk günü iletişim engellenmiş, basın yayın organları kapatılmıştı. Basın ancak 4 gün sonra yayına başlayabildi. Tabi ki yoğun sansür uygulanarak, NKP(M)'nin zaferleri gizlenerek yayın yapılmaktadır.

Genel grev ve Katmandu'nun kuşatılması başarıyla sonuçlanmıştır. Halk Kurtuluş

Ordusu da grev sırasında başarılı eylemler yaptı. Katmandu'nun Yakulandulu Dhan-gedi Hapishanesi'ndeki çoğunluğu Maoist olan 150 tutsak 10 Şubat'ta hapishaneden kurtarıldı. İnsan hakları örgütleri ise gerici iktidarın kitlesele tutuklamalarına ve keyfi tutumlarını protesto etmekte. Devlet güçlerinin son bir ay içinde binlerce sivil gözaltına aldığı öğrenilirken, gözaltına alınanlardan yüzlercesinin kaybedildiği veya öldürüldüğü tahmin ediliyor. Nepal ordu ve polisi son 5 yıl içinde 1200'den fazla insanı gözaltında kaybettiler.

Bununla birlikte NKP(Maoist)'in lideri Prachanda yaptığı açıklamada tüm partilere çağrı yaparak kırsalda devrim kasırgası yaratmak için birleşmeye davet etti. Ayrıca NKP(M) feodal monarşiyeye karşı olan herkesin Birleşik Cephe'ye katılması gerektiğini ortaya koydu. Bu arada estirilen terörün gerillaları durduramadığı aksine gerillaların kontrolleri altındaki bölgeyi genişlettikleri ve şu anda başkent Katmandu'nun birkaç kilometre yakınlarına kadar geldikleri bildiriliyor. Bunun yanında ülkeden gelen bir başka haberde ise Maoist gerillaların Nepal Televizyonu'na (NTV) saldırı düzenlediği bildirildi. Gerillaların 24 Şubat günü televizyon istasyonunun Banke bölgesindeki Kohalpur'da bulunan bürolarına düzenlediği saldırı sonucu kanalın ülkenin batı kesimindeki yayınları kesildi. Gerillaların binadaki kameralarla yayın araçlarını aldıktan sonra binayı ateşe verdikleri kaydedildi.

Filipinler'de Yeni Halk Ordusu saldırısı

Compostela Ovası'nda ve Isabela'da Ocak ve Şubat aylarında Kızıl Savaşçılar tarafından düzenlenen 2 taktik saldırıda Filipinler Ordusu'nun 33 askeri öldürüldü, 43 asker ise yaralandı.

5 Şubat'ta Compostela Ovası'ndaki saldırı üzerine Filipinler Ordusu generali açıklamasında 14 Yeni Halk Ordusu (YHO) gerillasının öldürüldüğünü belirtmesi ise yalandan ibarettir. YHO Bölge Komutanlığı yaptığı açıklamada hiçbir kızıl savaşçının hayatını kaybetmediğini belirtti. Bu saldırıda 5 asker öldürülürken 40 asker yaralanmış, bir M60, bir M16, 2500 kurşun ve çok çeşitli belge ve haritalar ele geçirilmiştir. Bu saldırı Filipinler Ordusu'nun 36 1B adlı birimine bağlıdır ve bu birim bölgedeki yabancı maden şirketlerinin çıkarlarını korumaktadır.

24 Ocak'ta Isabela'daki saldırıda ise 27 asker öldürüldü. Isabela Orman Bölge-

si'ndeki yoğun ağaç kesimlerine karşı yürütülen kitle hareketine destek için bir saldırı düzenlendiği açıklandı.

18 Şubat'ta ise Güney Tagalog'da 3 ayrı taktik saldırı düzenlendi, 2 asker öldürüldü. 14 Şubat'ta da Catanduanes'te düzenlenen 2 taktik saldırıda da 4 polis öldürüldü. 1 M16'ya el konuldu.

28 Ocak'ta Roal'de kızıl savaşçılarca düzenlenen saldırıda 3 asker öldürüldü. Bu bölgede askerlerin yaşamını tehdit ettiği De la Cruz adlı köylü önderi ise Filipinler Ordusu'nun elinden kurtularak Demokratik Halk Hükümeti'nin bölgesine götürüldü.

Filipinler Ulusal Demokratik Cephesi ise 3 Mart'ta yaptığı basın açıklamasında paramiliter CAGFU'nun yerini alan 2 unsuru YHO tarafından ölümlerle cezalandırıldığını belirtti. CAGFO üyeleri halk mahkemesi tarafından halk karşıtı ve karşı devrimci suçları nedeniyle cezalandırıldı.

Tsunami mağdurlarından ABD'ye dava

2004 yılının son günlerinde Güney Asya'yı yıkıma uğratan ve 21. yüzyılın felaketi olarak adlandırılan deprem ve tsunami felaketinin ardından göstermelik yardım şovları düzenleyerek imaj yenilemeye çalışan ABD emperyalistleri felaketin he-

men ardından bölgeye asker yığınağı yaparak bölge üzerindeki planlarını gerçekleştirmenin yollarını yapmaya girişmişlerdi.

Guardian gazetesinin bölgeden verdiği haberlere göre felaketten etkilenen Aceh bölgesinde halkın çoğunluğu hala çadırlarda yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor. Burada 5 mülteci kampı bulunuyor ve Aceh'in dört bir yanından gelen binlerce kişi buralarda kalıyor. Halkın yüzyüze olduğu bir diğer sorunun başında sağlık sorunu geliyor. Sivrisineklerden yayılan salgın hastalıkların ve ishalin çok yaygın olduğu belirtiliyor. Bir süre önce Malezya'dan sivrisineklere karşı kullanılmak üzere sprey gönderildiği ama durumun eskisinden çok daha kötü hale geldiği söyleniyor. Elektrik günde sadece üç saat veriliyor. Köylülerin taleplerinin başında gelen şey ise daha fazla yardım almak değil para kazanabilecek-

leri bir iş bulabilmek.

Bunun yanında Güney Asya'da tsunamiden kaynaklı mağdur olanlar ABD aleyhine Amerikan ve Tayland makamlarıyla Fransız Accor turizm şirketi aleyhine New York'ta dava açtılar. Davacıların avukatları Viyana'da yaptıkları açıklamada, Avusturya, Almanya, Hollanda, İsviçre ve Fransa'dan 60'dan fazla felaket-zedenin, Washington'daki Amerikan Okyanus ve Atmosfer İzleme Yönetimi ile burasının Havai'deki tsunami uyarı merkezinin, dev dalga tehlikesinden haberdar oldukları halde neden Hint Okyanusu'na kıyısı olan ülkeleri uyarmadıkları konusunda aydınlatılmak istediklerini belirttiler. Tayland makamlarını da deprem ve tsunamiyi haber vermeden önce gereksiz zaman kaybetmekle suçlayan davacılar, zamanında uyarı yapılsaydı binlerce turist ve halkın hayatının kurtarılacağını bildirdiler.

"Kahrolsun emperyalist işgalciler"

Elimize posta kanalıyla geçen habere göre 2 Mart Salı akşamı İsviçre'nin Cenevre şehrinde TKP/ML taraftarları tarafından Irak işgalinin 3. yılı vesilesi ile "İşgalin 3. Yılında Emperyalist İşgalciler Kaybedecek, Direnen Irak Halkı Kazanacak!" "Kahrolsun Emperyalist İşgalciler! TKP/ML" yazan Türkçe ve Almanca slogan içeren yüzlerce pullama Cenevre şehrinin birçok bölgelerine, telefon kabinlerinden, sokak lambalarına, merkezi bölgelerden otobüs ve tramvay duraklarına, postanelerinden resmi dairelerinin duvarlarına kadar oldukça yaygın pullama yapıldığı öğrenildi. Ayrıca pullama eyleminin gruplar halinde yoğun bir şekilde yapıldığı elimize ulaşan bilgiler arasında yer alıyor.

Cenevre TKP/ML taraftarları olarak gönderilen haberde "Emperyalist işgalcilerin Irak işgalini lanetleyerek, Irak halkının direnişine desteklerimizi bundan böyle de çeşitli eylemlerimizle TKP/ML taraftarları olarak yerine getireceğiz" denilerek "Emperyalist kan emiciler Irak'tan defolun, yerküreyi emperyalist işgalcilerle dar edeceğiz, Zafer direnen halkların olacaktır, Irak halkının haklı ve meşru mücadelesi kazanacak" sloganlarıyla son buluyor.

Evrensel Bakış

YURTDIŞI FAALİYETİ ÜZERİNE NOTLAR

Emperyalist kapitalist sistemin krizinin derinleştiği ve buna bağlı olarak saldırı-ganlığının da arttığı günümüzde enternasyonal görevlere vurgu yapmak bir kez daha önem kazanıyor. Bu anlamda öncelikle **Proletarya Partisi** önderliğinin yapmış olduğu üçüncü toplantıda bu konu ile ilgili alınan kararın üzerinde durmak önemlidir.

"Yurtdışı örgütlülüğümüz, ülke devriminin gelişmesine hizmet etme perspektifine uygun olarak anti-emperyalist mücadeleyi desteklemeyi ve geliştirmeyi görev bilmelidir. Emperyalizmin teşhiri ve ona karşı mücadelenin etkin bir hale getirilmesi için bu ülke halklarının devrimci mücadelesine, hak koruma ve alma mücadelesine destek olmalı, aktif olarak katılmalı ve özel olarak da, ezilen halkların devrimci mücadelelerinin bu halklara kavratılmasını sağlayan çalışmalar yürütmelidir."

Yurtdışı faaliyetleri her şeyden önce enternasyonal bir nitelik içermek zorundadır. Diğer halklarla birlikte, başta sendikalar olmak üzere çeşitli platformlarda, sınıf bakış açısına uygun olarak birlikte mücadele etme perspektifine sahip olmak zorundadır. Bu perspektife sahip olmak ülke devrimine hizmet etmeyen bir çalışma içine girmek anlamına gelmez. Bilakis, ülke devrimine sunulacak en büyük katkı, bu bakış açısına uygun bir pratik faaliyeti izlemekle mümkündür. Ayrıca göçmen işçiler içinde ülke devrimi perspektifine uygun olarak örgütlenme faaliyetlerini yürütmek, bulunduğumuz ülkenin sınıf mücadelesine sırt dönmek; sınıfdaşlarımızın emperyalist-kapitalist sisteme karşı yürüttüğü eko-

nomik-siyasi mücadele karşısında kayıtsız kalmak anlamına gelmez, gelmemelidir.

Mevcut istatistikî verilere bakıldığında ağırlıklı olarak Batı Avrupa merkezli olmak üzere yaklaşık üç buçuk milyon Türkiyeli yurtdışında yaşamaktadır. Yurtdışına akan bu insan göçünün başlangıç tarihini dikkate aldığımızda aradan kırk yıllık bir zaman diliminin geçtiğini göreceğiz. Yani göçmenler dil, kültür, yaşam tarzı vb. birçok konuda buldukları ülkenin ortamına esas olarak adapte olmuş durumdadır. Bu kesimler düşünsel, zihinsel ve yaşam tarzlarıyla önemli oranda ülke gerçekliğinden kopuk yaşıyorlar. Tüm bu yaşananlara rağmen yine de göçmen kitlesinin şu veya bu şekilde geldikleri topraklarla bağları vardır. Dolayısıyla göçmen kitlesinin ülkedeki siyasal gelişmelerden etkilenme olgusu bir bütün olarak ortadan kalkmıyor.

Yukarıda kısaca özetlediğimiz tabloyu görmezlikten gelirse, çalışma ve pratik yürüyüş tarzımızda yanlışlıklar yapmamız kaçınılmaz hale gelir. Gerçekleri görmek tek başına yetmez, esas mesele bu gerçeklere uygun bir pratik hat izlemektir. Bu pratik hattın başlangıç adımı da göçmen kitlesinin sorunlarını, istemlerini doğru bir tarzda belirlemekle başlar.

Bugün göçmen kitlesinin sorunlarının bazılarını şöylece özetlemek mümkündür: Serbest dolaşım hakkı, iş ve ev bulma sorunu, yabancı düşmanlığı ve ırkçı saldırılar. İkinci sınıf vatandaşı olarak görülme-leri, ulusal ve kültürel kimlik sorunları, çocukların ana dilde eğitim görme vb.

Göçmen işçilerin ve ailelerinin yaşadıkları bu özgün sorunların yanısıra, buldukları her ülkede, emperyalist-kapita-

list sistemin ekonomik ve demokratik alandaki saldırılarına da maruz kalmaktadırlar. Bu saldırılara karşı proleterlerin birlikte mücadele etmeleri, kazanımlarını koruyup geliştirmenin yegane teminatıdır.

Göçmen işçilerin göçmenlikten kaynaklanan sorunları için yürüttükleri mücadelenin yanı sıra buldukları ülkelerin sınıf mücadelesine katılmaları, dünyada yaşanan siyasal gelişmelere karşı birlikte tavır belirlemeleri gerekir. Böylesi bir mücadele anlayışı bu anlayışın yön verdiği bir kitle faaliyeti, aynı zamanda enternasyonalist bir bilincin gelişmesine de hizmet eder. Bu anlamıyla iş yerlerinde, fabrikalarda ve sendikalarda birlikte yürütülecek her çaba, ortaya somut sonuçlar çıkarır.

Tüm bu verilerden hareketle bugün şu gerçeklerin altını çizmek zorundayız: Göçmen işçilerden oluşan yada onlar adına hareket eden tüm dernek ve federasyonlar, yürütecekleri bir kitle faaliyetiyle emekçileri etkileyebilirler ve kendilerini de var olan darlıktan, dernek içine hapsoldükten kurtarabilirler. Özgün faaliyetler üzerinde kitle çalışmasına yönelmeyen her kurum, bireyler olarak değişen ama sayısal olarak değişmeyen hatta daha da darlaşan bir çevrenin ihtiyacını gidermeye dönük bir mekan işlevini görmekten öteye bir rolü olmaz. Özüne uygun bir faaliyet, bir çalışma, kesinlikle ufkunu derneğe gelenlerle sınırlamaz. Bilakis derneğe gelenleri eğiterek yönünü göçmen kitlelerin olduğu fabrikalara, işyerlerine, onların oturduğu mekânlarda ajitasyon ve propaganda faaliyetini yürütmeye yönelir.

Yine yaşadığımız her ülkede, bulunduğumuz her şehirde bir çekim merkezi olmanın-yaratmanın yolu, yaşanan sorunlara, gelişen olaylara karşı kayıtsız kalmayarak, ortaya asgari düzeyde bir sorumlu yaklaşım koymaktan geçer.

Bu başarılmadıktan sonra adına kitle derneği denilen kurumun sınıf mücadelesine sunacağı katkı düzeyi üyelerinin ve taraftarlarının gücüyle sınırlı kalır. Başarı-

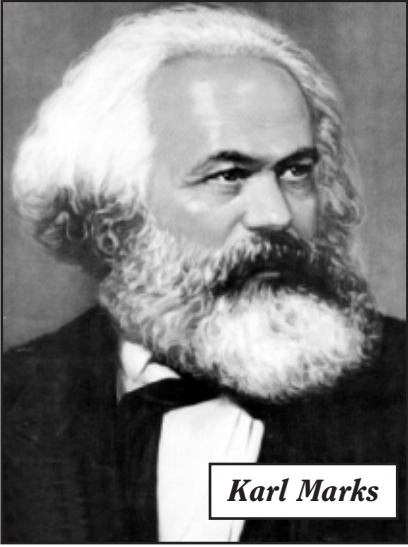
sızlıkları başarıya dönüştürmenin yolu ise, kitle derneklerinin ruhuna uygun olarak yürütülecek bir kitle çalışmasından geçer. Somut sorunlar veya belirlenmiş hedefler üzerinde, dernek dışına çıkarak yapılan her pratik hamle, yeni güçlerle yüzleşmemizi, kendi hata ve eksikliklerimizi görmemizi, kitlelerin hakkımızdaki düşüncelerini öğrenme fırsatını bize sunar.

Yurtdışı örgütlülüğümüz faaliyet yürüttüğü her ülkenin halklarının verdiği devrimci mücadeleyi desteklemeli, varolan sosyal hakları koruma ve yeni haklar kazanma mücadelesinin yalnız destekçisi değil, aynı zamanda örgütleyicisi olmalıdır. Bu eksende kurulan yerel-bölgesel ve yine somut sorunlar üzerinde oluşturulan kısa dönemli esnek platformlar içinde yer almalıdır. Bu tarzda atılacak her adım, derneklere hapsedilmiş her türlü dar ve ulusal bakış açılarının kırılmasına, sorunların enternasyonalist bir bakış açısıyla ele alınmasına hizmet eder.

Bu düşünceler ışığında uluslararası anti-emperyalist bir kurum olan ILPS'nin Batı Avrupa ayağını oluşturmak, kuruma yeni üyelerin kazanılmasına çalışmak, somut sorunlar üzerinde diğer halkların var olan demokratik kurumlarıyla birlikte ortak kampanyalar örgütlemek, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde yürütülen ilerici ve devrimci savaşları sahiplenen pratiklere yönelme görevlerimizi asla gözardı edemeyiz.

Bu görevin her adımı ülke devrimi perspektifine ve onun gelişmesine hizmet edecek tarzda olmak zorundadır. Bulduğumuz ülkelerin somut sorunları üzerinde çaba sarfetmek diğer halklarla birlikte ortak esnek platformlar oluşturmak ve bu yönlü mücadeleye devrimci bir zeminde ivme kazandırmak, bir ülke devriminin faaliyetçileri olduğumuz gerçeğini de gözardı etmemizi gerektirmez. Ancak bu konuda da sorunun somut analizi ve enternasyonalist bir bakış açısıyla ele alınması çok önemlidir.

Karl Marks'ın kaleminden Paris Komünü

Karl Marks

18 Mart 1871'de kurulup 28 Mayıs 1871'de yıkılan ve işçi sınıfının ilk iktidarı olan, Marks tarafından proletarya diktatörlüğünün ilk örneği olarak gösterilen 72 günlük Paris Komünü deneyimini 122. yıldönümünde, 14 Mart 1883'te Londra'da yaşamını yitiren Marksizm biliminin kurucusu Karl Marks'ın kaleminden aktarıyoruz...

"Komün, Fransız toplumunun bütün sağlıklı öğelerinin temsili, dolayısıyla da gerçek ulusal hükümet olduğu kadar, aynı zamanda da, emeğin özgürlüğüne kavuşmasının cüretli savaşçısıdır ve sözün tam anlamıyla enternasyondur. İki Fransız ilini Almanya'ya ilhak etmiş olan Prusya ordusunun gözünün önünde Komün de bütün dünyanın emekçilerini Fransa'ya ilhak ediyordu.

(...)

Komün, bir Alman işçisini Çalışma Bakanı yaptı. Thiers, burjuvazi ve İkinci İmparatorluk Polonya'yı gürlütlü sevgi gösterileriyle aldatıp durmuşlardı. Gerçekten Rusya'nın kirli bir işini göreyerek Polonya'yı Rusya'ya teslim ediyorlardı. Komün, Polonya'nın kahraman evlatlarına şeref verdi. Yeni bir devrini açmak bilincinde olduğu tarihe en üstün bir biçimde damgasını vurmak için de, Komün bir yanda galip Prusyalıların, öte yanda ise Bonaparte'çi generallerin komutasındaki Bonaparte ordusunun gözleri önünde, savaşçı başarımın o dev simgesini, Vendôme sütununu yere çaldı.

Komünün aldığı en büyük toplumsal karar, kendi öz varlığı ve eylemi olmuştur. Belli konulardaki öteki kararları, yalnız halk için halkın yönetimini gösterir. Fırın işçilerinin gece çalışmasının yasaklanması, patronların işçilerden çeşitli bahanelerle ceza kesmelerinin yasak-

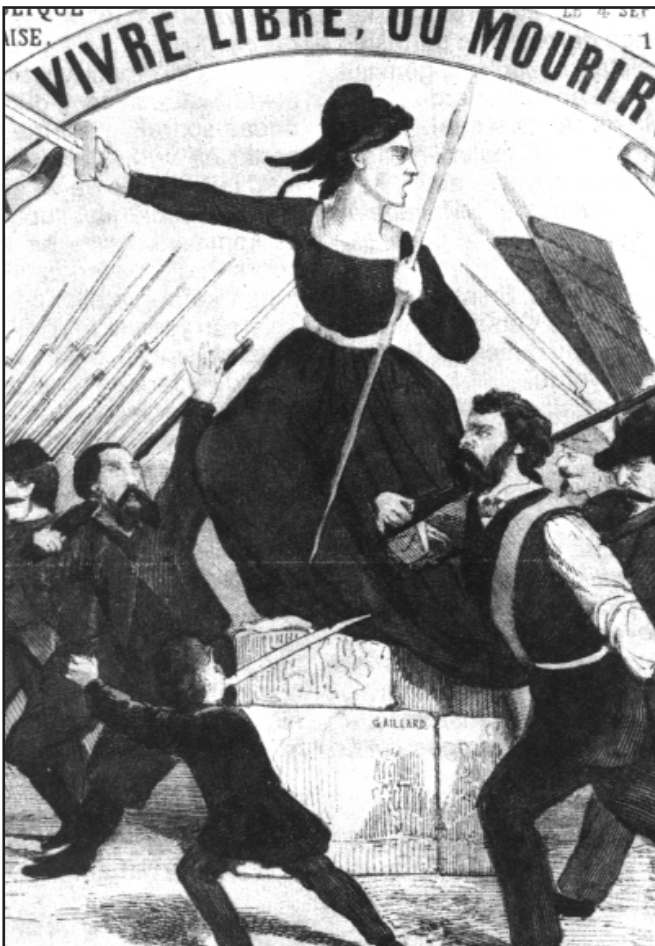
lanması bunların başlıcalarındandır. (...) Bir başka tedbir de sahipleri ortadan kaybolan ya da işi tatil etmeyi doğru bulan bütün sermayedarların atölye ve imalathanelerinin zararının giderilmesi kaydıyla ve geçici olarak, işçi derneklerine devri olmuştur.

Komün tarafından başta Paris Başpiskoposu olmak üzere 64 rehinenin kurşuna dizilmesi! Burjuvazi ve ordusu 1848 Haziran'ında, savaş yöntemlerinde uzun süreden beri görülmeyen bir âdeti, silahları elinden alınmış tutsakların kurşuna dizilmesini yeniden ortaya çıkarmıştı. İnsanlık ölçülerine sığmayan bu âdete, o zamandan beri, Avrupa'da ve Hindistan'daki halk ayaklanmalarının bastırılmasında aşağı yukarı her zaman uyulmuştur ki bu da "uygarlığın gelişmesinin bir delili"dir! Öte yandan Prusyalılar da Fransa'da, rehine yöntemini, başkalarının hareketlerini başıyla ödeyecek olan suçsuzları tutsak etmek âdetini yeniden getirmişlerdi. Daha önce gördüğümüz gibi, Thiers daha çatışmanın başlangıcından beri tutsak komüncüleri öldürerek pek insancıl bir yola başvurunca, Komün de onların hayatlarını kurtarmak için, Prusyalılar gibi yaparak rehine almak zorunda kaldı. Rehinelere, Versailles'luların kendi savaş tutsaklarını ne zamandır öldürmekte olmaları dolayısıyla ölümü aslında bin kere hak etmişlerdi. Paris'e girişlerini büyük bir insan kıymıyla kutlayan Mac-Mahon'un adamlarının o hareketlerinden sonra Komün'ün elindeki rehinelere hayatları nasıl kurtarılabilir? Burjuva hükümetlerinin ölçü, sınır tanımayan vahşetine karşı son teminat da -

rehin alınması- yalnız sözde kalan aldatıcı bir garanti mi olacaktı? (...)

Egemen sınıfın, devrimi yabancı işgalcinin himayesi altında sürdürülen bir iç savaşla boğmak için yaptığı ve 4 Eylül'den başlayarak MacMahon'un adamlarının Saint-Cloud kapısından Paris'e girişine kadar izlediğimiz gizli birleşme en yüksek noktasına Paris kıyımıyla vardı. Bismarck büyük bir hoşnutluk içinde Paris'in harabelerini seyrediyor ve belki de bunda 1849 Prusyası'nın gerici meclisinde henüz basit bir taşralıyken yürekte dilediği bir şeyi, bütün büyük şehirlerin yıkılmasının birinci aşamasını görüyor. Paris proletaryasının cesetlerini büyük bir memnunlukla seyrediyor. Onun gözünde, bu yalnız devrimin yok edilmesi değil, aynı zamanda da Fransa'nın bizzat Fransız hükümeti tarafından başı gövdesinden ayrılarak başsız bırakılmasıdır. Başarı kazanmış bütün devlet adamlarına özgü o kavrayış kıtlığı içinde Bismarck bu son derece büyük ve önemli tarih olayının yalnız yüzeyini görüyor. Kazandığı zaferi, yendiği hükümetin yalnız jandarması olarak değil, aynı zamanda kiralık katili olarak da süsleyen bir galip şimdiye kadar ne zaman görülmüştür? Prusya ile Paris Komünü arasında savaş yoktu. Tersine, Komün barış için hazırlık görüşmeleri yapılmasını kabul etmiş, Prusya da tarafsızlığını ilan etmişti. Demek oluyor ki Prusya bir hasım değildi. Bir kiralık katil gibi davrandı; hem de çok alçak bir kiralık katil gibi... Çünkü hiçbir rizikoya girmemişti; dökeceği kanın bedelini, alacağı 500 milyonu, önceden garanti-lemişti. İşte böylece, Ulu Tanrı tarafından, sefih ve Tanrıtanımaz Fransa'ya dindar ve iyi ahlak sahibi Almanya eliyle günahlarının kefareti ödettirmek üzere buyrulan bu savaşın gerçek özelliği ortaya çıkmış oluyordu! Ve geçmişin hukukçularının anladıkları anlamda bile halkların hukukuna bu benzeri görülmemiş saldırı. Avrupa'nın 'uygar' hükümetlerini, Petersburg kabinesinin basit bir aleti olan Prusya hükümetini öteki hükümetlerin önüne ibret alınacak bir örnek gibi sermeye sevk edecek yerde yalnız, Paris'in çevresindeki çifte kordondan kurtulabilen birkaç kurbanın da Versailles celadına teslim edilmesi gerekip gerekmediğini kendi kendilerine düşüncelerine yol açıyor!"

(Fransa'da İç Savaş)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER...

Ahmet Muharrem Çiçek: Elazığ Karakoçan'da doğdu. İstanbul Tıp Fakültesi'nde okurken devrimci mücadele içerisinde yer aldı. İçinde yer aldığı TKP/ML saflarında gelişti ve yetkinleşti. Parti üyesi ve TİKKO İstanbul Bölgesi Gerilla Komutanı iken 19 Mart 1973'te Şehremeni'de polisle girdiği çatışmada şehit düştü. Düşmana sağlam hiçbir değer geçmesi için silahını parçalaması tavrıyla Parti değerlerinin korunması ve düşmana teslim edilmemesi konusunda simgeleşen bir isim oldu.

Binali Yiğit: Doğum yeri olan Dersim Pülümür'den ağa baskısı nedeniyle göç ederek ailesiyle birlikte Konya'ya yerleşti. Daha sonra Almanya'ya gitti. ATİF'in örgütlenmesine büyük çaba harcamıştır. Almanya'dan dönerken 12 Mart 1979'da Şereflikoçhisar yakınlarında geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirmiştir.

Mustafa Akdal: 19 Mart 1982'de Almanya'da geçirdiği bir trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Niyazi Gündoğdu: 1956 Sivas Hafik doğumludur. Proletarya Partisi saflarında İstanbul'da faaliyet yürüttü. Okmeydanı Kültür ve Dayanışma Derneği'nin başkanlığını yaptı. Bir süre tutuklu kaldıktan sonra askere alındı. Sonrasında memleketine döndüğünde 16 Mart 1983'te gözaltına alınarak işkencede katledildi.

Hıdır Yıldız: 1968 Dersim Hozat Amutka köyü Geştek Mezrası'nda doğdu. Küçük yaşlarda tanıştığı Partizanlarla buluşması 17 yaşında olur. 17 Mart 1985'te bulunduğu birlik Hozat'a bağlı Mistiken köyünde düşman pususuna düşer. Yaralı olarak ele geçer ve hiçbir bilgi vermediği için kurşuna dizilerek katledilir.

Ölüm Orucu Şehitleri: Tuncay Yıldırım, 21 Mart 2002 (DHKP-C), Doğan Tokmak, 16 Mart 2002 (DHKP-C), Cengiz Soydaş, 21 Mart 2001 (DHKP-C)

Ömür Karamollaoglu: 1955 yılında Malatya Akçadağ'da doğdu. 1971 yılında devrimci mücadeleye sempati duydu. Ankara Sanat Tiyatrosu'nda oyuncu olarak çalıştı. 1975'te THKP-C/HDÖ üyesi olarak profesyonel devrimcilik yaşamına başladı. 24 Mart 1977'de bir bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

Seyit Konuk: 12 Eylül AFC'sinin zulüm cenderesinde darağaçlarında katledilen TKEP'li yiğit devrimcilerden olan Seyit Konuk, Tokat Merkez'e bağlı Dive köyü doğumludur. 13 Mart 1982'de darağacına yoldaşları İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar'la birlikte sloganlarla yürüdü. İzmir Buca Hapishanesi'nde ölümü onurla göğüsleyenler oldular.

Hasan Ocak: Elazığ ve Siirt Öğretmen Okulu yıllarından sonra 1986'da İstanbul'a geldi. Gizli basım görevinin başındayken işkencecilerin eline düştü. Üç aylık tutukluluk döneminden sonra yine gizli basım görevine başlayacak ve yıllarca devam ettirecekti. TKP/ML Hareketi ve TKİH örgütlerinin Birlik Kongresi'ne açılan son Kongre için delege seçildi. Bir randevuya giderken 21 Mart 1995'te işkencecilerin eline düştü. 5 gün boyunca işkencede tutulduktan sonra, 26 Mart günü katledildi. Aylar süren onu bulma ve katillerinden hesap sorma kampanyası sonrasında 17 Mayıs 1995'te Kimsesizler Mezarlığı'nda bulundu.

Mazlum Doğan: 1958 yılında Dersim Mazgirt'te doğdu. Üniversite yıllarında örgütlü mücadele ile tanıştı. 1978'te PKK'nin Kuruluş Kongresi'ne katılarak Merkez Komitesi'ne seçilmiştir. Viranşehir'de yaşadığı tutsaklığın ardından Diyarbakır Zindanlarına götürülmüştür. 12 Eylül zulmünün Diyarbakır'da dayattığı teslimiyete ve yılgınlığa boyun eğmemiş, teslimiyete karşı direnişi yükseltmek için 21 Mart 1982'de Newroz'un isyan ateşini körükleyenlerden olmuş, asırlardır süregelen Kürt halkını imha ve inkar politikalarına karşı simgeleşen bir isim olmuş, ölümüyle direnişin ateşini yükseltmiştir.

Doğanın ayaklanmasını, insanın isyanıyla bütünleştirmek...

Kışın dinginliği ve sessizliğinin ardından, günü örten gecenin karanlığının üstünden atılması gibi doğa beyaz örtüsünün altından dirilişe geçiyor, toprakta saklı olan tohum deliyor toprağın örtüsünü, boyveriyor dünyaya kardelen direngenliğinde. Mart ayı doğanın bin bir renginin cümbüşünü, hareketin sonsuz devinimini insan oğlunun gözlerine sunuyor. Gözlerimizin önünde doğa ayaklanıyor... Mart ayı biz devrimcilerle ezilenlerin zulme karşı isyanlarını hatırlatıyor.

Halkların tarihinde kimi olaylar vardır ki, bunlar çok uzun yıllar hatta yüzyıllar o halkın ve diğer halkların tarihsel gelişiminde önemli bir rol oynar. İşte Newroz Kürt halkı ve bölgenin diğer halkları için böyle bir gündür. Bugünün anlamı üzerine ortaya çıkışı üzerine çokça şey söylene de, gerçeklik şudur ki, tarih boyunca Newroz, zulme karşı direnişin bir simgesi olarak addedilmiştir.

Devrimci Kawa'nın ardılı olmak...

Asur egemenliğine karşı savaşan Kürt halkının kavgası, Demirci Kawa'nın zalim Dehak'a karşı olan savaşımıdır. Medler bölgede egemenlik kuran Asur devletinin başkenti Nino-va'yı M.Ö. 612 yılında yakıp yıktıkları zaman, Kürtlerin esaretten kurtuluşlarını ifade eden ve "dağlarda ateş yakma" olayı olarak bilinen Newroz günü bu nedenle biraz da bayram biçiminde kutlanmaktadır. Bölge halklarının bu günü bayram şeklinde kutlamaları normaldir, çünkü Asur egemenliği bölge halkları üzerinde hem çok uzun sürmüş hem de tahripkar bir rol oynamıştır. Yani Asur egemenliğinin bölge halkları üzerindeki etkileri o denli olumsuz ve gerici bir temelde olmuş ki, Asurların yıkıldığı gün, halklar bugünü coşku ve sevinçle kutlamışlardır.

Dehak'ın alt edilişi ile gün yeni bir güne evriliyor; 21 Mart Newroz'dur; Newroz mazlumların zafer bayramıdır, yenigündür.

Mitolojiye göre asırlar önce İran Kürdistanı'nın güneyinde Dehak adında bir kral varmış. Zalimliğiyle tanınan Dehak amansız bir hastalığa yakalanmış ve bu hastalıktan kurtulmak için çocuk beyni ile beslenen bu zorba kral, demirci ustası Kawa tarafından başı balyozla ezilerek sarayında öldürülmüştür. Ve zalim Dehak'ın zulmüne uğrayan halk kralın ölmesini dağ başlarında ateşler yakarak, yeni günü de Newroz ilan ederek kutlamıştır. Her mitolojik olayda bir gerçeklik mutlaka vardır, Asur İmparatorluğu'nun sömürgeci egemenliği o denli katı, acımasız ve vahşiymiş ki Dehak'ın kendi sağlığı için taze insan beyni yemesi temeline oturtulan efsanevi anlatım bugüne dek gelmiş dayanmıştır.

O günden bugüne genelde Ortadoğu halkları ve özelde de Kürt halkı 21 Mart'ı "Newroz Bayramı" olarak kutlamaktadır. Ama esasta Newroz gününe gerçek anlamını ve değerini vermek gerekir. Newroz her türlü baskıya, zulme başkaldırının simgesidir bu topraklarda. 1982'de Diyarbakır Askeri Hapishanesi'nde işkenceyi, baskı ve zulmü protesto ederek hayatına son veren **Mazlum Doğan**'ın eyleminin tam da 21 Mart Newroz gecesine denk düşürülmesi, yine **Zekiye Alkan**'ın Diyarbakır surlarında gencecik bedenini ateş ile tutuşturması; aynı şekilde **Rahşan Demirel, Nilgün Yıldırım** (Berivan), **Bedriye Taş** (Ronahi)'in bu eylemlerini Newroz'a denk getirmesi çok anlamlıdır. "Newroz ateşi çalı çırpıyla değil, en iyi insan bedeniyle gürleşir" diyerek bedenlerini tutuşturanların bıraktıkları direniş geleneği büyütülerek yarınlara aktarılacak zorundadır. Bu eylemler Newroz'un isyancı geleneğine güç katmış ve Kürt halkının özgürlük mücadelesinde önemli yer tutmuşlardır.

Aradan asırlar geçti, krallar yerini imparatorlara, imparatorlar yerini diktatörlere bıraktı. Diğer bir ifadeyle zalimler kılık değiştirdi. Ama bu bölge halkları zalimlerin zulmüne uğramaya devam ediyor. Nitekim daha yakın zamanda, 16-17 Mart 1988 tarihinde Halepçe günümüz Dehaklarından Saddam diktatörü tarafından bir ölüler kentine çevrildi. Halepçe katliamı, kimyasal silahların halk üzerinde bu kadar geniş çaplı kullanıldığı ilk saldırıydı. Çoğunluğu kadın, yaşlı ve çocuklardan oluşan beşbin Kürt bu saldırıda katledildi. Ve bugün de çağın "modern Dehak"larının talimatlarıyla Irak kentleri bombalanmakta, çocuklar, kadınlar, erkekler katledilmektedir. Zalimler zulümlerini daha öldürücü ve katliamcı silahlarla sürdürmeye devam ediyorlar. Tüm Ortadoğu ülkelerinde gerici iktidarlarda ve halklar yıllardır bir zulüm altında, esaret içinde yaşamaktadır. Emperyalist devletlerin beslemesi olan, onların desteğiyle ayakta duran bu iktidarların bazılarının bugün ABD'nin hedefi haline gelmesi, sadece bölgede egemenlik kurmak, dünya üzerindeki hegemonyalarını sürdürmek isteyen emperyalist güçlerin kendi aralarındaki dalaşın ve gelecekteki halk ayaklanmalarının önünün kesilmesi amacıyla üretilmiştir. Ne demokrasi, ne bağımsızlık ne de özgürlük emperyalist devletlerin amacıdır; emperyalizmin tüm bunların emansız düşmanıdır... Bunu bütün tarih boyunca yaşadık, iktidarlarda olanlar zalimlerin türlü biçimlerinden başka bir şey değildir, zulüm de, esaret de her gün sonu yaklaşmakla birlikte sürmektedir.

Elbetteki süren yalnız zalimlerin zulmü değil, zulme karşı ezilen halkların direnişi de sürü-

yor. Tarih, zalimlerin zulmüne karşı bilimsel sosyalizm perspektifine uygun olarak direnen ve savaşan yeni çağdaş hareketlere ve önderliklere tanıklık yaptı, yapmaya devam ediyor. Ve bugün zulme karşı isyanı simgeleyen Newroz bayramını kutlarken yüzümüzü direniş geleneğine sahip bu topraklara çevirmenin tek doğru yol olduğunu düşünüyoruz.

Kürtler açısından son on yıllar çok önemli gelişmelere tanık oldu. Bu gelişmelerin vardığı nokta emperyalistlerin Irak Kürdistanı'ndaki Kürt beylerini yanlarına alarak, onları bölgenin önde gelen işbirlikçileri olarak konumlandıklarına kadar vardı. Kürtlerin milliyetçi karakterli direniş hattı ise uzun bir zamandır yenilgi sürecini yaşamaktadır. Bu hattı uzun bir zaman gerilla savaşı ile taşımış olan PKK hareketi bugün teslimiyetçi bir hatta durmakta, burada dahi um-

duğu desteği sağlayamamaktadır. Kürtler için Newroz'un anlamı baskılara, yasaklara rağmen bir zafer bayramı olarak kutlanması gerçeğinde gizlidir. Kimse yasaklara rağmen kutlanan bir bayramın o bayramı kutlayanlar için değerini ölçemez; kimsenin bu değeri aşığılamaya hakkı yoktur. Türkiye'de bu kutlamalar son yıllara kadar yasaklı halde gerçekleşti; son yıllarda ise egemenler "ortak kutlama"yı icat ettiler. Bizler, özellikle de böylesi koşullarda Newroz hakkında değerlendirme yaparken ezenlerle ezilenlerin savaşına nasıl anlam katacağımızı belirlemenin daha da gerekli olduğunu düşünüyoruz. Tabii ki, bu değerlendirmeyi Newroz'un başkaldırı ve direniş geleneğine uygun olarak yapacağız.

Newroz kimlerin bayramıdır? Bölgedeki her sınıftan, her zümreden tüm insanların mı? Bugünün Dehakları için Newroz bir bayram olabilir mi? Mazlum halklara yağdırılan bombaların sorumluları, katliamlara sesini çıkartmayanlar Newroz'u kutlayabilir mi? Bunların Newroz'u Kawa'nın örsünden çıkan kıvılcımın ateşlediği, dağ başlarında yanan büyük öfke ateşine benzeyebilir mi? Dehak kendi sonu ilan edilen isyanı kutlayabilir mi? Kısacası; zalimlerin zulmüne başkaldırı olan Newroz'u zalimlere suç ortaklığı yapanların kutlama hakları var mıdır? Bizce olmamalıdır. Newroz içi boşaltılarak kutlanamaz. Dolayısıyla bugün bölge halkları için Newroz'u kutlamanın anlamı, her türlü işgale, her ulustan zalime karşı, tüm ezilen halkların birliğini ve kardeşliğini savunmaktır. Yalnız savunmak değil bu uğurda birlikte savaşmaktır. Çünkü, emperyalistleri ve işbirlikçilerini hedeflemeyen hiçbir hareket baskıdan, sömürüden ve zulümden kurtulamaz. Çağdaş bir Kawa bilinci bunu gerektirir. Kürt halkı da kurtuluşunu burada aramalıdır.

Direniş geleneğini, yeni direnişlerle devretmek...

Newroz geleneğini güncelleştirmenin yolu devrimci bir bakış açısıyla Irak işgalini, işgale karşı yürütülen direnişi ve bu direniş karşısında özellikle Kürt önderliklerinin takındığı olumsuz tutumun gelecekte bölge halkları için yol açacağı tehlikeleri sorgulamaktan, doğru çözüm önerileri sunmaktan, bu uğurda mücadele etmekten geçer.

Ve tüm bu tarihi tecrübelerden ortaya çıkarılmamız gereken en önemli sonuç; bugün Newroz'u özüne uygun olarak kutlamamızın yolu emperyalist işgale, her türlü kölelik ilişkisine hayır demekten geçer. İşgalcilere karşı Kawa'nın isyan ruhunu kuşanmayanlar, Newroz'un sadece içini boşaltarak, onu gerçekliğinden kopartarak kutlamaktan kendini kurtarmazlar. Tarih ezilen halklara, uluslara zalim Dehak'ın ardıllarına suç ortaklığı yapmayı değil, Kawa'nın çağdaş yoldaşları olmayı, zalimlerin zulmüne karşı sonuna kadar savaşmayı emrediyor. Bu emre uymayanlar, gelecekteki dış güçlerde, uluslararası dengelerde arayanlar asla özgür olmayı başaramazlar. Tarihi direnişler tarihi olan ve bu uğurda çok ağır bedeller ödemesine rağmen, özgür ve bağımsız olmayı başaramayan Kürt halkının en büyük şanssızlığı proleter bir önderliğe kavuşamamasıdır. Şu açık ki; demokrasi, bağımsızlık, özgür düşünceyi ve düşüneni pratikle bütünleştirme eylemidir. Özgür ve bağımsız düşünmeyi bir yaşam tarzı haline getirmeyenler, her türlü kölelik ilişkisine son veremeyi başaramazlar. Ve çağımızda her türlü kölelik ilişkisine son verecek, özgür bir gelişmenin yolunu açacak olan proletaryadır. Proletarya önderlikli olmayan hiçbir hareket, ezilen halklar ve uluslar için özgür bir gelecek yaratamaz.

21 Mart'ta dağ başlarında yakılacak olan

ateşe, şehirlerde yakılan ateş başlarında direniş sloganları eşlik etmek zorundadır. Yüzyıllardır taşınan direniş geleneği sonrakilere ancak bu şekilde aktarılabilir çünkü. Newroz'da halay başında bu ülkenin farklı milliyetlerden emekçi insanları halaya durarak özgür bir ülke için tilili çekecektir...

GÜN'DE DÜN..

11 Mart

1976. Nixon Şili'deki seçimler sırasında Allende'nin seçilmesini önlemek için CIA'ya emir verdiğini itiraf etti.

12 Mart

1925. Çin'de Guomindang Başkanı Sun Yat-Sen öldü, yerine General Çan Kay-şek getirildi.

13 Mart

1995. 12-13 Mart gecesi İstanbul Gazi Mahallesi'nde 3 kahvehane otomatik silahlarla tarandı. Alevi dedesi Halil Kaya öldü, 20 kişi yaralandı. Mahalle halkının yaptığı protesto gösterilerine saldıran polis 15 kişiyi katletti.

14 Mart

1988. Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan bir araştırmada Türkiye'de her 32 kişiden birinin devlet tarafından fişlenmiş olduğu belirtildi. MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün fişlediği kişilerin 1, 7 milyona ulaştığı bildirildi.

1995. İstanbul Gazi Mahallesi'ndeki olayları protesto için Ankara'da düzenlenen yürüyüşte polisle göstericiler arasında çatışma çıktı, 36 kişi yaralandı.

15 Mart

1995. İstanbul'un Ümraniye ilçesinin eski adı 1 Mayıs olan Mustafa Kemal Mahallesi'nde, 13 Mart günü Gazi Mahallesi'nde polisin ateş açması sonucu 15 kişinin ölmesini protesto gösterisi yapıldı. Polisin saldırısı sonucu 4 kişi katledildi, 20'den fazla kişi yaralandı.

16 Mart

1978. 16 Mart günü öğle saatlerinde İstanbul Üniversitesi'nden çıkan kalabalık bir solcu öğrenci grubunun üzerine bomba atıldı, 7 öğrenci öldü, 31'i ağır olmak üzere 100'den fazla kişi yaralandı. Ölen öğrencilerin adları şöyle: Cemil Sönmez, Baki Ekiz, Hatice Özen, Hamit Akıl, A. Turan Ören, Murat Kurt, Abdullah Şimşek.

20 Mart

1990. Mardin'in Cizre ilçesinde kepenk kapatma eylemi yapıldı. Eylem sırasında çıkan olaylarda 4 kişi öldü. Kepenk kapatma eylemi ertesi gün Nusaybin, İdil, Silopi ve Midyat'a da sıçradı.

21 Mart

1992. Newroz kutlamaları sırasında Türkiye Kürdistanı'nda kadın ve çocukların da aralarında bulunduğu 57 kişi öldürüldü. Cizre ve Şırnak'ta Newroz gösterilerine polisin azgınca saldırması uzun süre tartışıldı. Güvenlik güçlerine ait olduğu yazılan bir araçtan bir grup gazeteciye Cizre sokaklarında ateş açıldı. Bu sırada Sabah gazetesi muhabiri İzzet Kezer öldü.

23 Mart

1996. Ankara'da öğrenciler harçları protesto eylemi yaptılar. Çıkan olaylar sonrasında Dil Tarih Coğrafya Fakültesi binasına giren polis 127 öğrenciyi gözaltına aldı. Olaylarda 51 polis ve 100 öğrenci yaralandı.

Tarihimizden öğrenip, geleceğe devretmek...

ORDAYDIK, ÇÜNKÜ EMEKÇİ KADINLARDIK...

6 Mart günü yapılacak olan etkinliğin "izinsiz" olduğu mitinge gitmeden önce açıklanmıştı ve hepimiz oraya giderken devletin saldırdığını düşünerek gitmiştik. Sabah **Saraçhane'**e yetişemeyip arkadaşlarla beraber **Beyazıt'**a gittiğimizde saldırıldığını öğrendik. Aslında gazete aracılığıyla neden orda olduğumu ve hissettiklerimi paylaşmak istiyorum sizlerle. Rakamlar gibi, haberlerin yüzü de soğuktur, ve çoğu zaman orada olup biteni hissedilen duyguların yoğunluğunu ifade etmekten uzaktır. Bu yüzden orada olmayanlara/olamayanlarla oradaki coşkuyu aktarmak ihtiyacını hissettim. Yoksa neler olup bittiğini çoğu insan hem televizyondan hem de basından takip etmiştir. Kuşkusuz burjuva medyanın **6 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü** eylemini verisi oldukça subjektif ve taraflıydı. Orada bulunan birisi olarak gazete ve televizyonlarda söylenen birçok şeyin gerçek olmadığını gözlemlerimle gördüm.

Şimdiye kadar pek çok eyleme katıldım, ancak gittiğim herhangi bir eylem kolluk güçlerinin saldırısına uğramamıştı. Bu hep ihtimal dahilindeydi ve beklemediğim bir şey değildi, Beyazıt'ta Saraçhane'de yapılan saldırıyı öğrendiğimde, o gün orada olmanın, göz altılara rağmen ısrarla o eylemi gerçekleştirmenin ne kadar önemli olduğunu düşündüm. Aslında her şey çok açık ve netti, her zaman dile getirilen doğruların aslında ne kadar katıksız ve açık olduğunu gördüm. Devrimciler olarak bir araya gelmiştik, 8 Mart'ı özüne uygun olarak, birilerinin lügatlerinden sildiği "emekçi" kısmını vurgulayarak kutlayacaktık. Çünkü öfkemiz acılarımızdan daha çoktu, çünkü emekçi kadınların yaşadığı sorunlar devletten bağımsız değildi ve biz bunun için devletin "iznini" gerekli bulmadık. Hep söylenir, biz haklılığımızdan aldığımız meşruluğumuzla ordaydık. Ordaydık çünkü sorunların çözümünün kendi ellerimizde olduğunu biliyorduk, ordaydık çünkü "bağımsız" kadın örgütlerini değil, kadın ve erkeğin el ele, ortak mücadelesini savunuyorduk, değişerek ve değiştirerek önce kendi içimizdeki burjuva karargahları bombalayıp, bin yıllardır taşıdığımız geleneklerin ve feodal değer yargılarından birlikte arınmak için mücadele içerisinde değişen/değiştiren olacağımızı biliyorduk...

Beyazıt Meydanı'na doğru yürürken, devrimci gruplar birbirine karışmıştı ve hep bir ağızdan atılan sloganlar ortaktı. İnsanların hep birlikte yumruklarını havaya sıkarak attıkları coşkulu sloganlar, yıldırma politikasının o an orada bulunanlar açısından geri teptiğini gösteriyordu.. Birkaç saat önce yaralanan, gözaltına alınan, yerlerde sürüklenen arkadaşlarımızın hıncıyla daha bir gür çıkıyordu sesimiz, devlet yine bastırmak için yaptığı bir hamle ile coşkunun daha da büyümesine sebep olmuştu istemeksizin. Az önce saldırı olduğunu biliyorduk, az sonra saldırı olabileceğini de! Kolluk güçlerinin meydanı çepeçevre kuşattığını ve yaptıkları büyük yığınağı görünce saldıracakları daha da netleşmişti kafamda, ama ben eylem başlamadan saldıracaklarını düşünüyordum ki, bu tahminim yanlış çıktı.

Eylem başladıktan sonra o çok sevdiğim "bedel ödedik, bedel ödeceğiz!" sloganını haykırırken, öfkeden yüz hatlarımın geril-

diğini fark ettim. Basın açıklaması okunurken polis köpeklerinin sesleri geliyordu, kolluk güçleri psikolojik olarak baskı yapmak isteseler de alanda haykırılan öfkeli ve coşkulu sloganlar onların köpeklerinin seslerini bastırıyordu. Polislerin bir kısmının gaz maskelerini eylem devam ederken takmış olmaları, saldıracak olmalarının en belirgin kanıtlarından biriydi. Kesin olan şurasıydı ki, polis sabahki saldırıdan sonra oraya da saldırmak için gelmişti, orada sadece saldırının ne zaman yapılacağı ayarlandı. Saraçhane'den gözaltına alınanların Beyazıt'ta eylem yapılmasına engel olacağını ummuşlardı ama gelen kitle saldırıyı göze alarak gelmişti oraya.

Tüm bunları yazarken aklımdan şunlar geçiyor; daha bir yıl önce evde televizyonu

açmış haberleri izlerken yerlerde sürüklenenler, polis tarafından coplananlar, yüzlerine gözlerine gaz sıkılanları gördükçe -doğrusu ne yalan söyleyeyim oldukça ürkütücü geliyordu- olanların ne kadar "korkunç" olduğunu düşünüyorum ve yerlerde sürüklenenler için üzülüyordum. Şöyle düşünüyordum: "boş yere dayak yemiş oluyorlar, ne değişiyor ki?" Polise tepki duyuyor, eylemcilere

ise üzüntü ve acımanın karışımı olan duygular hissediyordum. Bunları neden yazıyorum? Çünkü biliyorum ki, toplumun bir kısmı pazar akşamı Beyazıt'ta saldırıya uğrayanları izlerken bunları aklından geçiriyordu. Bir yıl önce onlar gibi düşünen oysa şu an, harcanan hiçbir emeğin boşa gitmeyeceğini gören ve düşünen bir insan olarak Beyazıt'ta emekçi kadın ve erkekler için yapılan saldırının öfkemi ve sınıf kinimi bilettiğini görüyorum.

Eylemde türküler söylenip halaylar çekildikten sonra yavaş yavaş dağılma hazırlıklarına başlamıştık ki, arkadan "polis saldırıyor" sözleri üzerine kendimizi sahafçılara doğru geri çekilirken bulduk. Bu benim uğradığım ilk polis saldırısıydı ama üzerinde durmakta fayda var, şunu belirteyim ki ey-

güçlerinin nasıl bir "insan hakları eğitimi"nden de geçirildiğini bizzat görme şansım oldu.

Gözaltına almak gibi bir derdi olmayan polis, önce yere düşürüyor, sonra her gelen geçenden bir cop darbesi hediye ediyor, arada geçerken insanların yüzüne doğru biber gazı sıkıyordu. İnsanların özellikle kafalarının coplanması bana hep karşı oldukları düşünceleri beyinlerinden silip atma isteğinin bir yansıması olarak gelmiştir, o günde en fazla kafasına cop yedi insanlar. Sanki "gidin güle oynaya zıplayın, ne işiniz var burada?" mesajını vermeye çalışıyorlardı.

Şöyle bir anlayışım yoktu; ben oraya polisle çatışma amacıyla gitmedim. Ben oraya ezilen emekçi bir kadın olarak, benim taleplerimi haykırarak birlikte, orada taleplerimi haykırarak için gittim. Yaşadıklarım bu istemlerimin doğal bir sonucuydu diye düşünüyorum.

Tarihten bugüne kadar bizden öncekiler nasıl direnenek elde ettikleri kazanımları ve mücadele geleneğini bize devrettilerse, bizim de bizden sonrakilere bu geleneği büyüterek devretmemiz gerektiğini düşünüyorum. Kuşkusuz **6 Mart Beyazıt** eylemi yüzlerce yıllık mücadele tarihinin denizinin, ülkemiz parçasında küçük bir damlasıydı, ama devrimci dayanışmanın ve irade ortaklığının güzel örneklerinden biriydi. Benim içinse bir ilkti, ama biliyorum ki son olmayacak... Sistemin en yaman çelişkilerinden birisidir bu, kendi kurtuluşunu sağlamak için yaptıkları kendisine karşı olan öfkeyi ve kini daha da biletiyor! Heyecan mı dediniz, o hep var ama **Rosa Lüksemburg'**ün sözleri yankılanıyor kulağımda: vardık, varız, varolacağız!

Oraya gelen analarımızdan öğreneceğimiz çok şey var diye düşünüyorum, çünkü biliyorum ki onlardan öğrendikçe bizim de çocuklarımızı ve kardeşlerimize öğreteceğimiz çok güzel bir şey var: iki şeyden emin olabiliriz; direneceğiz ve kazanacağız!

Bir İşçi-köylü okuru

Demokratik Kadın Hareketi

1. KURULTAY'INI GERÇEKLEŞTİRDİ

2003 yılında çalışmalarına başlayan **Demokratik Kadın Hareketi 26-27 Şubat** tarihlerinde **Kurultay** gerçekleştirdi. Bağcılar'da bulunan **Yeni Kardelen Kültür ve Sanat Merkezi**'nde "**Kurultay**"la örgüte, örgütle özgürlüğe" sloganıyla gerçekleştirilen Kurultay iki gün sürdü.

1. gün kendi içine dönük bir program ortaya kondu bunun üzerine tartışmalar yapıldı. Demokratik Kadın Hareketi'nin tanım, amaç ve talepleri üzerinde yapılan tartışmaların sonunda DKH'nin tanım, amaç ve taleplerini içeren deklarasyon netleştirildi. Son olarak MYK ve DK seçildi.

2. gün ise tüm kadınlara ve kurumlarla açık olarak gerçekleştirildi. Açılış konuşmasını DKH adına Ashlan Mutlu yaparak 1. günün sonuçlarını aktardı. Sinevizyon gösteriminin ardından 2. Günün gündemi olarak belirlenen "**Kadın mücadelesini yükselte-**

lim" başlığı altında serbest tartışmaya geçildi. İlk sözü DKH'yi temsilen **Eylem Yıldız** aldı. Yıldız "kadının ezilmesinden çok kadının mücadele tarihinin ve bugünün bizim için önemli olduğunu bu konuda farklı perspektifler sunacak olan kadınlara kadın mücadelesinin nasıl ortaklaştırılabileceği üzerinde durulması gerektiğini" ifade etti. Ardından EKB adına **Nahide Kılıç** söz aldı. Kılıç, bağımsız bir kadın örgütlenmesinin önemini vurgulayarak kadın örgütlenmesine ilişkin görüşlerini belirtti.

TUYAB adına katılan **Seza Mis Horuz** hapishanelerde yaşanan sorunlara, ağırlaştırılmış tecrite değinerek tutsak yakınları olarak örgütlü mücadelenin gerekliliği üzerinde durdu. **Partizan** adına katılan **Çiğdem Yılmaz** kadın sorununun toplumsal sorunlarla olan bağına vurgu yaparak kadının kur-

tuluşunun Demokratik Halk İktidarı'nın kurulmasıyla mümkün kılınabileceğini belirtti.

Kurultay'da sırasıyla Kadın Dergisi'nden Avukat **Züleyha Gülün**, EHP'li kadınlar adına **Naşide Güneş**, Ankara DKH adına **Nurten Karataş**, araştırmacı-yazar **Sibel Özbudun**, şair **Ruhan Mavruk**, Cumartesi Anneleri adına **Naşide Ocak**, YÇKM adına **Zuhal Giyen**, BDSP'den **Gülcan Geyran** söz alarak kadının toplum içinde yaşadığı sorunları ve alternatif çözüm önerilerini ortaya koydular. Kurultay'da **İzmir DHP**, Çukurova DHP, **Devrimci Demokrasi Gazetesi**, İngiltere YÇKM Komitesi, **Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nden tutsaklar**, Avrupa DH Konfederasyonu, **Elbistan Cezaevi** Kadın tutsaklarından **Özlem Aydır**, Yazarlar Sendikası Genel Sekreteri **Gülsüm Cengiz** ve **Mor Çatı Kolektifi**'nden gelen mesajlar okundu.

Tohum Kültür Merkezi Kısa Film Festivali öncesi;

GENÇ SİNEMA GERİLLALARI 1968-1971 arası...

Devrimci Genç Sinema Dergisi'nin 1968 Ekim'inde çıkan ilk sayısı ve 1971'de Şubat atlanarak çıkarılmış 16. ve son sayısı... 1971 Nisan... Yani 12 Mart 1971 Askeri Darbesi'nden yalnızca onsekiz gün sonra...

Kendilerine "Genç Sinemacı" diyen kırkı aşkın insanın Eczacıbaşı Holding Yönetim Kurulu Başkanı Şakir Eczacıbaşı'nın kurucusu ve dönemin başkanlığını yaptığı ve Onat Kutlar'ın da yöneticiliğini yaptığı Türk Sinematek Derneği ile Hisar Film Yarışması'nın oluşturduğu ortamda bir araya gelmelerinin ve izlenmelerinin öyküsü...

Bu yazı öykünün düşünsel altyapısını dönemin Devrimci Genç Sinema Dergisi'nde yayınlanan ve şu an hayatta olmayan birkaç genç yönetmenin yazılarından özet alıntılarla anlatmaya çalışacak. Bu yazının Türkiye'de 1968'de genel olarak yaşanan düşünsel yapıdan çok apayrı olduğunu söylemek doğru olmaz kuşkusuz. Genç Sinemacıların o dönemin ülkemizdeki devrimci çıkışından ve dönemin devrimci gençlik önderleri İbo, Deniz, Mahir'den düşünsel olarak etkilendikleri belirtilebilir...

Devrimci Genç Sinema Dergisi'ne yazmış olanlardan ve genç yönetmen Mehmet Gönenç; birinci sayıda "Özgür bir sinema" başlıklı yazısında diyor ki: "Kapitalist bir aşamının bir ürünü olan sinema, düzenin kendine özgü üretim biçimine göre koşullandırılmıştır. Kapitalist düzen içinde sinema, bir yanıyla büyük seyirci yığınlarını etkileme açısından toplumsal, öteki yanıyla yapımcıya ve onun kazanç eğilimine bağlı olarak bireyseldir. Bu iki nitelik sinemanın temel çelişkisi olarak bir arada oluşagelmıştır bugüne dek. Bir takım öz ve biçim kalıpları ve onları sürekli olarak tekrarlayan memur-yönetmenler, karanlık salonların bilinçsiz tiryakisi biçiminde ortaya çıkan seyirci tipi bu temel çelişkinin doğal sonuçlarıdır. Ve giderek az gelişmiş ülkelerde emperyalizmin halkı afyonlamasına da yardımcı olurlar. Gerçek bir sinemacıyı tedirgin eden ve onun her türlü özgürlüğünü ortadan kaldıran bu durumun mutlaka aşılması gerekmektedir. Bu gereksinme, az gelişmiş ülkelerdeki Genç Sinema savaşının ortak amacını ortaya çıkarır. Bu amaç da düpedüz özgür ve devrimci bir sinemadır. Dikkatle bakıldığında savaş özellikle Türkiye gibi az gelişmiş ülkelerde siyasaldır. Çünkü düzen değişmedikçe, üst yapısal bir kurum olan sinema da değişmez. Böylece genç sinemacının siyasal sorumluluğu ve eylemi kaçınılmaz bir sonuçtur..." (Sayı 1-Ekim 1968-Sayfa 13)

Mehmet Gönenç ikinci sayıda "Sanatı halka götürmek" başlıklı yazısında şunları söylüyor; "...her egemen ve yönetici sınıf kendini tasfiye edecek anti-tezi de kendi düzeninde yaşatır ve geliştirir. Belirli koşullar altında halkı bilinçlendirmede son derece etkin olan sinemayı da halka iyice sevdirdiler. İşte biz "Genç Sinemacılar" bu anti-tezi hem estetik, hem de siyasal yönden tarihin akışı doğrultusunda geliştirmeyi bir ödev sayıyoruz. Bunun savaşını yapmak için varız. Bu savaş, Anadolu'nun en uzak köşelerinde haksız olarak uykuya yatırılmış olan halkın sanatını ortaya çıkaracaktır..." (Sayı 2-Kasım 1968-sayfa 14)

Kısa Film üzerine-2

Üçüncü sayının yazısı, Yeşilçam'a eleştiri: "Halka biraz daha körlük" "Bir afyon sineması vardı. Görevi uyutmaktır bu sinemanın. Evrensel bir şebeke yönetir bu sinemayı: Kapitalizm. Uykuyu ilaçları ülkeden ülkeye geçirir ama amaç birdir; Halkı afyonlamak ve uyutarak para kazanmak..." (Sayı 3-Aralık 1968-Sayfa 11)

Dördüncü sayıda... Mehmet Gönenç'in "Küçük Bir Bakış": "...ve savaşın uzantıları: "Yeni dalga", "Brezilya yeni Sineması", "Genç Çek Sineması"... Hepsisi de ilk bakışta değişik görünümde. Kanmayın görünümlere. Her yerde savaş varsa; her yerde mutlak haksızlık, mutlak bir eziklik ve mutlak bir sömürü olayı vardır. İnanyor musunuz? Yaşayın da görün. Sizin bedeniniz belki yaşayamaz ama devrim sonrası o mutlak çağda çocuklarınız bilecektir ki bugünkü evrensel savaşın tek yönü insanın yeni insana karşı gereksiz varlığı olan insan sanılarının artık hiç de aldatıcı olmayan köhne durumuna karşı köhne bir özgürlüktür. İşte o kadar. Bunu böyle bilirsiniz..." (Sayı 4-Ocak 1969-Sayfa 9)

Devrimci Genç Sinema dergisinin altıncı sayısında Mehmet Gönenç "halk" kavramını irdelemeye çalışıyor: "Halktan yana sinema halkçı değildir":

Nedir halktan yana sinema?

Halkı afyonlamayan, halkı karanlık salonlarda toplumsal gerçeklerden uzaklaştırmayan, tam tersi onu, yapıt-seyirci diyalektiğinin kaldıracında devrim ve sınıf bilincine götüren sinema, halktan yana bir sinemadır. Taviz vermeyen, doğruları en etkili bir biçimde anlatan bir film halktan yana sinemanın içine girer. Yönetmenin kendi kişisel deneyini, toplumsal çelişkilere devrimci bir perspektif içinde başkaldırışını önerir halktan yana bir film. (Sayı 6-Mart 1969-Sayfa 23)

Devrimci Genç Sinema dergisinin altıncı sayısında genç yönetmen Altan Yalçın "Devrim Estetiği" başlıklı yazısında şöyle yazıyor: "...Devrim yaratır estetiğini, arınmış ve sürekli yenilenen bir biçimde. Yenilenme ve aşma özündedir sanatın. Sürecin güzelliği, çatışmanın güzelliği oluşturur devrim estetiği. Sahte olan herşey sömüren, tutan ve öldüren düşer karanlığına unutulmasın. "Devrim yaratır estetiğini" yinelenen sağlam ve tutarlı. Görülmeyen apaçık ve yalın hissiyatının güzelliği. Söpanın yerini alan makinanın, makinayı yöneten insanın, kendisini bulan ve bir de şartlandıramayacak olan insanın güzelliği. Sömürülme, sömürmeyen insanın güzelliği. Somut olan fırlatır gökyüzüne. Somutlaşır topraktan biten. Kof yapıların çöküşü ve bunların gösterilişi ve de tek gücün emekçiler olduğunun güzelliği sanatçı bu sağlam ve ayrı güzelliklerden kurar yapısını. Devrimi kendi içinde

ve eylemi içinde geliştirir. Basar ülkenin kültürüne damgasını, yoruma eleştiriye bütün içtenliği ve bilinciyle açık. Devrimin estetiğidir bu..."

Altan Yalçın'a göre Devrimci Çek Sinemacılar: "Sinemanın gerillalarıdır": "...alın yazısı bütün diğer geri bırakılmış ülkelere koşut bir ülkenin torunlarıdır. Küçümsemeye, horlamaya, ezilmeye ve sömürülmeye alıştırmış bir ulusun çocukları. Alanımız sinemadır. Haberleşme araçlarının en korkuncu, en güçlüsü ve en etkini..."

"...yardımcı bir sinemaya duyulan özlem, mevcut düzeni sürdürme kaygısı taşıyanlarla, o düzeni değiştirmeye yönelenler arasındaki savaşı zorunlu kılmıştır..." "ve devrimci genç sinemacılar bu savaşın gerillalarıdır"... (Sayı 6-Mart 1969-Sayfa 23)

1995'te yitirdiğimiz Mustafa Irgat, Devrimci Genç Sinemacıların en genci idi. İkinci sayıda "Sinemaya Doğru" başlıklı yazısında diyor ki; "Göründüler, geçmişten geleceğe, gelecekte geçmişe, geçmişin sessizliğini yıkacak olan çığlığın kıyısında, yaratmanın iki kez yaratma olduğu geleceğin kıyısında. Sinemada çıkışı bulmak için durmadan direnen güçler var; kırılmalarla, ıssızda, yoksulluklarda direnen güçler. Bundan böyle tüm ikilemleri saptamak gerek. Ak alın devrinin kültürünü tanımladıktan sonra, bu yıkıntılar görünümü karşısında yenileşmemiş olmalıdır..."

"...Özlem, yitip giden anın en doğru yansımaları özlemek; anın duyulmasını ve görülmesini özlemek. Bir gün gelecek yanlışları doğruları dengelemek, tutarsızlığın maskelerini koparıp dipsiz kuyulara indirmek; yüce patlayışı pekiştirmek. Kavganın çağdaş sinemacısı kavganın yazar. Kurduğu düşünce yoğurur onu... Sürgün çaresizlikler bir gün yerlerini sürgün direnişlere bırakırlar. O gün her "çekim" sorumluluğun görüntüleşmesidir; görüntüleşip sorumluluğu büyütmesidir belki de. Silah kuşanmak binlerce umutlanmaktır; susmak ve değişmek silah kuşanmanın amudu" ... (Sayı 2-Kasım 1968-Sayfa 4)

Genç Sinemaya Dair Son Söz; Sinema bir eylemdir... Düş kurmakla başlar ve düşlerin peşisıra yol alır. Geçtiğimiz ve bu sayımızda belleğimizi yeniden yoklayıp dönemin Sinema Gerillalarının düşlerini yazmaya çalıştık. 1967-68 yılları. Sokaklarda özgürlük şarkıları söyleniyor. Sokaklar "yolumuz devrim yolu gelin gardaşlar gelin" marşlarıyla inliyor. Ve Genç Sinema, bugün nedense kimsenin hiç söz etmediği dergiler ve üretimleri bugüne aktarılamamış Genç Sinema... Bir kutu daha fazla film alabilmek için, yeni bir kamera, yeni bir oyuncu edinebilmek için herşeyini vermeye hazır olmak... Ama perspektiflerine sicim geçirerek üzerine negatif sarılıp leğenlerde yıkanan, kimi zamanlar da kollu masalarda, kimi zaman büyüteçle kare kare kurgulanan filmler. Nefes nefese an yakalama telaşı... Tanıklar, dergi sayıları, tartışmalar... Acılar... Hesaplaşmalar... Sevinçler... Mutlu yıllara olan umutlar...

İşte Genç Sinema bu koşullarda kuruldu.

Bildirisinde ve Genç Sinema dergisinde ve özellikle kısa süren hayatında bu çıkışın temel olarak üç vurgusu vardı: Türkiye'de ilk sinema gösterilerinin saray denetiminde, film çekimlerinde ordu bünyesinde başladığını...

Ve sonra 1939 faşist Mussolini yasalarıyla birlikte yürürlüğe giren sansür tüzüğü'nün savaş ve tek parti koşullarıyla bu sürece eşlik ettiğini düşünecek olursak Yeşilçam'ı kuşatan ideolojik iklimi de kavramak mümkün olacaktır. İşte Genç Sinema böylesi bir ortamda yola çıkmıştır. Kısa Film ve Belgesellerle yola çıkan genç bir hareketti. Onların düşleri kızıldı ve filmleri dağ kokardı, insan kokardı.

Devam Edecek
MUTLU ŞAHİN

MART AYI
ETKİNLİK PROGRAMI

5 MART CUMARTESİ 2005

SÖYLEŞİ
"ŞAN OLSUN 8 MART'I
YARATANLARA VE
YAŞATANLARA"

TIYATRO
"UYANIŞ" (B.BRECHT)
BARBARA HALK SAHNESİ
SAAT: 14:00

20 MART PAZAR 2005

FOTOĞRAF SERGİSİ
AÇILIŞI
"KARELERLE
ORTADOĞU'DAN
İŞGAL VE DİRENİŞ"

SÖYLEŞİ
MÜZİK DİNLETİSİ
SAAT: 15:00

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ
Soğanlı Mah. Mimar Sinan Cad.
No:62/5 Bahçelievler/İSTANBUL
TEL: 0212 643 22 33

SSK'da tüm kapılar özelleştirmeye açılıyor

SSK ve bazı sağlık kuruluşlarının Sağlık Bakanlığı'na devrine ilişkin tasarı, 19 Ocak 2005'te resmileşti. 21 Şubat'tan itibaren fotokopiden, ilaca kadar oluşan çeşitli kuyruklar halkın acılarına acı eklerken, öfkeyi de büyüttü. Hükümet ise basını suçlu göstererek, kuyrukları abarttığını öne sürdü. Oysa kuyruklarda bekleyen halk hiç de öyle düşünmüyor...

Herhangi bir kuyruğa takılmadan hastaneye girdiğinizde halsiz, takatsiz insan selinin uğultusu içinde danışmayı bulmaya çalışırsınız. Sevkiniz ve sağlık karnenizi göstererek yaptığınız ilk başvurunun ardından **"fotokopi çekeceksiniz"** sözüyle başlayan **"tedavi süreci"** ve ardından karne, kimlik fotokopileri, muayene olmak istediğiniz poliklinik için bilgi işlem den sevk, sonra servisten numara sırası, bu sıra numarasını aldığınızda bulabildiğiniz herhangi bir yerde muayene olmak için uzun bir bekleyiş ve muayene... Sonra tahlil, röntgen, EKG vb. Herbiri için girdiğiniz uzun kuyruklardan sonra sağlam çıkıp tetkikleri verebilirseniz, size söylenen tarihlerde gelip tahlil sonuçlarını alma kuyruklarına girmeye adaysınız. Sonrası, henüz sıra gelmedi...

Altı aylık bir çalışmanın ürünü olan SSK hastaneleri ve bazı sağlık kuruluşlarının Sağlık Bakanlığı'na devrine ilişkin tasarı **18 Ekim 2004** tarihinde Bakanlar Kurulu'nda imzaya açıldı. **28 Ekim 2004** tarihinde imzalar tamamlanarak Meclis'e gönderildi. Tasarı **6 Ocak 2005**'te yasalaştı.

7 Ocak 2005'te Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer'in onaylamasının ardından yasa, **19 Ocak 2005**'te Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi ve SSK Hastaneleri Sağlık Bakanlığı'na devredildi.

19 Ocak Cumartesi gününe rastladığı için fazla sorun yaşanmadı. Ancak yaklaşık 37 milyon kişinin faydalandığı eski SSK Hastaneleri'nde **21 Şubat 2005**'ten itibaren yukarıdaki tablo yaşanmaya başladı.

Personel ve hastalar yeni sistem hakkında bilgi sahibi değildi.

Sağlık karnesi ve nüfus cüzdanı fotokopisi istendiği için fotokopi kuyrukları oluştu. Bu kuyruklar muayene de de yaşandı.

İlaçların alınabilmesi için reçetenin başhekimliğe onaylatılması zorunluluğu onay bölümü önünde kuyruklara neden oldu.

Anlaşmalı 15 bin 500 eczane, yazı gönderilmediği için, bu eczanelerin sistemleri arızalı olduğu için, ya devletten alacağını tahsil etme noktasında hiçbir güvenleri olmadığından ilaç vermek istememesi ya da SSK ile anlaşmalarını bozduklarından sistem

oturana kadar hastalara ilaç vermeyeceğini açıkladığından tek ilaç alınabilecek olan hastane eczaneleri önünde de kuyruklar oluştu.

SSK ve Bağ-Kur birleştirildi, birleştirilince yoğun talepten kaynaklı kuyruklar oluştu.

Üniversite hastanelerine ve özel hastanelere yapılan sevklerin geri dönmesiyle kuyrukların artması vb. birçok nedenle açıklandı **"nedenini anlamıyorum"** diyen Başbakan. Medya olayın sadece yığılma ve izdiham kesitini incelerken, sağlığın paralı hale getirilmeye çalışılmasından ise hemen hemen hiç bahsetmedi.

Aylardır eylem yapan sağlık emekçileri yasaya karşı muhalefet örmeye çalıştı. Bu muhalefeti örerken yaşanacaklar hakkında söyledikleri herşeyin bugün tek tek yaşandığını görüyoruz. Ancak hükümet ortamı hala toz pembe göstermeye çalışırken Sağlık Bakanı **Recep Akdağ** **"Öncelikle şunu ifade etmek isterim ki uygulama, Türkiye çapında olumlu sonuçlar vermeye başlamıştır. Özellikle poliklinik hizmetimizde belirgin artış vardır. Örneğin, günde 1.500 hastaya**

bakan bazı hastanelerimizde bu sayı 2.500'e çıkabilmiştir. Poliklinik hizmetleri açısından bakıldığında kapasite artışı sağlandığı rahatlıkla söylenebilir" diyerek tek çatı uygulamasıyla tüm sağlık kuruluşlarının devletin himayesinde olmasıyla vatandaşın daha ucuz ve daha nitelikli sağlık hizmeti alabileceğini savunuyor, 9 çocuklu 71 yaşındaki **Muhsin Öztürk** ilaç peşinde koşarken kalp krizi geçirip hayatını kaybettiği günün ertesinde. Sabahın üçünde hastane kapılarında yaşını doldurmamış çocuklarıyla, kalp hastası, kanser hastasıyla bekleyen insanları nereye koyacağını bile bilmeyerek.

Türk Sağlık-Sen Genel Başkanı **Önder Kahveci** **"hükümet anlaşmaz bir inatla tüm önerilere kulaklarını tıkayarak böyle bir uygulama başlatmıştır"** diyerek olayı basit bir inatla sınırlandırmakta, sağlığın paralı hale getirilmesi için adım adım özelleştirmeye doğru gidildiğini göremekte midir acaba?

Ya da henüz devlet elindeyken ödenmek zorunda olan katkı paylarını İTO Başkanı **Gencay Gürsoy** **"Katkı**

"Zaten ayakta zor bekliyorum, kalan ömrümü de hastanelerde tüketeceğim. Yetkililer özelleştirme kararı vermeden önce gelip şu rezaleti görsünler. Kimsesiz ve yaşlı insanlar resmen bu kuyruklarda ölüme terk ediliyorlar. Hani nerede kolaylık? Dama taşı gibi bizi oradan oraya atıyorlar. Verdiğimiz oylara yazıklar olsun"

payları için 80 kuruşu maştan kesip bürokrasiyi azaltabilirler ancak sistemin kendisi paraya kilitlenmiştir. İnsanlar sağlık hizmeti almak için cebinden daha fazla para ödemek zorunda kalacaklar. Genel sağlık sigortası uygulanmaya başlandığında ise yüzde 50'ye varan katkı payları yasal hale gelecek" uyarılarına herhangi bir açıklık getirememektedir. Bahsi geçen 80 kuruş Sağlık Bakanlığı'na devir işlemi gerçekleştikten sonra muayene olmadan önce ödenmesi gereken para, başka bir kuyruğun oluşum nedeni. Bu kuyruğu azaltmak için önerilen çözüm yöntemi ise miktarın emekli SSK'lıların maaşlarından kesilmesi, halen çalışanların ise Sağlık İşleri Müdürlüğü'nden 80 kuruşluk pullar satın alması.

Yasada henüz belli olmayan bir konu özellikle malûl SSK'lıların akıbetini belirsizleştiriyor. 506 sayılı kanuna göre sakatlanan veya hastalanan bir SSK'lının malûlen emekli olabilmesi için SSK Hastanelerine ait sağlık kurulundan rapor alması gerekiyordu. Artık ortada SSK kalmadığına göre kanunda değişiklik yapılmaya kadar hiçbir SSK'lı malûlen emekli olamayacak. Yine Sağlık Bakanlığı'na devredilmesiyle birlikte SSK personelinin akıbetinde de herhangi bir netlik yok. Personel de devre tabi tutuldu. Ancak fatura kontrolü için 4.500 çalışan kapsam dışında bırakıldı.

Yaşananların ve yaşanacakların ticari kaygılarla IMF'nin direktifleri doğrul-

tusunda gerçekleştiğini düşündüğümüzde bu tablo daha da vahimleşecek gibi görünüyor. Bunu Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu "yasanın hazırlığı aslında 58. hükümet döneminde başladı. Dolayısıyla o zaman IMF veya başka bir uluslararası kuruluşun bu konuda sürece dahilliği yoktu. Ancak bugün IMF ve DB'nin bu konuda çeşitli görüşleri var" açıklamasının sonrasında katlanılamayacak dereceye gelen kuyruklarda çıkan sıra kavgasında Bezanı Alem, Valide Sultan, Vakıf Gureba Eğitim Hastanesi, Güngören Semt Polikliniği'nde 43 yaşındaki Hasan Kekeç'i bıcaqlayan Şehmuz Arslan'ın "para için hepimizi çıldırttılar" çığlıklarında ifadesini buluyor.

bu faturayı kime yıkacaklar. Kaynak bulunamayınca özelleştirilecektir."

Ya da sağlık harcamaları içinde ilaca ayrılan payın yüzde 60 olması ancak bu paranın yüzde 50'sinin ithal ilaçlara giderek kamudan özele, özelden yurtdışına kaynak aktarılması da önümüzdeki günlerde kâr getirmediği için SSK dispanserlerinin de kapanmasının söz konusu olması özelleştirmeye doğru şimdiden adım adım yol alındığını ispatlıyor. Ya da en çok kanser hastalarının etkilendiği yeni sisteme ilişkin Sağlık Emekçileri Sendikası "ülkemizdeki sağlık ortamının sorunlarını çözecek anlayış değişikliği üzerine çalışmalı" eleştirisini yaparken eczanelerin ve hastanelerin hastaları ithal ilaçlara yönlendirmesi örneği yine ispatlamaktadır.

Böylesi bir fırsatı elden kaçırmayan CHP'liler ise hastaneleri dolaşarak halkın sıkıntılarını "ortak olmayı" kendine bir görev olarak görüp bir yandan da kendi propagandasını yaparken Muhammed Ali amca "onların çocukları, kendileri buralara geliyor mu hiç? Bu eziyetleri çekmişler midir hiç? Güvendik oyumuzu verdik. Bunu düşman yapmazdı. Bir daha da oyu versem, Allahından bulacaklar elbet. Sabahın 6'sından beri bekliyoruz. Bir aydır ameliyatlı hastayım ben, hani neredeler?" derken aslında ne AKP'nin ne CHP'nin ne de bir başka partinin kendileri için düzenlemeler yapmayacağını farkında.

Ancak nasıl çözülür diye sorduğumuz soruya da cevap vermekte zorlanıyorlar. Çözümün Meclis'ten geçmediğini, bugün SEKA işçilerinin başlattıkları direnişten feyiz alarak hemen hemen hergün yeni bir direniş başlatan işçi sınıfının omuzlarında yükselerek herkesin insanca bir yaşam düşlerinin gerçekleşmesinin örgütlü mücadeleden geçtiğinin yakıcılığını daha fazla hissettiği bugünlerde en temel insan hakkı olan sağlığın ve eğitimin paralı hale getirilmesine karşı tek çözüm örgütlü mücadele etmektir. (İstanbul)

İşçi-köylü'den

BUSH'UN FİYASKO GEZİSİ VE İNCİRLİK ÜSSÜ İLE BİRLİKTE YENİ ÖDEVLER

ABD başkanı Bush'un Avrupa gezisi ardından yapılan açıklamalar ve yaşanan gelişmeler, yeni dönem saldırı politikaları ve sinyallerinin tartışılmasına sahne oldu. "Yeni mesajlar" yoktu yapılan açıklamalarda. Saldırı planları ve tehditleri üzerinde bir kez daha durularak, uşakların önüne yeni görevler konuldu. Uyarılması gerekenlere mesajlar bir kez daha açık bir şekilde gönderildi.

Bush'un Avrupa turunun amacına yönelik çeşitli açıklamalar ve yorumlar yapıldı. Bu yorumlardan mantığa en uygun olanı ise ABD'nin mevcut tıkanmış gidişatının zorunlu bir sonucu olduğu yönündeydi.

Irak seçimlerinden istediği sonucu alamayan Şiilerin gelişimini engellememesi, ardı ardına patlayan bombalar, direnişin gücüne karşı işgalin zayıflayan gücü, Kafkaslar'da sağlanamayan denetim, İran ve Suriye'ye yönelik tehditler ve daha bir dizi gelişme, sıkışan çemberin birer halkası niteliğindedir. Bush'un Avrupa ziyaretini zorunluluğun bir sonucu olarak da yorumlamak ve görmek mümkündür. Zira en başında Irak çıkmazı halen devam etmektedir ve daha uzun süre edecek gibi görünmektedir.

Bush Avrupa'da ziyaret ettiği ülkelerde başta Irak olmak üzere çeşitli konularda destek ve yardım istedi. Ancak bu konuda yapılan yardımlar tam anlamıyla bir fiyasko ile sonuçlandı. Gelişen dönemde özellikle ABD açısından, Avrupa ülkelerine yönelik bu yakınlaşma çabası bir anlamda yukarıda ifade ettiğimiz sıkışmanın da bir ifadesidir. Çünkü Bush'un Avrupa ziyaretinin ardından ABD basını tarafından yapılan yorumlarda "Bush'un dış politika ekibi, ilk döneminde, Avrupa'nın birli-

ğinden ziyade iç çelişkileriyle ilgileniyordu" denildi. Ancak bu politika gelişen aşamada iflas etti ve Bush Avrupa kapılarına düştü.

Bush'un gezisinin temel noktalarını, Ortadoğu'nun "demokratikleştirilmesi", Çin'in büyümesi ve Rusya'daki gelişmeler oluşturdu. Bush önümüzdeki dönem açısından Avrupa ülkelerinin kendisine hangi oranda, ne kadar destek sunabileceğini tartmaya çalıştı. Bir anlamda bu konuda nabız yoklamasına gitti. Ancak yokladığı nabızların çok güçlü atmadığı bir gerçek. Önümüzdeki dönemde bu düşük ritimli nabızlarla ne yapabileceğini ise göreceğiz.

Bu ziyaret ABD açısından istenilen başarıyı sağlamadı. Çünkü özellikle Ortadoğu ve son dönem dillendirilen Suriye konusunda ABD ile birlikte davranma konusunda eğilim içinde olsalar da, Avrupa ülkeleri askeri bir müdahaleye kesinlikle karşılar. Bush'un Putin'le Slovakya'da yaptığı görüşme ise benzer bir fiyasko ile sonuçlandı demek yerinde olacaktır. Son dönem yapılan açıklamalarda sıkça geçen "Rusya'da demokrasinin zedelendiği" açıklaması bir tehdit olarak yorumlandı. Ancak Putin'in bu tehditleri dikkate aldığı yapılan görüşmelerin sonucundan yansıyanlar. Elinde petrol ve enerji gibi önemli bir güç bulunduran Rusya'nın bu "tehditleri" dikkate alarak "demokratikleşme" konusunda adım atmasını beklemek yerinde bir beklenti olmayacaktır. Yapılan görüşme de Putin ile Bush'un "uzlaştıkları" tek nokta "nükleer terör tehdidine karşı ortak mücadele" oldu. Kısacası Bush Avrupa ziyaretinden umduğunu bulamadı ve alamadı.

Avrupa ziyaretinden önce yapılan

NATO zirvesinde ise yine bu gelişmeler ve ana konulara bağlı gündem maddesi oluşturuldu. Ancak zirvenin ardından özellikle Türkiye açısından alınan kararlar ve verilen yeni dersler önemli. Türkiye'yi önemli bir üs merkezi haline getirme hedefinde olan ABD'nin, Türkiye'nin önüne koyduğu dersler de bu doğrultuda oldu. İncirlik konusunda oldukça hassas davranan ABD, buranın kullanımını konusunda daha fazla yetki istediğini bir kez daha belirtti ve belirtmekle de kalmayarak, bu konuda gerekli adımların atılması hedefini belirledi. Bu doğrultuda Türkiye'nin önüne konulan yeni hedef Kafkasya oldu. ABD'nin Rusya'yı güneyden, İran'ı da kuzeyden kuşatma planı dahilinde Türkiye, Kafkasya'ya açılan köprü işlevini daha aktif oynayacak. Bu hedef doğrultusunda Türkiye ile ABD'nin "ortak çıkarları"na ifade eden, "Danışma Forumu" zirveden sonra oluşturuldu.

Zirve ile birlikte atılan bu adımın duyurusu ise ABD'li askeri yetkililer tarafından "ABD-Türkiye stratejik diyalogu" olarak açıklandı. Tıpkı diğerleri gibi belirlenen bu "ortaklığın" amacının daha fazla uşaklık rolü olduğu bir gerçek. Efendi ve uşak arasında nasıl bir "ortaklık" ve "işbirliği" olduğu bugüne kadar yaşanan bir dizi pratikle birlikte ortadadır. Kuşkusuz açıklamaların bu nitelikte yapıyor oluşu da bir tesadüf değildir. İlişkilerin yıpranmışlığından dem vuran ABD'nin "biz Türkiye ile her konuda görüşüyoruz, yaygın bir stratejik ilişki içindeyiz" imajı her fırsatta çizmesi ve üzerinde önemle durulması dikkat çekiyor.

İngiliz gazetesi Guardian'da NATO zirvesi öncesi yayınlanan bir habere göre ABD'nin İncirlik üssünde 90 tane taktik nükleer bombası bulunuyor. Haberin kaynağı ise, silah denetimi ve çevre konularında faaliyet gösteren gayri resmi bir kuruluş olan Doğal Kaynakları Koruma Konseyi. Grubun verdiği bilgiye göre; ABD'nin İngiltere'de 110, Almanya'da 150, İtalya'da 90 ve Türkiye'de 90, Hollanda ve Belçika'da

da 20'şer tane taktik nükleer bombası bulunuyor. Haberde yer alan verilerin doğruluğu bir kenara gerçek olan İncirlik Üssü'nün daha aktif bir kullanıma açılması hedefidir. 1400 ABD'li görevlinin konumlandığı üssün görevleri şöyle sıralanıyor; "ABD ve NATO için gerektiğinde hava üssünü güney bölgesinde operasyonlara ve acil müdahalelere hazırlayarak, hava kuvvetine entegre edilmiş projeleri hayata geçirmek için kullanılmaktadır" biçiminde ifade edilmektedir.

Türkiye'nin köprü rolünün daha da aktifleştirilmesi anlamında önümüzdeki günlerde üst düzey ziyaretlerin olacağı basına yansıyan haberler arasında. **Bu ziyaretlerin ana gündemlerinden biri de İncirlik olacak.**

Bush'un Avrupa gezisi ve yanı sıra Türkiye'nin bölge açısından arttırılmaya çalışılan rolü, İran ve Suriye tartışmalarının yanısıra, Filistin-İsrail gündemi için de emperyalistler tıkanan sistemlerine çıkış arama telaşındalar. Yapılan tartışmaların tümünü bu zeminde algılamak ve yorumlamak mümkün. Yapılan pazarlıklar ve anlaşmalar sonucunda dünya halklarına yönelik bir dizi saldırının gündeme geleceği kesindir. Kesin olan bir diğer durum da bu saldırıların yanıtsız kalmayacağıdır.

Tüm bu gelişmeler önümüzdeki günlerde ülkemize yüklenen misyonla da ilgili olarak yaşanacak muhtemel gelişmeleri ve bizlerin önündeki görevleri ortaya koyuyor. Geçtiğimiz 8 Mart kutlamaları ve yaklaşan yine önemli tarihler omuzlarımıza yeni görevler yüklemektedir. İstanbul'da ve diğer bazı illerde 8 Mart kutlamalarında yaşanan üç parçalı duruş bir yana asıl olarak reformist, feminist çevrelerden ayrı, özüne uygun kutlamaların yapılması devrimciler açısından esas olarak olumlulukları içermektedir. İstanbul için Sarayhan'de yaşanan saldırıya rağmen Beyazıt'ta tekrar toparlanarak kararlılığı göstermek önemlidir. Bu kararlı duruşu önümüzdeki tarihsel günlerde de taşımak hepimizin sorumluluğudur.

Eğitim-Sen'in mücadelesi devam edecek

Tüzüğünde anadilde eğitimi savunduğu gerekçesiyle hakkında dava açılan Eğitim-Sen'in son duruşmasında kapatma kararı reddedildi.

Ankara 2. İş Mahkemesi'nde Genelkurmay'ın isteğiyle açılan davada, tüzükte bulunan "Bireylerin anadilde öğrenim görmesini ve kültürlerini savunur" maddesi kapatma gerekçesi olmuştu. 1 Şubat Pazartesi günü görülen davanın son duruşmasında Hakim Kudret Yurt, Yargıtay tarafından verilen "kapatma" kararına uymadığını belirterek açılan davanın reddine karar verdi. KESK Genel Başkanı Sami Evren, Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, Norveç Eğitim Sendikası'ndan ve İsveç Eğitim Sendikası'ndan temsilcilerin katıldığı duruşma

oldukça kısa sürdü. Duruşmanın olduğu saatlerde Adliye binası önünde toplanan yaklaşık 200 kişilik kitle "Eğitim-Sen kapatılmaz" pankartı açarak slogan attılar. "Yaşamın demokrasi mücadelemiz" sloganlarını haykıran eğitim emekçilerine seslenen Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer; Eğitim-Sen'in mücadelesine devam edeceğini söyledi.

Eğitim-Sen'in kapatılmak istenmesine karşı eylem yapan eğitim emekçileri polisin azgın saldırısıyla karşı karşıya kaldı.

Antalya'da yaklaşık 200 kişilik kitleye coplarla saldıran polis 20 kişiyi gözaltına alırken, Tarsus'ta yapılan açıklamada Tarsus Şube Başkanı Cuma Erçe polis tarafından gözaltına

alınmak istendi.

Malatya ve Adana'da diğer sendikaların da destek verdiği eylemlerde Eğitim-Sen mücadelesinin devam edeceği belirtildi. (Ankara)

Eğitim-Sen'in kapatılma davası Hatay'da protesto edildi!

Eğitim-Sen'in kapatılma istemi ile açılan davanın duruşma gününden önce Antakya Künefeciler Meydanı'nda yapılan açıklama yaklaşık 150 kişinin katılımı ile gerçekleştirildi. Birçok devrimci ve demokrat kurumun destek verdiği eylem biz de Devrimci Demokratik Sendikalar Birliği olarak katıldık. Bir gün sonra Eğitim-Sen bir basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı. Ayrıca akşam yine Künefeciler Meydanı'ndan Armutlu Mahallesi'ne oradan Uğur Mumcu Meydanı'na ve Kurtuluş Lisesi önüne kadar meşaleli yürü-

yüş gerçekleşti. Oturma eylemi ve meşaleli yürüyüşe yaklaşık 300 kişi katıldı. "Eğitim-Sen kapatılmaz", "Eğitim-Sen'e uzanan eller kırılır", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "SEKA işçileri yalnız değildir", "Birlik mücadele zafer" sloganları ile eylem oldukça coşkulu bir şekilde son buldu. Ayrıca eylem bitiminde Eğitim-Sen binasında sabaha kadar nöbet tutma eylemi vardı ve biz de DDSB olarak Eğitim-Sen'le birlikte sabaha kadar nöbet tuttuk.

Ayrıca DDSB'ye destek olarak Hatay YDG de türküleriyle eyleme renk kattı. Bu eylemlerin bizim açımızdan anlamlıydı. Yetersiz de kalsak DDSB anlayışını kitleye taşımak önemliydi.

Birlik mücadele zafer!

Örgütle, örgütlen, ilerle, işçiler DDSB'ye! (Hatay DDSB)

İzmir'de devrimcilerin örgütledikleri 8 Mart etkinlikleri 5 Mart Cumartesi günü, kadın tutsaklara "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü" kutlayan kartlar yollanması ile başladı.

6 Mart'ta ise Partizan, Alnteri ve Devrimci Mücadele'nin ortak bir şekilde oluşturduğu kortejlerle Kemeraltı'ndan Konak Picer'in önüne doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca atılan "Yaşasın devrimci dayanışma", "8 Mart kızdır kızıl kalacak", vb. sloganlar eşliğinde toplanma alanına gelindi. Burada oluşturulan kortejlerle Sümerbank önüne gelindiğinde Tertip Komitesi adına okunan metinde 8 Mart'ın devrimci özünü, işçi, emekçi, devrimci tutsak kadınların yaşadığı sorunlara değinilirken, kurtuluşun tek başına değil hep birlikte, örgütlü mücadeleyle olacağı mesajı verildi. Çiğli Organize Sanayi'de çalışan kadın işçi, kamu emekçisi kadın, öğrenci kadın ve tutsak yakını bir ana konuşma yaptı.

Konuşmaların ardından yapılan müzik dinletisiyle türküler eşliğinde halaylar çekilirken ortak sloganlarla miting sonlandırıldı.

Partizan kitlesi ise eyleme "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Kadın Erkek El Ele Demokratik Devrime" yazılı Partizan-YDG katıldı. Partizan kitlesi sık sık "Ayfer, Meral, Barbara Halk Savaşıyla iktidara", "Hepimiz Ayferiz, faşizmin beyinde patlayacak mermiyiz", "Kadınlar kavraya, Partizan saflarına" vb. sloganlar atılırken ayrıca Proletarya Partisi'nin İncirlik Üssü eylemini selamlayan Partizan kitlesi sık sık "Yaşasın İncirlik eylemimiz", "Katil ABD İncirlik'i unutmama" sloganlarını alanda haykırdı.

* 8 Mart Günü Kemeraltı'nda toplanan Partizan ve Alnteri kitlesi Konak Princ Center Önüne kadar kendi pankartlarıyla ortak sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Yol boyunca "Her gün 8 Mart her gün kavga" vb. sloganlar atıldı. Konak Princ Center önünden "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" "Alnteri, BDSP, Belediye-İş 2 Nolu Şube, DKH, Devrimci Hareket, Devrimci Mücadele, Genel-İş 1 Nolu Şube, Kaldıraç, Köz, Mücadele Birliği, Odak ve Partizan imzalı ortak pankartla Konak Eski Sümerbank önüne doğru yürüyüşe devam ettiler. Pankartta imzası bulunan kurumlar adına okunan ortak metinde 8 Mart'ın tarihçesine değinilirken kadının ucuz iş gücü olarak çalıştırılması, çocuk bakımı ve ev içi üretimin kadının omuzlarında olması, kadının dinsel dü-

şüncelerden kaynaklı baskı altına alınmasından bahsedilirken "8 Mart bizler için hem anma hem de kavgada bilincimizi bileyerek mücadeleye daha sıkı sarılma günüdür" denildi. Açıklama "Kadın erkek elele örgütlü mücadeleye", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganlarıyla bitirildi. Eylemin ardından 8 Mart bildirileri dağıtıldı.

ANKARA

5 Mart günü saat 12:30'da Partizan, Demokratik Haklar Platformu, Odak, Kaldıraç, Alnteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Devrimci Mücadele tarafından organize edilen etkinlik Sakarya Meydanı'nda başladı.

"Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" yazılı pankart önde taşınırken arkasında "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son" yazılı diğer bir pankart açıldı. "Her gün 8 Mart her gün kavga", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganlarının yoğun bir şekilde atıldığı yürüyüş Selanik Caddesi üzerinden Yüksel Caddesi güzergahında gerçekleşti. Burada basın açıklamasını okuyan bileşenler, emekçi kadınları örgütlü mücadeleye çağırdı. Açıklamadan sonra Mamak İşçi Kültürevi Müzik Grubu'nun dinletisi, kitlenin katılımıyla coşkulu bir şekilde söylenen türkülerle devam etti. Mamak İşçi Kültürevi Şiir Topluluğu'ndan sonra Çağdaş Hukukçular Derneği'nin de katılım gösterdiği etkinlik coşkulu bir şekilde sona erdi.

AĞRI

Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği kapsamında Ağrı İl Kadın Platformu tarafından 5 Mart 2005 tarihinde saat 16:00'da Belediye Düğün Salonu'nda bir etkinlik düzenlendi. Katılım yaklaşık 750 kişiydi. Yapılan etkinlikte Eğitim-Sen Ağrı Şubesi, DEHAP'lı kadınlar, Ağrı Öğrenci İnişiyatifi pankartlarıyla yer aldı. Açılışta yapılan konuşmalarda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihçesine değinildi. Etkinlik sonunda Ağrı-Doğubeyazıt'tan gelen müzik grubu çoğunluğu genç olan kitleyi coşturdu. Etkinliğe kadınların katılımı dikkat çekiciydi. Program içerisinde şiir dinletisi, keman ve ney dinletisi, folklor gösterisi, çocuk korusu ve tiyatro gösterimi yer aldı.

(Ağrı YDG okurları)

MERSİN

Mersin Kadın Platformu 2 Mart Çarşamba günü saat 12:40'ta yaptığı açıklama ile 8 Mart programını halka duyurdu. Yapılan açıklamada "8 Mart'ı biz emekçi kadınlar

yarattık ve bugün bizim olana sahip çıkacağız" denildi.

Bu çerçevede 6 Mart Pazar günü Devlet Hastanesi önünde başlayıp Metropol miting alanına kadar bir yürüyüş yapıldı. 8 Mart Salı günü de PTT'den hapishanelerde bulunan tutsak kadınlara dayanışma kartları ve TBMM'ye de faks gönderildi. Açıklamada sık sık "Her gün 8 Mart her gün mücadele", "Cinsel sınıfsal ulusal sömürgeye hayır" sloganları atıldı.

MALATYA

Malatya'da 8 Mart kutlamaları İHD, KESK, ÖDP, DEHAP, EMEP tarafından düzenlenen mitingle başladı. ESP ve Partizan kitesinin de katıldığı ve kitlenin Emeksiz Kavşağı'nda toplandığı eylem sırasında polis, ESP ve Partizan kitesinin bayrak ve dövizlerini bahane ederek kitleye saldırdı. Bu sırada 9 kişi gözaltına alındı. Bunun üzerine Adliye önüne giden kitle gözaltındakilerin serbest bırakılmasını istedi. Gözaltına alınanlar akşam saatlerinde serbest bırakıldılar.

BURSA

8 Mart günü saat 18:00'de Setbaşı Mahfel önünde toplanan kitle Alnteri, BDSP, DHP, Devrimci Mücadele, DPG, HÖC, Partizan, SODAP imzalı "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" ortak pankartı arkasında her kurumun kendini ifade ettiği flama ve dövizlerle kortejler oluşturarak AVPTiyatro önüne kadar meşaleler ve sloganlarla yürüdü. Yürüyüş esnasında yolun kapatılmasına polisin müdahalesi kitlenin kararlı tutumu sonucu boşa çıkarıldı.

AVP önünde kurumlar adına ortak basın açıklamasında şunlar söylendi: "Meydanlarda her yıl olduğu gibi 'Kadınlar vardır' diye zıplayanlar, ne dediği belirsiz allı morlu pankartlar, emekçi kadımla uzaktan yakından ilgisi olmayan, ülkedeki mücadeleden kendini soyutlayan talepler dile getirenler de olacak. Ülkesi işgal altındayken, toprakları bir halkı katletmenin üssü haline getirilmişken, hapishanelerinden tabutlar çıkarken, insanlar tecrit edilirken, kadın tutsaklar işkenceler altında sürgünlere maruz kalırken, Kürtlere yönelik baskı ve asimilasyon politikaları yüzlerce yıldır devam etmekteyken, açlık ve zulüm politikaları hayatımızın her karesine hakim olmuşken ne bu sloganların ne trampetli ne balonlu törenlerin kadınlarımızın kurtuluşuna bir şey katmayacakları açıktır." Eylemde "8 Mart kızdır kızıl kalacak", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" vb. sloganlar haykırıldı. Ayrıca bu oluşumun arkasında EKB flama ve dövizleriyle

eyleme katıldı.

DOĞUBEYAZIT

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla Doğubeyazıt'ta DEHAP Kadın Kolları tarafından 8 Mart 2005 günü bir miting düzenlendi.

Açılış konuşmasını Doğubeyazıt Belediye Başkanı Mukaddes Kubilay yaptı. Kubilay; egemen sınıfların kadına başta Kürt halkına olmak üzere, çeşitli milliyetlerden halklara baskı ve zulümlerini her geçen gün daha da katmerleştirerek sürdürdüğünü ifade etti. Mitinge çok sayıda kadınlı erkekli kitle katıldı. Kadınlar ön saflarda yerlerini almıştı. Kürt sanatçı Çiçek; Kürtçe ve Türkçe müzikle mitinge katılan yığınları büyüleyip coşturdu.

ERZİNCAN

Erzincan Eğitim-Sen tarafından Dünya Emekçi Kadınlar günü ile ilgili bir basın açıklaması yapıldı. Açıklama, 8 mart günü saat 16:30'da Vakıflar İşhanı'nın önünde yapıldı. 50 kişinin katıldığı açıklamada sık sık "Her gün 8 mart, her gün mücadele", "Kadınımız haklıyız, kazanacağız", "8 Mart isyandır, isyanı örgütle" vb. sloganlar atıldı.

Erzincan İşçi-Köylü okurları

KADIKÖY'DE 8 MART KUTLAMASI
Bu 8 Mart kutlamalarından biri de 6 Mart tarihinde Kadıköy İskele Meydanı'nda yapıldı. EKB (Emekçi Kadınlar Birliği) öncülüğünde Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde toplanan kitle, buradan Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş kolunda EKB'nin yanısıra ESP, Tekstil-Sen, Köz ve PSAKD yerlerini aldılar. EKB açmış olduğu "8 Mart Ücretli İzin Günü İlan Edilsin" pankartıyla yürüyüş kolunun önünde yer alırken, onu "Her yer SEKA, her yer direniş" pankartıyla ESP takip ediyordu. Yürüyüş esnasında sık sık "Cinsel, sınıfsal ulusal sömürüye son", "Her gün 8 Mart her gün direniş", "Birlik mücadele zafer" sloganları atıldı. EKB adına açılış konuşmasını yapan Nahide Kılıç 8 Mart'ın tarihçesini anlattı. Açılış konuşmasından sonra devrim ve sosyalizm uğruna şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşundan sonra PSAKD Semah Ekibi'nin Semah gösterisine yer verildi. Semah gösterisinin ardından Tekstil-Sen Sendika Başkanı Ayşe Yumlu Yeter söz aldı. Yeter "Ama biz kurtuluşumuzu kadın erkek el ele vererek sağlamalıyız, ve bunun için örgütlenmeliyiz" dedi. Konuşmalardan sonra sahne alan Çiçek söylemiş olduğu şarkı ve marşlarla eyleme renk kattı. (Kartal)

GÖZALTILARA SUÇ DUYURUSU

* 6 Mart'ta Dünya Emekçi Kadınlar günü için Saraçhane ve Beyazıt'ta yapılan açıklamalara polisin saldırısını kınamak ve saldırıya uğrayanlar için suç duyurusunda bulunmak için 7 Mart Pazartesi günü Sultanahmet Adliyesi'nin önünde bir araya gelen 8 Mart Tertip Komitesi bir basın açıklaması yaptı. Saat 13:00'de bir araya gelen kitle adına basın açıklamasını okuyan Aysun Güven 6 Mart'ta saat 10:40 sularında Büyükşehir Belediye binası önünde toplanan kitleye hiçbir gerekçe olmadığı halde saldırıldığını, daha sonradan Beyazıt Meydanı'nda açıklama yapan kitleye de eylem bitişinde saldırıldığını söyleyerek bu saldırılarda pek çok kişinin yaralandığını ve bir o kadarının biber gazından zehirlendiğini söyledi.

Tertip Komitesi'nin açıklamasının ardından konuşma yapan ÇHD İstanbul Şube

Başkanı Fatmagül Yolcu polisin kitleye müdahale edebilmesi için makul şüphe olması gerekirken daha bir pankart veya döviz bile açılmadan, slogan bile atılmadan polisin kitleye saldırdığını ve iki saldırıda toplam 65 kişinin gözaltına alındığını söyledi. İstanbul'da polisin ve valiliğin kasten mitinge izin vermediğini belirten Yolcu, tüm bunların yanında insanların Adliye'ye götürülürken işkenceye maruz bırakıldığını belirtti.

Daha sonrasında Savcılığa şikayet için giren kitlenin ardından Beyazıt'ta gözaltına alınan ve elleri kelepçeli adliyeye getiren iki genç inerek "Baskılar bizi yıldıramaz" sloganını attı. "Baskılar bizi yıldıramaz", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" ve "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganlarını atan kitlenin şikayet dilekçeleri için kısa bir süre bekleyip dağılmasın-

dan sonra eylem bitti.

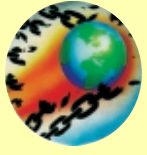
*Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği üyesi bir grup, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeni ile Saraçhane Parkı'nda toplanarak Beyazıt Meydanı'na yürümek isteyen gruba yönelik polis müdahalesini protesto etmek amacıyla 6 Mart günü İstanbul Adliyesi önünde bir araya geldi. Dernek Başkanı Nazmiye Kaya, yapılan müdahalenin 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'ne bir saldırı olduğunu belirtti.

* EKB ve ESP, 6 Mart günü Saraçhane ve Beyazıt Meydanı'nda yapılan eylemlere, 7 Mart günü ise SEKA önünde açılan koruma çadırına yapılan müdahaleleri protesto ederek, gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istedi.

Galatasaray Lisesi önünde bir araya ge-

len EKB ve ESP'liler, "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü"nü kutlamak amacıyla dün Beyazıt ve Saraçhane'de toplanan gruplara polis tarafından gaz bombaları ve coplarla yapılan müdahaleyi kınadı. "Devlet Beyazıt'ta kadına, SEKA'da işçiyeye düşman" yazılı dövizler taşıyan kitle, sık sık "Gözaltılar baskılar bizi yıldıramaz", "Gözaltılar serbest bırakılsın" şeklinde sloganlar attı.

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD.
ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

“1857’den 2005’e bu direniş sürüyor sürececek”

Beyazıt-İstanbul

İzmir

Mersin

İstanbul’da bu yıl üç ayrı alanda 8 Mart kutlamaları yapıldı. 5 Mart Cumartesi günü Kadıköy DEHAP, EMEP, ÖDP ve Feminist Kadın Çevreleri tarafından organize edilen bir mitinge sahne olurken; 6 Mart günü yine Kadıköy’de EKB’nin organize ettiği ve Pir Sultan Kültür ve Dayanışma Derneklerinin bazı şubelerinin ve Kız Dergisi’nin yer aldığı başka bir miting yapıldı.

Yine 6 Mart günü Saraçhane’de toplanan Partizan, DHP, BDSP, HKM, Kaldıraç, ÖMP, ÇHD, Mücadele Birliği, Odak, HÖC, EHP’li kadınlar, Devrimci Hareket ve ÇHD buradan Beyazıt Meydanı’na yürümek istedi. Ancak polisin saldırısı sonucu kitle Beyazıt Meydanı’nda toplanarak eylemi gerçekleştirdi.

Saraçhane’de bulunan Büyükşehir Belediyesi önünde toplanarak mitingin yapılacağı yer olan Beyazıt Meydanı’na yürüyecek olan kitle toparlanmaya başladığında polis saldırarak aralarında okurumuz Selma Şahin’in de bulunduğu 65 kişiyi gözaltına aldı. Bu esnada hala alana doğru ilerlemeye çalışan kitleye de saldıran Çevik Kuvvet ekipleri Belediye-İş Sendikası önünde bulunan gruba da biber gazlarıyla saldırdı. Aksaray metro, Yusufpaşa, Yenikapı ve Beyazıt yönüne doğru ilerleyen insanların da nasibini aldığı saldırının ardından kitle tekrar toplanarak parça parça Beyazıt’ta buluştu.

Otobüs duraklarında yeniden toplanan kitle “Baskılar bizi yıldıramaz”, “Gözaltılar serbest bırakılsın”, “Her gün 8 Mart her gün kavga”, vb. sloganlarla meydana doğru yürümeye başladı. Meydan’a yürüyen bini aşkın kişi “Çifte sömürüye, işgale ve şiddete karşı emekçi kadınlar mücadeleye” ortak pankartı arkasında toplanma yerinde yaşanan polis saldırısını protesto etti.

Yaşanan saldırıyla birlikte program değişmek zorunda kalsa da kitlenin coşkunluğu hiçbir şeyin 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nün kutlanmasını engelleyemeyeceğini gösterdi.

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşunun ardından platform adına basın açıklaması yapan Betül Altındağ, toplumsal yaşamın tüm alanlarında kadının eşitsizliğe uğrayarak, ikinci sınıf insan muamelesi gördüğünü bunun sonucunda da her gün dayak yiyen, tacize-tecavüze uğrayan, namus cinayetlerinde öldürülen kadın haberleriyle karşılaştığını belirtti. On yıllardır ulusal baskı altında olan Kürt halkının çektiği acılarda en ağır bedelleri Kürt kadınlarının yaşadığını da ifade ederek emperyalizmin saldır-

gan politikaları sonucu başta Ortadoğu olmak üzere ABD’nin tüm dünya halklarına kan kusturduğunu ifade etti. Altındağ, “8 Mart’ı yaratan kadınların yolundan yürüyelim. Haklarımızı ve onurumuz için direnelim. Çifte sömürüye, eşitsizliğe karşı sınıfsız, sömürsüz bir dünya için sınıf mücadelesini yükseltelim” dedi.

Mitinge katılan şair Ruhan Mavruk “Devrim hepimizin yüreğinde akan bir nehirdir. Bunun için hep birlikte olalım” diyerek analar için yazdığı şiirini okudu. ÇHD İstanbul Şubesi avukatlarından Sevim Akat da yaptığı konuşmada kadınların eşit haklara sahip olması için çıkarılan yasalara rağmen kadına bakış açısının değişmediğini, çünkü ege-

Beyazıt

men sistemin değişmediğini ifade etti.

Grup Gece Tutuştu sabah yaşanan saldırı sonrasında enstrümanlarını göndermek zorunda kaldığı için enstrümansız türkü söylerken kitle de halay çekti. Emekli-Sen Beyoğlu Şubesi’nden Ayfer Kaplan ve OSİM-DER’den Sevgi Alkan’ın da emekçi kadınları selamladığı mitingde TAYAD’lı aileler adına konuşan Naime Kara ise tutsak kadınların selamlarını kitleye ilettili.

Alanda “Kadın-erkek elele demokratik devrime-Partizan”, “Kadın olmadan devrim olmaz. Devrim olmadan kadınlar kurtulmaz-YDG” pankartları da açılırken sık sık “Devrimci tutsaklar onurumuzdur”, “İrakil kadınlar yalnız değildir”, “8 Mart kızıldır kızıl kalacak” sloganları atıldı.

Grup Yel üyeleri de söylediği türkülerle kitleyi coşturdu. Atılan sloganların ve çekilen halayların ardından dağılmak üzere olan kitleye azgınca saldıran Çevik Kuvvet ekipleri gaz

bombaları da kullanarak çok sayıda kişiyi yaraladı. Gün boyu süren polis terörü Beyazıt Meydanı’ndan Laleli, Sultanahmet’e de taşdı. Ara sokaklara gaz bombaları atan, yakaladığı kişileri öldüresiye döven polis esnafa da saldırdı.

Aynı bileşen 8 Mart Salı günü Kadıköy İskelesi’nde buluşarak hem Saraçhane ve Beyazıt saldırısını kınadı hem de SEKA işçilerini ziyarete etti. Saat 11:30’da toplanan kitle “Çifte sömürüye, işgale ve şiddete karşı emekçi kadınlar mücadeleye” pankartı arkasında “Baskılar bizi yıldıramaz”, “8 Mart kızıldır, kızıl kalacak” sloganlarını attı. Kitle adına basın metnini okuyan Sema Gül “Bizler 6 Mart’da devletin cop ve biber gazı kullanarak

kinlik düzenlendi. Etkinlikte salonun duvarlarına “Kadınlar Kavganın Destekçisi Değil Sahibi Olalım” yazılı dövizler asıldı. Etkinlik, devrim mücadelesinde şehit düşen ve 8 Mart’ı dünya kadınlarına armağan eden kadınlar şahsında yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşundan sonra 8 Mart’ın tarihçesinden bugüne kadının işçi sınıfı mücadelesindeki öneminden bahsedildi. Konuşmanın ardından dia gösterimine geçildi. Dia gösterisinden sonra TKM bünyesinde çalışmalarını yürüten Barbara Halk Sahnesi Oyuncuları’ndan Meltem Özkeklik’in sahnelediği Dario Fo’nun “Uyanış” adlı oyununa yer verildi. Panelde geçmişten günümüze kadınların gelişim süreci ve emek cephesinde kadının yaşadığı sorunlara değinildi. Soru cevap kısmında, kadın işçilerin başlarda soru sorma ve düşüncelerini dile getirmede yaşadıkları sıkıntılar panelin sonuna doğru atıldı ve kadınlar evde, işte ve direnişlerde yaşamış oldukları sorunları dile getirdiler. Etkinlikte son olarak sahne alan müzik grubu söylemiş olduğu türkü ve marşlarla kadın işçileri coşturdu.

* Gülüsu ve Güleusu Güzelleştirme Derneği ile Gülüsu İşçi-köylü okurları ortaklaşa, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla bir etkinlik düzenledi. Etkinlik devrim ve komünizm şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Günün önemini belirten konuşmada “Biz kadınlar Clara Zetkin’den, Aleksandra Kollantai’dan, Rosa Lüksemburg’tan, Ayfer Celep’ten, Barbara Anna Kistler’den ve adını burada sayamayacağımız bütün sınıf bilinçli kadınlardan öğrenmesini bilmeliyiz ve onların yaşamını kendimize kılavuz olarak almalıyız” denildi. Açılış konuşmasından sonra okunan şiir dinletisine yer verildi. Şiir dinletisinden sonra müzik grubu sahne aldıktan sonra etkinlik bitirildi.

Gül; “ancak biz biliyoruz ki bu saldırılar sadece o gün orada olanlara değil SEKA’da, TEKEL’de ve ülkenin daha pek çok yerinde özelleştirmeye karşı direnen tüm emekçilere, emekçi kadınlara, ezilen ve her hak talebine saldırıyla karşılık verilen Kürt kadınlarına, tarlada düşük ücretle çalışan, evde emeği görül-meyen, ezilen, sömürülen ve baskının her türünü yaşayan emekçi kadınlara yöneliktir” şeklinde sözlerini noktaladı.

Kitle ardından SEKA işçilerini ziyarete gitti.
* 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü nedeniyle Tuzla Deri-İş Sendikası’nda bir et-

kinlik düzenlendi. Etkinlikte salonun duvarlarına “Kadınlar Kavganın Destekçisi Değil Sahibi Olalım” yazılı dövizler asıldı. Etkinlik, devrim mücadelesinde şehit düşen ve 8 Mart’ı dünya kadınlarına armağan eden kadınlar şahsında yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşundan sonra 8 Mart’ın tarihçesinden bugüne kadının işçi sınıfı mücadelesindeki öneminden bahsedildi. Konuşmanın ardından dia gösterimine geçildi. Dia gösterisinden sonra TKM bünyesinde çalışmalarını yürüten Barbara Halk Sahnesi Oyuncuları’ndan Meltem Özkeklik’in sahnelediği Dario Fo’nun “Uyanış” adlı oyununa yer verildi. Panelde geçmişten günümüze kadınların gelişim süreci ve emek cephesinde kadının yaşadığı sorunlara değinildi. Soru cevap kısmında, kadın işçilerin başlarda soru sorma ve düşüncelerini dile getirmede yaşadıkları sıkıntılar panelin sonuna doğru atıldı ve kadınlar evde, işte ve direnişlerde yaşamış oldukları sorunları dile getirdiler. Etkinlikte son olarak sahne alan müzik grubu söylemiş olduğu türkü ve marşlarla kadın işçileri coşturdu.

* Gülüsu ve Güleusu Güzelleştirme Derneği ile Gülüsu İşçi-köylü okurları ortaklaşa, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla bir etkinlik düzenledi. Etkinlik devrim ve komünizm şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Günün önemini belirten konuşmada “Biz kadınlar Clara Zetkin’den, Aleksandra Kollantai’dan, Rosa Lüksemburg’tan, Ayfer Celep’ten, Barbara Anna Kistler’den ve adını burada sayamayacağımız bütün sınıf bilinçli kadınlardan öğrenmesini bilmeliyiz ve onların yaşamını kendimize kılavuz olarak almalıyız” denildi. Açılış konuşmasından sonra okunan şiir dinletisine yer verildi. Şiir dinletisinden sonra müzik grubu sahne aldıktan sonra etkinlik bitirildi.

İZMİR

İzmir’de iki ayrı 8 Mart örgütlendi. Bunlardan ilki 8 Mart’ı devrimci özünü uygun olarak kutlamak isteyen Partizan, Alinteri, BDSP, Demokratik Kadın Hareketi, Devrimci Mücadele, Kaldıraç, Kız, Mücadele Birliği Platformu, Devrimci Hareket, Odak, sendikalarından Belediye-İş 2 No’lu Şube, Genel-İş 1 No’lu Şube ve Özgür Yaşam Kooperatifi’nin örgütlediği miting; diğeri ise ESP, HÖC gibi devrimci çevrelerin de aralarında bulunduğu ve feminist grupların örgütlediği Bornova’daki kutlama idi. *Devamı sayfa 31’de*